

Nicki “Mirage” ve Gerçek Zarar Veren Diğerleri İçin: Ciddi Bazı Bilimsel Gerçekler

Editörün Notu: Bob Avakian’ın aşağıdaki yazısı 22 Eylül 2021 tarihinde yayınlanmıştır.

Kaynak için bkz: [Discouraging People from Getting Vaccines Keeps the COVID Pandemic Going and Killing More People—Especially More Black People | revcom.us](https://www.revcom.us/2021/09/22/discouraging-people-from-getting-vaccines-keeps-the-covid-pandemic-going-and-killing-more-people-especially-more-black-people/)

Nicki “Mirage” ve Gerçek Zarar Veren Diğerleri İçin: Bazı Açık Bilimsel Gerçekler

İnsanları Aşı Olmaktan Caydırmak, COVID Pandemisinin Devam Etmesini ve Daha Fazla İnsanın -Özellikle Daha Fazla Siyahinin- Ölmesini Sağlıyor

İşte kritik öneme sahip bazı temel bilimsel gerçekler:

- * Sadece ABD’de altı yüz binden (600.000) fazla insan COVID’den öldü (dünya çapında 4 milyondan fazladır).
- * Siyahiler ABD’deki diğerlerine nazaran daha yüksek oranda COVID’den ölmüştür.
- * Aşılar ciddi hastalık ve ölümlere karşı çok etkilidir. Bugün, ağır hasta olan ve COVID’den ölen insanların yüzde 90’ından fazlasının aşısı yoktur (aşılanmamışlardır).
- * Aşılar çok güvenlidir. Bu ülkede on milyonlarca insan aşı oldu, ezici bir çoğunlukta ciddi olumsuz “yan etkiler” yaşanmadı.
- * Ülke genelindeki hastaneler, kalp krizi ve felç gibi bazı acil durumlar da dahil olmak üzere diğer ciddi rahatsızlıkları olan kişilerle genellikle ilgilenemeyecekleri bir noktaya

kadar ağır hasta olan ve COVID'den ölen aşılammamış kişilerle dolup taşıtı.

İnsanlar üzerinde etkisi olan biriyseniz ve COVID aşıları hakkındaki bilimsel gerçeği -bunun hayat kurtarmak ve bu salgınla başa çıkmak için ne kadar önemli olduğunu- bilmiyorsanız, yapabileceğiniz şey en azından bu konuda tehlikeli dezenformasyon yaymamaktır. Konuya dair gerçek bilimsel bilgiler alana kadar aşılar hakkında çenenizi kapayın.

Bu senin için de geçerli Nicki "Mirage". Ayrıca buna benzer kendini beğenmiş "ünlüler", çeşitli sahtekarlar, poz kesenler, pezevenkler, aşılar hakkında gülünç söylentiler ve bilim karşıtı çöpler yayan diğer cahil aptallar; Cumhuriyetçi Parti'deki ırkçı, kadınlardan nefret eden faşistler ve Fox "News"deki profesyonel yalancılarla aynı melodiyi söylüyorlar. Bu kesimler çok daha fazla Siyahinin ve beyaz olmayan diğer halkların öldüğünü görmekten mutlu olacaklar.

Bob Avakian tarafından yazılan ve yakında revcom.us ve yenikomunizm.com'da yayınlanacak yeni makaleyi ayrıca incelemenizi öneririz:

İnsanlar Niçin En Saçma ve En Berbat Saçmalıklara İnanır?

Bob Avakian'dan COVID Pandemisi Üzerine 3 Makale

Bob Avakian "yeni komünizm" olarak da bilinen ve insanlığın kurtuluşunun tamamen yeni bir çerçevesi olan komünizmin yeni sentezinin mimarıdır.

Belgeyi indirmek için: <https://t.co/hmmAiYYTkc#Covid19#BobAvakian> [pic.twitter.com/ZaDzMuhMLG](https://t.co/ZaDzMuhMLG)

– Yeni Komünizm (@yenikomunizm) [August 29, 2021](#)

Aşılar Covid'le Baş Edebilmek İçin Belirleyici Araçlardır – Hükümetlerin veya Büyük Şirketlerin “Komplosu” veya “Kumpası” Değildir!

Editörün Notu: Bob Avakian'ın aşağıdaki makalesi 23 Ağustos 2021 tarihinde revcom.us web sitesinde yayınlanmıştır.

Kaynak için bkz: [VACCINES ARE A DECISIVE MEANS FOR DEALING WITH COVID-THEY ARE NOT A “CONSPIRACY” OR A “PLOT” BY THE GOVERNMENT AND BIG CORPORATIONS by Bob Avakian \(revcom.us\)](https://revcom.us/vaccines-are-a-decisive-means-for-dealing-with-covid-they-are-not-a-conspiracy-or-a-plot-by-the-government-and-big-corporations-by-bob-avakian)

Bilimsel Anlayış ve Yaklaşımın Önemi

Yakın zamanda da belirttiğim gibi, bu ülkede birçok insanın COVID'e karşı aşılarını yaptırmayı reddetmesi gibi ciddi bir sorun yaşanıyor. Öte yandan bu aşılardan ciddi hastalıklara ve COVID'den ölüme karşı güvenli ve etkili olduğu açıkça kanıtlanmış durumdadır. Eğer bu ülkedeki insanların büyük çoğunluğu aşılanmış olsaydı, bu durum COVID pandemisini kontrol altına almak için büyük bir adım olacaktı. Dünyanın her yerindeki insanların da aşı olması gereklidir, aşı oranlarının ve aşılarla erişimin şu anda çok sınırlı olduğu dünyanın daha yoksul ve baskı altındaki ülkelerinde aşı yaptırmaya özel önem verilmelidir (örneğin, Afrika'da aşı kıtlığı nedeniyle insanların yalnızca yüzde 2'si aşılanmıştır). Yani bu ülkedeki pek çok insanın -aşılardan yaygın olarak bulunduğu ve ücretsiz olduğu yerlerde- aşı

olmayı reddetmesi pandeminin devam etmesini sağlamaktadır. Bu durum ülkede çok sayıda insanı, özellikle de Siyahileri, Latinoları ve Amerikan Yerlilerini öldürüyor ve daha da tehlikeli varyantlar üretme olasılığıyla virüsün mutasyona uğramaya devam etmesini sağlıyor. Önceden de vurguladığım gibi:

İnsanlar aşı olmayı, aşının güvenliği (veya etkililiği) gibi meşru nedenlerle reddetmiyorlar. Pek çok insan -özellikle de kaçık bilim karşıtı faşistler öte yandan COVID'den en ağır şekilde darbe alan pek çok başka insan da dahil- aşı olmayı deli saçması komplo teorileri, başka anti-bilimsel saçmalıklar ve şahlanmış bir bireyselcilik temelinde reddediyor. (1)

Bu “deli saçması komplo teorileri” ve “diğer bilim karşıtı saçmalık” içinde COVID'in aslında gerçek olmadığı, bunun bir “düzmece” olduğu, ya da aslında bunun gerçekten o kadar da ciddi bir şey olmadığı (soğuk algınlığı ya da gripten daha kötü bir şey olmadığı) ve aslında bunca insanın gerçekten COVID'ten ölmediği, VEYA gerçek ve tehlikeli olanın virüsün bu ülkenin (ve/veya başka bir ülkenin) hükümetlerindeki çeşitli güçler tarafından -ya da belirli insanları öldürmek amacıyla başka uğursuz (ve görünüşte gizli) güçler tarafından- kasıtlı olarak üretildiği şeklinde iddialar var. (Bu insanlar öne sürülen komplo teorilerine sarılıyorlar). Böylesi şeyler sürüp gidiyor. Bu komplo teorilerinin tümünün veya herhangi birinin doğru olması için, bu komploya çok sayıda insanın dahil olması gerekir. Sadece güçlü insanlar değil, aynı zamanda sadece bu ülkede değil, diğer birçok ülkede de çok sayıda bilim insanı ve hatta daha fazla sayıda doktor ve sağlık çalışanı dahil olmak üzere milyonlarca sıradan insanın hepsinin böylesi bir komployu desteklemek için işbirliği yapması gerekir. HAYIR! Lütfen biraz gerçekçi olun, bunların hepsi tamamen saçmalıktan ibarettir!

Ortada bilim insanlarının çalışmaları, ezici kanıtlara dayalı kavrayışları ve çok sayıda insanın deneyimi mevcut. COVID'den gerçekten ölen veya ciddi şekilde hastalananlar mevcut,

insanların aile üyeleri, COVID'li insanları tedavi etmek için büyük kişisel fedakarlıklar yapan çok sayıda doktor ve sağlık çalışanı da dahil olmak üzere önemli sayıda kişi COVID'e yakalanmış durumda. Tüm bunlar, COVID'in fazlasıyla gerçek olduğunu, çoğu durumda oldukça ölümcül olabileceğini ve bunun uğursuz komploların karanlık güçleri tarafından yayılmadığını çok net bir şekilde ortaya koymaktadır. Bilimin kanıtladığı şekilde: COVID virüsü, insanlar birbirine yakın olduklarında, sadece nefes aldıklarında, öksürdüklerinde (özellikle kapalı ortamlarda) esas olarak hava yoluyla ve özellikle insanlar maske takmadığında, bir veya daha fazla kişiye COVID bulaştığında veya birisi yalnızca virüsün "taşıyıcısı" olduğunda (kendileri semptomsuz olsalar bile birçok aşılanmış insanda olduğu gibi) yayılır.

"Biden ve Demokrat Parti şu anda federal hükümete hakim olduğundan, faşistler Biden ve Demokratların etkili bir şekilde yönetme yeteneklerini sabote etmeye ve baltalamaya kararlıdırlar. Faşistler için bu durum, COVID pandemisiyle uğraşmaktan ve ekonominin ve genel olarak toplumun bir tür görelî "istikrarını" ve "normal işleyişini" sağlamaktan çok daha önemlidir." – **Bob Avakian**

Ayrıca bilimsel kanıtlar -ve yaygın deneyim- de çok açıktır: COVID ile mücadele için geliştirilen aşılar, bu virüsten ciddi hastalıkları ve ölümleri önlemede güvenli ve çok etkilidir. Ve eğer ABD’de ve dünya çapında insanların büyük çoğunluğu aşılanırsa, bu yıkıcı salgın kontrol altına alınabilir. Öyleyse aşı olun! Ayrıca tıp biliminin bunun gerekli olduğunu gösterdiği her yerde ve her zaman maske takın ve sosyal mesafeye dikkat edin.

Daha önce de vurguladığım gibi:

Bu aşıları yaptırmamak için iyi bir sebep yok ve bunu yapmayı reddetmek, reddedenleri yalnızca ciddi hastalık ve muhtemelen ölüm riskine sokmakla kalmaz, aynı zamanda başkalarını da aynı risklere maruz bırakır. (2)

Özellikle Donald Trump’ın faşist takipçileri, Fox “News” vb. tarafından yayılan (ama sadece onlar da değil) aşilarla ilgili çılgın komplo teorileriyle birlikte, aşilara karşı yaygın muhalefet biçimlerinden biri aşiların gerçekten COVID ile savaşmanın bir yolu olmadığı, ancak esasen hükümet ve büyük ilaç şirketlerinin insanları kontrol etmek ve -gerçek veya sahte olduğu fark etmeksizin- pandemiden büyük kazançlar elde etmek için aşilamaya dair bir komplo olduğu fikridir. Bu bir tür “popülist” düşüncedir ve toplumdaki sorunu temelde sadece kendilerinden üstün güçler -büyük hükümet ve büyük şirketler- tarafından ezilen ve zarar gören insanlara indirger. Farklı biçimlerde de olsa, hem sağdaki insanlar tarafından hem de “solcu” olarak adlandırılanlar (bazı “uyanık” ve “ilerici” insanlar) tarafından benimsenen bir nosyondur bu. Bu durum, hem COVID ve aşilarla ilgili olarak hem de temelde içinde yaşadığımız bu sistemin temel doğası, kapitalizm-emperyalizm sistemi ve bu sistemin gerçekte nasıl işlediği açısından temelde bilimsel olmayan bir anlayıştır.

Bu sistem altında şirketlerin (ve diğer büyük kapitalist işletmelerin ve finansal kurumların) ekonomiye hakim olduğu elbette doğrudur. Daha önce işaret ettiğim gibi:

Bu sistem, kapitalist şirketlerin, bankaların ve büyük miktarlardaki parayı kontrol eden diğer finans kurumlarının egemen olduğu ve bunların tümünün insanları, devasa rakamlarda çocuklar da dahil olmak üzere burada ve dünya çapında milyarlarca insanı sömürmesine dayalı bir sistemdir.

Fakat aynı zamanda oldukça önemli olarak:

Bu kapitalistler birbirleriyle kıyasıya bir rekabet içindedirler. Bu durum, insanları daha da acımasız bir şekilde sömürmek için dünyanın her yerine, özellikle de yoksul ülkelere nüfuz etmelerine neden olmaktadır ve birçok insanı düzenli ("formal") ekonomi içinde hiçbir şekilde çalışamayacak durumda bırakmaktadır. (3)

Bu nedenlerle, genel anlamda bu kapitalist şirketler (büyük ilaç şirketleri dahil – "Big Pharma"), halkın sağlık ihtiyaçları da dahil olmak üzere her şeyi değiştirmeye çalışacaktır. Bazı hükümetler (ve diğer kurumlar) aşılardan (COVID ile başa çıkmak için diğer önlemlerin) geliştirilmesinde ve dağıtımında işbirliğini teşvik etmek için bazı çabalar gösterebilirler de, daha fazla kâr elde etmek ve rakip kapitalistleri geride bırakmak için bunu bir araç haline getirmektedirler. Resmin bir diğer önemli yanı ise, kapitalistler arasındaki bu rekabetin de "ulusal" çizgide gerçekleşmesidir yani farklı kapitalist-emperyalist ülkeler arasındaki çekişme ile gerçekleşmesidir. Aynı zamanda, kapitalizm-emperyalizm sisteminin egemenliği ile birlikte dünya bir avuç kapitalist-emperyalist ülkeye ve Latin Amerika, Afrika, Orta Doğu ve Asya'da Üçüncü Dünya olarak bilinen çok sayıda ezilen yoksul ülkeye bölünmüştür.

İşte tüm bu nedenle, bazı hükümetlerin COVID ile mücadelede bunun etkilerini engelleme çabalarına rağmen, kapitalist rekabet, giderek daha fazla kâr ve dünyadaki en iyi pozisyon için mücadele etmeleri, birçok bilim insanının pandemi karşısında başarılı olmaya çalıştığı bir iklimde gerekli olan işbirliğine engel oluyor ve onu baltalıyor. Üçüncü Dünya'da

aşıllama oranının (ve aşılara erişimin) bu kadar düşük olmasının nedeni işte budur. Ancak bu durum resmin sadece bir parçasıdır. Aşılarla ilgili durumun özünü, bu ülkenin hükümetinin (veya hükümetteki bazı kesimlerin) ve aslında diğer ülkelerin de COVID pandemisine “üstün gelmenin” önemli bir yolu olarak insanları aşılatmak istemeleri gerçeğini yansıtmaz.

Sistemleri insanları sömürmek ve ezmek üzerine kurulu olduğu için, kapitalist ülkelerin hükümetlerinin insanları kontrol etmek istedikleri ve buna ihtiyaç duydukları doğrudur. Ancak her şeyden önce, aslında bu hükümetlerin bunu yapmak için aşı gibi bir şeye ihtiyaçları yok. İnsanların sosyal medya ve interneti kullanma biçimlerinin genellikle bu hükümetlere insanların yaşamları hakkında kapsamlı, hatta mahrem ayrıntılar sağlaması gibi, insanların herhangi bir zamanda nerede olduklarını ve hareketlerini takip etme yeteneği de dahil olmak üzere bunu yapmak için zaten birçok araçları var. Bununla birlikte, kapitalist hükümetlerin rolü halkı yalnızca kontrol etmek değil, daha temel olarak kapitalist yönetimin sağlam temellerini ve istikrarını bu sistemin (ABD, Almanya, Rusya, Japonya, Çin vb. gibi) özellikle “yurdu” ülkelerde - farklı kapitalist-emperyalist güçlerin başlıca ekonomik ve politik kurumlarının “demir attığı” yerlerde- az çok düzenli işleyişini sağlamaktır.

Bu nedenle, mevcut COVID krizi gibi ciddi bir pandemi ile karşı karşıya kalındığında aslında bu pandemiyi kontrol altına almak bu tür ülkelerdeki egemen kapitalistlerin ve onların hükümetlerinin nesnel olarak çıkarınadır, çünkü bu durum ülke ekonomisinin ve bir bütün olarak toplumun genel işleyişini büyük ölçüde bozmaktadır. Bunun gibi büyük aksaklıklar, bu sistemin toplumun düzenli işleyişini sürdürme ve insanların temel ihtiyaçlarını karşılama yeteneği hakkında halk içinde büyük sorular doğurabilir. Bu salgını “kontrol altına almak”, aynı zamanda, konumlarını güvence altına almak ve “uluslararası arenadaki” çabalarını güçlendirmek için egemen

kapitalist-emperyalistlerin çıkarınadır.

Bu nedenlerle, normalde bu ülkedeki kapitalist egemen sınıfın tamamı -hem Cumhuriyetçi hem de Demokrat partilerdeki siyasi temsilcileri- bu salgının “üstesinden gelmek” için gerekli önlemleri alma arzusunda birleşmiş olurdu. Özellikle nüfusu aşılatacak ve gerekli görülen yerlerde maske zorunluluğu gibi şeyleri uygulamak için bunu yaparlardı.

Ancak şu an “normal bir zaman” değildir.

Bu Nadir Bir Zamandır – Yönetici Sınıf İçindeki Derin Ayrılıklar Krizi Nasıl Derinleştiriyor ve Bu Çılgınlıktan Çıkmanın Yolu Nedir?

Bu, bu ülkede egemen kapitalist sınıfın bir bölümünün ırk ve cinsiyet baskısına, ayrımcılığa ve adaletsizliğe karşı diğer mücadelelere başından beri kısmi tavizlere bile direnen, bu değişikliklerin artık çok ileri gittiğine, bu ülkeyi bir arada tutan ve dünyaya hakim olmasını sağlayan şeylerin yok olma tehlikesi ile karşı karşıya bulunduğu ikna olmuş Cumhuriyetçi Parti tarafından temsil edildiği bir dönemdir. Sonuç olarak,

Cumhuriyetçiler -açık ve saldırgan beyaz üstünlüğüne, erkek üstünlüğüne ve diğer baskıcı ilişkilere dayanan- faşist bir parti haline geldiler. Yalnızca kendilerinin yönetmeyi hak ettiğine inanan, iktidarı elinde tutmak için seçimleri manipüle etmeye, oyları bastırmaya çalışan, kazanamadığı seçimlerin sonucunu kabul etmeyi reddeden, “hukukun üstünlüğünü” yıkmaya ve bozmaya, insan haklarını çiğnemeye, yalnızca halk kitlelerine karşı değil, aynı zamanda egemen sınıftaki rakiplerine karşı da şiddet kullanmaya hazır, gizlenmemiş bir kapitalist diktatörlüğü benimsemeye kararlı bir parti.

Bu Cumhuriyetçiler, beyaz üstünlüğünün, erkek egemenliğinin ve diğer baskıcı ilişkilerin (aynı zamanda çevrenin kontrolsüz yağmalanmasının) sıkı bir şekilde desteklenmesi ve uygulanması

gerektiğine yoğun, irrasyonel bir tutkuyla inanan önemli bir kitleyi harekete geçirdiler. Hak ettikleri (veya “tanrı tarafından takdir edilmiş”) konumlarına yönelik gördükleri tehdide ve ısrarlarına yanıt olarak, çılgınca bir Hıristiyan köktenciliği ile birlikte, her türlü kaçık komplo teorilerini kucaklayan, baskıya karşı mücadeleye daha fazla taviz vermenin “Amerika’yı büyük yapan” şeyi yok edeceğine dair ısrarlarıyla kısır bir deliliğe sürüklendiler. (4)

İşte bu nedenlerle Cumhuriyetçi Parti’deki ve daha geniş olarak toplumdaki faşistler, COVID aşılara (ve maske takma gibi diğer önlemlere) ilişkin çılgın komplo teorilerini hevesle ve şiddetle destekleyip arkasında toplandılar ve şiddetle buna karşı çıktılar ve bu bilim karşıtı dezenformasyonu toplum genelinde olabildiğince yaydılar. Biden ve Demokrat Parti şu anda federal hükümete hakim olduğundan, faşistler Biden ve Demokratların etkili bir şekilde yönetme yeteneklerini sabote etmeye ve baltalamaya kararlılar. Faşistler için bu durum, COVID pandemisiyle uğraşmaktan ve ekonominin ve genel olarak toplumun bir tür görece “istikrarını” ve “normal işleyişini” sağlamaktan çok daha önemlidir.

“İnsanlar tüm ahlaki, dini, politik, sosyal ifadelerin,

beyanların ve vaatlerin ardında şu veya bu sınıfın çıkarlarını keşfetmeyi öğrenene kadar siyasette her zaman aldanmanın ve kendini aldatmanın aptal kurbanları olmuşlardır ve öyle de olacaklardır. Reform ve iyileştirme taraftarları, ne kadar barbar ve çürümüş görünse bile aslında her eski kurumun çeşitli yönetici sınıf güçleri tarafından sürdürüldüğünü anlayana kadar her zaman eski düzenin savunucuları tarafından kandırılacaktır.” – V.I.Lenin

Bu ülkedeki halk kitleleri açısından çıkarlarımız -kapitalist-emperyalist egemen sınıfın ve onun tüm temsilcilerinin aksine- dünya çapında halihazırda 4 milyondan fazla ölümlle birlikte, kapitalizm-emperyalizm sisteminin işleyişinin her yerde insanlara empoze edildiğı, dünyaya zorla tahakküm kurma çabalarının çekilen ızdırapları yoğunlaştırdığı, mevcut pandemi tarafından insanların harap olduğı insanlığın büyük çoğunluğunda yatmaktadır. Bu açıdan bakıldığında, aşılar (ve genel olarak COVID) hakkında bilimsel bilgiyi teşvik etmek ve mümkün olduğunca çok sayıda insanı aşı olmak için kazanmak kesinlikle bizim çıkarımızdır ve bu konu büyük önem taşımaktadır. COVID aşılara karşı faşist engellemelere ve direnişe karşı gerçek bir kararlılıkla mücadele etmek, aşıların -ayrıca bilimin maske takmanın gerekli olduğunu gösterdiği durumlarda maskelerin- zorunlu olduğu konusunda ısrar etmek ve kapitalist-emperyalist güçler arasındaki rekabet de dahil olmak üzere tüm gerici siyasi hedeflere karşı çıkarak aşıların maliyet ve kâr hesapları dikkate alınmadan gerekli miktarlarda dünyanın her yerindeki insanlara fiilen sağlamak büyük önem taşımaktadır.

En temel anlamda, bu pandeminin, sistemin tamamen iflas etmiş ve miadı dolmuş (“son kullanma tarihi geçmiş”) doğası hakkında daha fazla ortaya çıkardığı şey -ve daha özel olarak, COVID pandemisiyle ilgili olarak ve sayısız başka şekilde keskin bir şekilde ifade edilen “yönetici güçler arasında derinleşen ve keskinleşen çatışmalar” ile şu anda var olan nadir durum- tüm bunlar “bu sistemin kitleler üzerindeki hakimiyetini kırmak

için daha güçlü bir temel ve daha büyük açılımlar sağlamaktadır. (5)

İleriye gidecek yol -tek yol- bu çılgınlıktan bir devrimin doğmasıdır: Kapitalizm-emperyalizmin bu korkunç sistemini devirmek ve çok daha iyi bir şeyi var etmek için gerçek bir devrim... Bu devrime her zamankinden daha acil ihtiyaç duyulmaktadır. İnsanlığın, mevcut sistemin egemenliği altında maruz kaldığı gereksiz ızdırapların olmadığı bir dünyaya aç olan herkesin sürekli olarak bilimsel bir temelde yorulmadan çalışması gerekmektedir. Böylesi güçlü bir ülkede bile, bir devrimin mümkün olduğu bu nadir durumun yakalanması gerekiyor.

Burada yazdıklarım için önemli bir “arka plan” olarak, V.I. Lenin’in -Rusya’da komünist teorinin gelişimine önemli katkılarda bulunan ilk başarılı sosyalist devrimin önderidir- çok kesin ve acil önemi bulunan şu vurgusu çok önemlidir:

“İnsanlar tüm ahlaki, dini, politik, sosyal ifadelerin, beyanların ve vaatlerin ardında şu veya bu sınıfın çıkarlarını keşfetmeyi öğrenene kadar siyasette her zaman aldanmanın ve kendini aldatmanın aptal kurbanları olmuşlardır ve öyle de olacaklardır. Reform ve iyileştirme taraftarları, ne kadar barbar ve çürümüş görünse bile aslında her eski kurumun çeşitli yönetici sınıf güçleri tarafından sürdürüldüğünü anlayana kadar her zaman eski düzenin savunucuları tarafından kandırılacaktır.”

Bu kesit, *Yeni Komünizm*, Insight Press, 2016 adlı kitabımda alıntılıandığı üzere V.I. Lenin’den, “Marksizmin Üç Kaynağı ve Üç Bileşeni” (Mart 1913, Toplu Eserler, Cilt 19, s. 23-28) kitabından alınmıştır. P. 11. (Orijinaldeki vurgu.)

Bob Avakian’dan COVID Pandemisi Üzerine 3 Makale

Bob Avakian “yeni komünizm” olarak da bilinen ve insanlığın kurtuluşunun tamamen yeni bir çerçevesi olan komünizmin yeni

sentezinin mimarıdır.

Belgeyi indirmek için: <https://t.co/hmmAiYYTkc#Covid19#BobAvakian#Bilim> [pic.twitter.com/ZaDzMuhMLG](https://t.co/ZaDzMuhMLG)

– Yeni Komünizm (@yenikomunizm) [August 29, 2021](#)

(1) [COVID, İnsanları Aşılamanın Önemi ve Şahlanmış Bireyselciliğin Oluşturduğu Çok Ciddi Problemler Üzerine | Yeni Komünizm \(yenikomunizm.com\)](#)

(2) [COVID, İnsanları Aşılamanın Önemi ve Şahlanmış Bireyselciliğin Oluşturduğu Çok Ciddi Problemler Üzerine | Yeni Komünizm \(yenikomunizm.com\)](#)

(3) [Bu Devrimin Mümkün Olduğu Nadir Bir Zamandır – Niçin Böyle ve Bu Nadir Fırsattan Nasıl Yararlanmak Gerek? | Yeni Komünizm \(yenikomunizm.com\)](#)

(4) [Bu Devrimin Mümkün Olduğu Nadir Bir Zamandır – Niçin Böyle ve Bu Nadir Fırsattan Nasıl Yararlanmak Gerek? | Yeni Komünizm \(yenikomunizm.com\)](#)

(5) [Bu Devrimin Mümkün Olduğu Nadir Bir Zamandır – Niçin Böyle ve Bu Nadir Fırsattan Nasıl Yararlanmak Gerek? | Yeni Komünizm \(yenikomunizm.com\)](#)

Louis Farrakhan'ın Koronavirüsle İlgili Bilim Karşıtı Yalanları Siyahileri Öldürtecek!

Editörün Notu: Aşağıdaki yazı eskiden Kara Panter Partisi üyesi olan, federal hapisanede BA'nın yazıları ile cebelleşmeye başlayan ve yeni komünizmin bir

takipçisi olan devrimci komünist Joe Veale tarafından kaleme alınmıştır.

Kaynak için: [THE ANTI-SCIENTIFIC LIES OF LOUIS FARRAKHAN ON THE CORONAVIRUS WILL GET BLACK PEOPLE KILLED! \(revcom.us\)](https://revcom.us/black-people-killed/)

2020'nin Aralık ayında pislik Farrakhan Final Call gazetesinde şunları söyledi : ''Aşınızı kabul etmeyeceğiz bu yüzden yavaşlayabilirsiniz çünkü ne zaman bir aşı getirseniz bu sizin halkınız için oluyor. Aşınızı onlara verin çünkü ölümü kabul etmiyoruz. Sizler ölümün bizatihi temsilcilerisiniz...'' Bundan önce özel olarak insanları şu şekilde uyarmıştı : ''Sizleri aşılamlarına izin vermeyin, aşılar ve ilaçlarla ilgili uzun bir ihanet tarihleri var. Beni dinliyor musunuz? Afrikalı başkanlara söylüyorum, ilaçlarını almayın...''

Aşağılık Farrakhan büyük ve katilce bir yalan söylemek için bazı tarihsel hakikatlere çağrışım yapıyor, böylece Siyahi halkı aşılanmaktan caydırmaya çalışıyor. Şimdi bu fikirleri parçalayalım.

Öncelikle olarak işin aslı şudur; **Siyahi halk bu baskıcı sistemin etkileri yüzünden büyük oranlarda ölmektedir ve eğer aşılanmazlarsa bu oranlar daha da büyüyecektir!**

Nüfusun sadece %13'ünü oluşturmalarına rağmen Siyahi halk beyazlara göre **1.5** kat daha fazla ölmektedir. ProPublica sitesinde yayınlanan bir çalışma 2020 Temmuzunda 35-44 yaş arası Siyahilerin aynı yaş grubundaki beyazlara göre **9 kat daha fazla öldüklerini** ortaya koydu.

Bu durum, bu baskıcı sistemin çirkin ve acımasız tarihinin bir ifadesidir; Siyahi halka nasıl davrandıklarının, sanki insan değillermişçesine nasıl davrandıklarının ifadesidir. Bu durum Siyahi halkın sağlığını ve mevcut koşullarını COVID-19'a karşı daha hassas kılmıştır (eşlikçi hastalıklar denilen, kalp rahatsızlıkları, obezite vb.).

Tabii ki bu durum sağlık hizmetlerine eşitsiz erişim ile, rneğin Siyahilerin olduğu bölgelerde yeterince sağlık hizmetinin, hastanelerin olmaması ile daha da kötü hale getirilmiştir. şimdi ise aşıların dağıtımı orantısız bir şekilde işlemektedir ve bu durum da Siyahi halkı negatif bir şekilde etkilemektedir. **Ve şu an da Siyahiler, Latinolar ve Amerikan Yerlileri; beyazlarla aynı oranlarda aşılanmamaktadırlar.** 18 şubatı gelindiğinde Amerika'da aşılananların sadece %18'i Siyahiydi.

İkincisi, aşağılık Farrakhan aşının ölümü temsil ettiğini söylediğinde dümdüz bir **YALAN** söylemektedir. Aşıların güvenli ve etkili oldukları çoklu ve geçerli bilimsel denemeler ile kanıtlanmıştır. Bu durum şüphelere veya fikirlere dayanmamaktadır, defalarca kez farklı kurumlardan testten geçirilmiş kanıtlara dayanmaktadır ve kamuya açıktırlar.

Eğer çok kötü bir zatürre veya streptokok enfeksiyonu geçiriyorsanız ve doktor size penisilin yazdıysa ne yapacaksınız? Kendisinin ''elçi'' olduğunu söyleyen herifin biri gelip penisilin almayın sizi öldürecek derse ne yapacaksınız? Gerçekte ise sizi öldüren enfeksiyondur. Büyük ihtimalle bu herife iyi bir siktir ekerdiniz ve iyileşip daha iyi olmak için ilacı alırdınız. İşte şu anda da kitlelerin ihtiyaı olan budur.

Aşağılık Farrakhan'ın kapı kapı dolaşarak satmaya çalıştıkları halka karşı suç işlemektir. Siyahi halkı aşılanmaktan caydırmaya çalışarak Farrakhan Siyahileri ldrtecektir!

Farrakhan Tarihin Siyahiler zerindeki Baskıcı irkin Tarafından Faydalanarak İşleri Daha da Kötüye Götürmektedir

Aşağılık Farrakhan, Siyahilerin bu sisteme olan tarihsel şpheciliğinden beslenmeye alışıyor. Bu sistem defalarca kez Siyahi halkı kandırmış, yalan söylemiş, ihanet etmiş ve sözde Tuskegee deneyleri gibi sağlık ''deneylerinde'' onları öldürmüştür. Ancak Farrakhan bu hakikatleri önüne

koyarak meseleyi **aşık bir biçimde yanlış olan, bilim karşıtı hiçbir kanıta dayanmayan komplo teorileriyle** ileriye taşır.

Buna sert bir biçimde tezat oluşturan; Siyahi sağlık profesyonellerinin, bilim insanlarının ve bazı ünlülerin bu komplo teorilerine karşı mücadele ederek, bilime ve kanıtlara işaret ederek, bu şüpheleri aşarak Siyahi halkı öldürtmek yerine aşılarmaya davet etmesidir! Şu anda ihtiyacımız olan da budur.

Delilik Metodu, Yalanlar ve Pislik

Ancak **Farrakhan'ın delice yalanları ve aşağılıklığında bir metot vardır**. Bunu daha önce de yapmıştır. Örneğin Farrakhan, köle ticaretinde bazı Yahudilerinde dahil olduğu gibi bir gerçeği kullanarak onları hedef tahtasına oturtmuş, antisemit düşünceleri harlamıştır; işin aslı ise bu ticaretin temelde, **kapitalizmin gelişiminin itici güçleri olan** İngilizler, Fransızlar ve Hollandalıların yapmış olmalarıdır. Yani Farrakhan küçük bir azınlığı hedefe koyar ve *köle ticaretinin gerçek dinamiklerinden, kapitalizm-empyalizmin gelişim aşamasından insanları uzaklaştırır*.

Daha sonra Farrakhan ortaya İncili ve Kur'anı koyar. Vahiyler Kitabından yaptığı ''solgun attan uzak durun'' alıntısını hatırlayın. Bütün bunlar dünyada olup bitenlerin doğaüstü bir güç tarafından kontrol edildiği izlenimini verir, yani kimsenin yapacak bir şeyi yoktur, tanrıya sığınmak dışında. Veya onun ''elçilerinden'', ''mesihlerinden'' birinin, örneğin aşağılık Farrakhan gibilerinin onları bu sistemin korkunç işleyişinden kurtarmalarını ümit etmekten başka yapılacak bir şey yoktur.

Farrakhan Neyi Temsil Etmektedir? Ve Nasıl Bir Önderliğe İhtiyacımız Var?

Farrakhan Siyahi halkın **bu sistemden** kaynaklanan ezilmişliklerinin üstünü örtmeye çalışır. Evet burada bunları tek başına söyler ama kendisi gerçekleşmek isteyen Siyahi

kapitalist sınıfın burjuva görünüşünü ve programını temsil etmektedir, bu sınıf Amerikan kapitalist-emperyalizminin beyaz üstünlenmeciliği tarafından zapt edilmektedir. Bazen Farrakhan ayrı bir Siyahi devletinden söz etmektedir (ki eğer bir gün sahip olsa dahi başka bir kapitalist kabus olacaktır) ancak genelde çabalarını ilk bahsettiğimiz meseleye yöneltmektedir. Farrakhan'ın pazarlık kozuyla kazanmak istediği bu yok edici deliliktir.

İhtiyacımız olan ise hakikatle olduğu gibi yüzleşmektir. Siyahi halkın karşılaştığı baskılarla olduğu gibi yüzleşmek, bütün bu baskıların gerçekte nasıl **bu sistemin içerisine işlediğiyle** yüzleşmek. Ve bununla başa çıkmak için tıpkı virüsle başa çıkmak için ihtiyacımız olan şeye ihtiyacımız var: bilim. Bu baskının bu sisteme içkin olduğunu anlamak ve bunun **insanlığın kurtuluşu için GERÇEK bir devrim** ile nasıl bitirilebileceğini anlamak için **bilimsel bir yöntem ve yaklaşım**; yalanlar, mistisizm ve uydurma saçmalıklar değil.

Ve şu anda yüzleştığımız durumlar ve GERÇEK bir devrimin yolunun bilimsel bir anlayışı için mücadele veren bir lider vardır: Bob Avakian. ''Siyahi Halkın ve Bütün İnsanlığın Kurtuluşu'' makalesinde söylendiği gibi :

''BA'nın devrimci bir lider olarak rolünü en çok ayırt ettiren özelliği insanlara duymak istemeseler dahi hakikati söylemekteki istekliliği ve ısrarıdır. Bu BA'nın bütün bilim karşıtı düşünce biçimlerini teşhir etmesi ve yadsımasında kendisini gösterir; buna ''komplo'' teorileri ve batıl inançlarda dahildir; bu düşünce biçimleri gerçekte en çok ezilenlerin şeyleri olduğu gibi görmesini ve ihtiyaç duyulan, dünyayı baskıların olmadığı radikal bir şekilde gerçekten değiştirebilme ihtimalinden uzaklaştırır. BA'nın yüzleştirdiği büyük problemlerden birisi Siyahi kitlelerin ve diğer ezilen halkların üzerlerindeki mental bir zincir olarak dinin oynadığı rol ve bütün baskılardan nihai olarak kurtulabilmek için bu zinciri kırmaya duyulan ihtiyaçtır. BA'nın defalarca kez ifade ettiği

gibi, baskıyı bitirmek için ‘‘Devrimi onunla ilgili bilimsel olacak kadar fazlasıyla istemelisiniz.’’

Bilim bir şeyin doğru olup olmadığına karar vermek demektir, gerçekliğe tekabül eden kanıtlar var mı demektir, bir şeye sizi iyi hissettirdiği için inanmamak veya bir şeyi sizi rahatsız ediyor diye inanmamak demek değildir. ‘‘Komplo Teorileri, Faşist ‘‘Kesinliği’’, Liberal Felç veya Dünyayı Değiştirmek için Bilimsel Bir Yaklaşım’’ makalesinde BA bu meseleye şöyle değinir :

‘‘bu sistem altında ezilen kitlelerin büyük çoğunluğu bilime ve bilimsel zeminde analizlere kuşkuyla yaklaşmaktadır, hatta bunu reddetme eğilimindedirler. Meselenin bu şekilde ele alınması, asılsız komplo teorilerine ve ‘‘her şeyin Tanrı’nın elinde olduğu’’ dolayısıyla ne yaparlarsa yapsınlar aslında bir şeylerin değişemeyeceği türünden çeşitli hatalı ve zarar verici düşüncelere karşı insanları savunmasız bırakıyor.’’

İki farklı lider: Acınası yalanları, komplo teorileri ve apokaliptik dini öğretileriyle kitleleri cahil tutarak bu baskıcı sistemin altında ezilmelerini devam ettirmek isteyen Farrakhan ve ezilen halklar için bazen de onlarla beraber kendilerini ve bütün insanlığı özgür kılmak için bilimsel bir yaklaşımı almaları için mücadele yürüten BA.

Salgınlar Tarihi ve Sınıfsal Mücadele

Editörün Notu: Aşağıdaki makale web sitemize iletilmiş bir okur mektubudur. Takipçilerimizin dikkatine sunarız.

İnsanlığın tarih yazımına duyduğu ilgi ve gereksinim hemen hemen insanlıkla akran sayılabilir. Tam manasıyla bir “yazımdan” bahsedebilmek için her ne kadar piktografik yazıların icadını beklememiz gerekse de, tarih öncesi çağlarda dahi mağara resimlerinde gözlemleyebileceğimiz bu kayıt tutma çabası, insanlığın ortak bir hafıza oluşturma konusundaki isteğini ve ciddiyetini açık bir şekilde gözler önüne sermektedir. Ortak hafıza özellikle toplayıcı avcı toplumlarda son derece zaruridir; nitekim, o toplumdaki bireylerin hayatta kalabilmesi gayet basit günlük pratiklere bağlıdır ve günlük pratiklerin halihazırda öğrenilmiş olması söz konusu topluluğun gelişmesini, kendine rakip olarak gördüğü bir diğer toplum ile rekabete girebilmesini ve bu pratikleri iyileştirebilmesini sağlar.

Yazının icadı sonrası hem resmi hem de gayri resmî kronikçilik önem kazanmıştır. Her ne kadar sistematik olmasa da bu dönemden itibaren siyasi bir tarih yazımından ve dolayısıyla siyasi bir tarih okumasından da söz edilebilir. Nitekim yerleşik hayata geçmiş görece gelişkin medeniyetler basit günlük pratiklerden çok daha karmaşık şeyler aktarma niyetindedirler. Artık yaratılmak istenen ortak hafıza çok daha katmanlıdır. Kültürel kodlar, dini ritüeller, ahlaki normlar ve değer yargıları gibi birçok eleman; ortak hafızaya dahil edilir ve bunun neticesinde her ne kadar ulus devlet fikrinden henüz çok uzak olunsa da belirli bir homojenlik yaratılmaya çalışılır. Bu bilgilerin kaydedilip aktarılması, yine bu bilgilerin ortaya çıktığı toplumsal düzenin, ideolojik yapının veyahut güç dengelerinin sürdürülebilmesi için olmazsa olmazdır.

Modern manada ve bir bilim olarak tarihten bahsedebilmemiz için ise kabaca 19.yy sonunu, 20.yy başını beklememiz gerekir. İnsanlığın tarih yazımı ile ilişkisi insanlıkla hemen hemen yaşıt olmasına rağmen tarih nispeten genç bir bilim dalıdır, dolayısıyla geçmişteki toplumlarla ilgili mevcut bilgi

birikimimizin büyük bir kısmı direkt olarak alındığı takdirde; İngiliz Tarihçi Peter Burke'nin deyiimiyle "Büyük adamların tarihidir". Bir başka deyişle hâkim sınıfların tarihidir. "Büyük insanların" tarihi, "küçük insanları" görmezden gelmekte ısrar etse de "küçük insan" her dönem acıların ve sefaletin bir numaralı kurbanı olmuştur.

Veba, çiçek, kolera gibi salgın hastalıklar ve onlara eşlik eden kıtlık ve kuraklıklar, tarih boyunca milyonlarca kişinin ölümüne neden olmuştur. Ekonomik, siyasal ve demografik sonuçlarıyla yeryüzü haritasının yeniden çizilmesinde önemli roller üstlenmişlerdir. Salgın hastalıkların mülkiyet ilişkilerinin gelişmesiyle göbekten bir bağı vardır. Nitekim bu salgın hastalıklara neden olan fare, sıçan, pire gibi hayvanlar; insanoğlunun tarıma başlayıp toprakları ıslah etmesiyle insanlarla daha yakın yaşamaya zorlanmıştır. Bu hayvanlar beraberlerinde veba, tularemi, tifüs ve sıtma gibi hastalıkları getirmişlerdir. Yerleşik hayat, ilerleyip modern kentler ve kent devletleri ortaya çıkınca, toplu ölümler de yaygınlaşmıştır. İnsanlık kaçınılmaz olarak bu salgınlara karşı çözümler arayıp, çeşitli politikalar geliştirmiştir. Tahmin edilebileceği üzere bu politikaların temeli halk kitlelerinin can sağlığını korumaktan oldukça uzaktır. Temel amaç mevcut sistemin ve bu sistemin hakim sınıfların ve başındaki yöneticilerinin mümkün merteye muhafaza edilmesidir. Bir başka deyişle tarih bize göstermektedir ki, popüler söylemin aksine salgın hastalıklar; "sınıfsız", "eşitleyici" unsurlar değildir. 18. yüzyılda Amerika Birleşik Devletlerinde meydana gelen çiçek salgını bunun çarpıcı bir örneğidir. Özellikle beslenme ve barınma yetersizliği nedeniyle güçsüz düşen halk kitleleri üzerinde etkili olan bu salgın çok ciddi sayıda ölüme sebebiyet vermiştir. Bu durumu salt bir emek açığı olarak değerlendiren hakim sınıflar ise çalıştıracak emek gücü bulmak için kıtaya milyonlarca Afrikalı köle taşımıştır. Bir diğer örnek olarak; *Kara Ölüm* olarak da bilinen 1347-1352 yılları arasında etkili olan, ikinci veba salgını verilebilir.

Vebaya yol açan Yersinia Pestis bakterisinin Moğol atlılarının üzerlerindeki pirelerle Avrupa'ya taşınması çok dramatik ve ölümcül sonuçlara yol açmıştır. Bu salgından da daha çok etkilenen taraf; hijyenden yoksun, sağlıksız yaşam koşullarına sahip halk kitleleri olmuştur. Kanalizasyon sistemi gelişkin olmayan, kara sıçanların kolayca girip çıkabileceği, hava ve ışık kaynaklarından yoksun olan konutlarda oturan halk kitleleri adeta salgına karşı verilen bu savaşta ön cepheye atılmış, ölüme terk edilmişlerdir. Toplu köylü ölümleri yine emek kıtlığına yol açmış ve hakim sınıflar ücretli köylü sistemine geçmek zorunda kalmışlardır. Ücretli emeği yaygınlaştırıp, emeğin gaspını kısmen meşrulaştırdığı için bu evre erken kapitalizmin bir öncüsü olarak da okunabilir.

Savımızı tamamlamak adına son bir örnek olarak *frengi* salgını verilebilir. Sifilis olarak da bilinen frengi, vücudun çeşitli dokularında yapı ve işlev bozukluklarına yol açan bulaşıcı bir hastalıktır. Genellikle cinsel yolla bulaşan zührevi bir hastalık olarak bilinen frengi, ekonomik ve toplumsal koşulların elverişli olmadığı bazı bölgelerde yerleşik olarak da görülebilmektedir. İnsanlık tarihinin eski hastalıklarından biri olan frengiyi daha iyi inceleyebilmek adına, çalışma alanını kısıtlamak faydalı olacaktır. Osmanlı İmparatorluğundaki frengi salgınını mercek altına alacak olursak, Osmanlı coğrafyasındaki ilk ciddi frengi salgınlarının 19. yüzyıldaki Osmanlı-Rus Savaşları sonrasında ortaya çıkmış olduğunu görürüz. Osmanlı-Rus Savaşları neticesinde işgal edilen bölge halkları, göçmenler ve askerler frenginin tüm Osmanlı coğrafyasına yayılmasına neden olmuşlardır. Bu nedenle fuhuşun hükümet denetimi altında yapılmasını sağlamak için ilk defa Kırım Savaşı'ndan sonra İstanbul'da genelevler açılmıştır. Hayatta kalmak için bedenlerini pazarlamak zorunda kalan kadınlar bu salgının hem hedefi hem de kaynağı haline gelmişlerdir. Yine ortalamaya vurulduğunda bu genelevlerin müşterilerinin büyük bir kısmını halk kitlelerinden oluştuğundan frengi sınıfsal özelliğiyle ön plana çıkmaktadır. Her ne kadar tam manasıyla bir ilaç için

20. yüzyıl başını beklememiz gerekse de zamanında uygulanan çeşitli tedavilerden halk kitlelerinin büyük bir çoğunluğu yararlanamamaktadır. Maalesef bu durum günümüzde dahi tarih kitaplarında kalmamıştır. 1999 yılında frenginin %90'dan fazlası "gelişmekte olan ülkelerde" olmak üzere 12 milyon kişiye bulaştığı tahmin edilmektedir. Halen sahra altı Afrika'da perinatal yani doğum öncesi ölümlerin yaklaşık %20'sinin nedeni frengidir.

Dünya tarih yazımına baktığımızda yine aynı şekilde dikkati çekecek olan nokta, pandemiler ve epidemiler tarihinin aynı şekilde soykırımlar tarihi de olduğudur! İspanyol sömürgecileri, Orta Amerika ve Mezo-Amerika'ya beraberlerinde çiçek hastalığı da dahil olmak üzere pek çok virüs, bakteri de getirmişlerdir; bunlar İnka ve Aztek medeniyetlerinin çökmesinde ve kıtanın İspanyol sömürgeciler tarafından tahakküm altına alınmasında önemli bir rol oynamıştır. Bölgenin yerli nüfusunun %90'a yakınının bu hastalıklardan öldüğü belirtilmektedir. Salgın hastalıklar görüldüğü üzere geçmişten bugüne, en çok temel halk kitlelerini ve yüzyıllardır değişmeyen ötekileri, ezilenleri vurmaktadır.

Yazı boyunca adı geçmekte olan bütün virüsler ve bakteriler biyolojik fenomenlerdir, tıpkı şu an da dünyanın gündemine oturmuş olan COVID-19 gibi. **Bunlar mikroskobik boyutta olan patojenlerdir, Tanrı tarafından gönderilmedikleri gibi labarotuvarda da üretilmemişlerdir. Ancak bu doğal fenomenlerle nasıl başa çıkıldığı, bunların yayılması ve hatta doğanın bir ekonomik girdi-çıktı olarak görülerek talan edilmesi sonucu ortaya çıkışları dahi bütünüyle bir sistem sorunudur.**

İçinde bulunduğumuz mevcut sistem kapitalizm-emperyalizmdir ve bunun temel çelişkisini toplumsallaşmış emeğin şahsi gaspı oluşturur, bu temel çelişki ise toplumdaki bütün sosyal ilişkilere olduğu gibi yansır, aynı şekilde bir pandemiyle nasıl başa çıkılacağından, aşının üretimine, dağıtımına ve halk kitlelerinin sağlığı için atılacak adımlara kadar bütün

bunlar son tahlilde bu temel çelişkinin yansımalarıdır. Bütün dünyada en ağır bedeli daima ezilenler ödemiştir ve ödemeye de devam etmektedirler, pandemi ile birlikte ekonomik bir daralma yaşayan kapitalist-emperyalist sistem bedeli 1 milyar insanı işsiz ya da kesintili maaşla çalışmak zorunda bırakarak yine temel kitlelere ödetmiştir. Dünya genelinde 1 milyar işsize ve yoksulluk sınırının altında çalışmaya mahkûm edilen daha da fazla insana rağmen küresel kriz boyunca dünya milyarderlerinin toplam varlıkları 10 trilyon doları aşmış bulunmaktadır. Gelirin ve varlığın dağıtımı üretimin biçimini işaret eder, çünkü dağıtımı belirleyen üretimin ta kendisidir. Dünya genelinde bu korkunç uçurum derinleşmeye devam etmekteyken, Türkiye’de de durum farklı değildir. Bir tarafta hakim sınıflar saraylarda canlı müzikli ziyafetler verirken, yalılarının bahçelerinde spor yaparken; diğer tarafta temel kitleler ölüme, açlığa ve insanca olmayan bir hayata terk edilmektedirler. Durum o derece vahimleşmiştir ki burjuvazinin İslamcı faşist kanadını temsil eden AKP’li bir vekil, Fransız kraliçesi Marie Antoniette’in ‘‘Ekmek bulamıyorlarsa pasta yesinler’’ ifadesini de geride bırakarak, ‘‘kuru ekmek yiyen aç değildir’’ diyebilmiştir. Bir taraf Lale Devri’ni aratmayan bir zevk-ü sefanın içerisindeyken Dardanel işçileri ‘‘çalış ya da öl’’ şiarına uygun olacak bir biçimde kimilerinde koronavirüs tespit edilmesine rağmen fabrikaya kilitlenmiş ve çalışmaya zorlanmışlardır. Bir yandan burjuvazi Kanal İstanbul üzerinden ideolojik kavgasını son sürat sürdürürken, mütahitler ‘‘taahhütlü geçişler’’ ile yaptıkları köprüler, tüneller üzerinden ceplerini doldurmaya devam ederken; bu sistemin altta kalanlara biçtiği şiar gayet açıktır: ‘‘Çalış ya da öl’’!

İtalyan yazar Boccacio’nun 1348 yılında yazdığı Decameron romanında, Floransa’da veba salgınından kaçan karakterler bir şatoya sığınır. Decameron’un yazılmasından beri geçen yedi yüz yılda değişen tek şey kimi şatoların yalılara, malikanelere, gökdelenlere evrilmiş olmalarıdır! Burjuvazi sık sık evde kalınması çağrısı yaparken de evde kalması

beklenenlerin Boccacio'nun, Panfilo, Filostrato ve Dioneo'sundan pek bir farkları yoktur. 0 gün veba salgınında şatolarında salgının geçmesini beklerken hikayeler anlatan asilzadeler yerine bugün zorunlu testli girişler ile ev partileri düzenleyenler, boğaza karşı spor yapan holding sahipleri vardır! Altta kalanın canı çıksın, yeter ki üstte kalanlar zevki-ü sefaya devam edebilsinler!

Bu korkunç tabloyu yaratan olgu ise bu sistemin temel çelişkisinin başlıca hareket biçimi olan anarşinin itici gücüdür; bireylerin subjektif iradeleri veya ''hırsları'' değildir. Ancak şu da bir gerçektir ki her ne kadar bütün bunlar acı hakikatler olsa da insanlığın kaderi, yazgısı değildir. İnsanlığın bugün çok daha iyisini yapabilmesi için gereken gerçek bir devrimdir ve bugün bu devrimin maddi bir temeli bulunduğu kadar ihtiyacımız olan strateji, yöntem ve yaklaşım da yeni komünizmde ve Bob Avakian'ın önderliğinde bulunmaktadır. İnsanlığın bu derece keskin ve acı bir şekilde sınıflara bölünmüşlüğünden ancak komünist bir devrim ile kurtulabiliriz!

İnsanlığın Yaşadığı Problemler Karşısında Hurafelere ve Anlatılara Değil, Bilimsel Bir Yöntem ve Yaklaşım İhtiyacımız Var!

Dünya Sağlık Örgütü'nün verdiği resmî raporlara göre dünyada Covid-19 pandemisinden ölen insan sayısı 1.5 milyon aşmıştır.

Türkiye’de ise Covid-19’dan ölen insan sayısı son resmî rakamlara göre 15.314 olarak deklare edilmiştir. Tabii ki bunlar sadece resmî olan rakamlar. Bütün hükümetler, kendi yönetimlerini başarılı ama dünyanın “geri kalanını” başarısız, kendilerini “krize sahada hazırlıklı” diye lanse eder, propagandasını yaparlar.

Türkiye’de son haftalarda vaka ve ölüm sayılarının artık “resmî” açıklamayla kapatılamayacak düzeye gelmesi sonucunda - özellikle de İstanbul, Ankara, İzmir gibi büyük şehirlerde hastanelerin yoğun bakımlarının dolup taşmasıyla birlikte- Covid-19 virüsü ve çözümüne yönelik tartışmalarda artış ve yoğunlaşma yaşanmıştır.

Daha önceden de yenikomunizm.com sitesinde, Covid-19 küresel salgınına ve devletlerin aldığı önlemlere ilişkin görüşlerimizi belirtmiştik. Tekrar hatırlatmak gerekirse

“COVID-19 doğal-biyolojik bir fenomendir. Aynı zamanda çok kolay bulaşabilen ve öldürücü de olabilen bir virüstür. Ancak bu sağlık krizinin nasıl gözler önüne serildiği ve buna nasıl yaklaşıldığı, bu tamamen içerisinde yaşadığımız sistemle alakalıdır. Ve bu sistem kapitalizm-emperyalizm sistemidir.”[1](#)

Kapitalist-emperyalizminin dünya çapındaki işleyiş biçimi milyonlarca hayatın sönmesine neden oluyor ve onları belirsiz bir geleceğe doğru sürüklüyor. Covid-19’a karşı aşının bulunduğu şu günlerde ise, hastalığın dünya çapında nasıl sökülüp atılacağı yerine, emperyalist güçler, “önce ben”, “ülkemin çıkarları” adı altında “normalliğe” -ki biz bundan emperyalist kapitalist normalliği anlayalım- geri dönüşü ve böylece ülkelerinin düştüğü ekonomik durgunluk ve krizi aşmayı hedefliyorlar. Dünyanın aşuya ulaşamayacak olan kısmı ise “gündem dışıdır”, ki buna yüz milyonlarca kayıt dışı, yani resmî olarak var olmayan insan eklendiğinde, “önce ben” fenomeninin nelere mal olacağı daha iyi anlaşılacaktır. İnsanlığın üzerine yığılan büyük bir suçtur bu!

Hurafeler ve Anlatılar

Özellikle son zamanlarda genetik kodların değiştirilmesinden, milyonlarca kişinin bedenine mikroçipler yerleştirmeye kadar birçok söylenti toplumun gündemine oturmuştur. Sosyal medyada ve çeşitli internet platformlarında “büyük oyun” bozucularını görmemek neredeyse imkansız. Peki bu neden olmaktadır? Neden insanlar toplumsal ve biyolojik bir fenomen karşısında, hurafe ve anlatılara, boş inançlara sarılmayı tercih etmektedirler?

Teori/kuram bilimde bir olgunun sürekli olarak doğrulanmış, bilimsel deneyler ve gözlemler temelinde ve sonucunda oluşturulan iç uyumluluğu olan bir açıklamalar toplamıdır. Komplo teorileri ise, bilimsel bir kanıta dayanmayan, ön yargıların ya da çeşitli ideolojik şekillenmelerin üzerine bina edilmiş, bir tür kapalı döngülerdir. Komplo teorisi aslında bir teori değildir, belirli bir önkabüle dayalı, yaşanan ve yaşanacak olan şeylerin başkaları tarafından tasarlandığını söyleyen, her şeyin saat gibi tıkır tıkır çalıştığını iddia eden safsatalar toplamıdır.

Hurafe ve anlatı (hakikatin olmadığı ve realiteye tekabül etmediği, bunun yerine kişilerin naratif aktarımlarının hakikatin yerine ikame edildiği), komploculuğu önemli oranda besler ve ona güçlü bir temel teşkil eder. İlk bakışta komik gelebilir ama birçok insa “yöneticilerin uzaylılar tarafından yönetildiğini” düşünmektedir. “Düz Dünyacılar”, dünyanın yuvarlak olduğunu, insan varoluşuna karşı bir komplo olduğunu ve “mutlak yaratıcıya” saldırı olduğunu düşünürler. Çokça rastladığımız **“yabancılar”, “bölücüler”, “kafirler”, “faiz lobisi” “Türk toplumuna sokulan nifak”** gibi komplo teorilerinin kodları günlük hayatı “yapılandırmaktadır”.

Özellikle son 10 yıl içerisinde bilişim teknolojisinin ilerlemesi, veritabanlı bilgilerin daha fazla toplanması, buna bağlı olarak algoritmaların güçlenmesi, insanların iletişim içerisinde oldukları internet ağlarında bu tür fikirlere daha fazla maruz kalmalarına neden olmuştur. Sizin ilgi

alanlarınız, sosyal medya arkadaşlarınızın ilgi alanları, bunların üzerinde bıraktığınız “izler”, sizi devamlı olarak bu ilgi alanları tarafından “kuşatır”. Ve siz, örneğin “İlluminati”ye dair yazılar okuyorsanız, sizin bıraktığınız veriler sonucunda benzer makaleler, haberler ya da videolarla karşılaşacak ve böylece kafanızdaki ön kabüle yeni “veriler” bulmuş olacaksınız. Bilişim teknolojisi komplo teorilerinin rağbet görmesinde temel faktör olmamakla birlikte, yine de göz ardı edilmemesi gereken önemli bir faktördür.

Düşünüş Biçimleri Üzerine Düşünme ve Gerekli Mücadele

Modern bilimin tarihi bilinenin aksine 200 yıllık bir geçmişe sahiptir. Ve modern bilimin tarihinde de, bilimsel olmayan ve Ardea Skybreak’in “çöp bilim” dediği birçok husus vardır. [2](#) Bunun dışında temel sorun ise kapitalist toplumun iş bölümüdür. Kafa emeği ile kol emeği arasındaki muazzam uçurum, insanların bilimsel düşünmeye erişimlerinin önündeki en büyük ve temel etkidir. Bir avuç azınlık bilimsel düşünce, buluş ve bunların yarattığı imkanlara ulaşırken, milyonlarca insan tüm bunlardan mahrum bırakılır. İnternetin yaygınlaşması, bilimsel çalışmaların erişiminin önündeki engellerin kısmi olarak kaldırılması insanların doğru fikirlere ulaşabilmesini de sağlamıştır. Öte yandan bilimsel çalışmaların erişiminin önündeki engellerin tamamen kaldırılmasının önündeki en büyük neden, kapitalist emperyalist sistemin ta kendisidir. Eğer aşı hakkındaki bilimsel süreçler açık olsaydı, o zaman her ülkenin bilim insanları 2-3 firmayı beklemek zorunda kalmaz, kendi aşılarını yapmış olurlardı. Ancak yine burada sınıfsal/toplumsal köken devreye girmektedir. Eğer bir işçiyseniz ve günde 10-12 saat çalışmak zorundaysanız, bilimsel öğrenme sürecinden süpürülüp atılırsınız. Bu bireysel bir tavır değildir, tamamen toplumsaldır ve toplum çapında işlemektedir.

İnsanların döne döne hurafelere, anlatılara ve komplo teorilerine sarılmasının maddi zemini budur. İnsanlar anlayamadıkları, şüphe içerisinde oldukları ve kendilerini

belirli bir güvensizlik ve belirsizlik içerisinde hissettikleri zaman, yaşadıkları toplumun hakim ve yaygın düşünüş biçimlerine kapılırlar. Oysa objektif realite olduğu gibi ve cereyan ettiği gibi ele alınması çok karmaşık bir süreçtir, ancak imkansız ya da “büyük beyinlerin” işi de değildir. Lakin bu karmaşıklık karşısında insanlar, yaşadıkları toplumsal koşulların da kendilerini devamlı geriye doğru çekmesi ve engel oluşturmaları sonucunda, yanlış düşünce biçimlerini edinirler. Mesela “deprem İzmir’i vurdu, çünkü zina yapıyorlardı” şeklindeki seksizmle karışık bir hurafe, insanların gerçeklik karşısında dini ideolojiye sarılması, doğa olaylarını ve toplumsal olayları “Allah’ın lütfu” olarak görmesi, idealist ve metafizik bir düşünüş biçimidir. “Çin, tüm dünyayı karıştırmak için Covid-19’u üretti ve böylece dünya ekonomisini ele geçirmek istiyor” şeklindeki komplo içerikler ya da Trump’ın sıklıkla başvurduğu “Çin virüsü saldırısı”, milliyetçi ve şovenist bakış açısının ürünüdür.

Dünyayı nasıl anladığımız, ona nasıl cevap vereceğimizin (epistemoloji) ve dönüştüreceğimizin de temelini oluşturur. Eğer insanlar hurafelere ve anlatılara kendilerini kaptırırlarsa, hakim üretim biçimini ve üst yapıda ifadesini bulan hakim düşünceleri anlamazlar. Böylece insanlar, bir salgın hastalık olsa da Covid-19 krizinin -insanlığın kapitalist emperyalizm şeklindeki yanlış örgütlenme biçiminden dolayı- neden olduğu dehşetin ve bu devasa krizin önündeki gerçek engelin doğrudan bu sistemin kendisi olduğu anlayışından uzaklaşmış olurlar. Haliyle insanların yaşadıkları gereksiz acıların, ızdırapların faturası “mikroçip” komplo teorileriyle “dış güce”, adeta ilk günahı işleten “şeytana” kesilmiş olur.

Bu tartışmanın diğer bir yönü ise yanlış düşünüş biçimlerine sahip olan insanların, hor görülüp, rafa kaldırılmaması gerektiğidir. İnsanlar değişebilirler, kendilerini değiştirerek koşullarını değiştirebilirler. Eğer bu mümkün olmasaydı, insanlar eski fikirlerden ve eski geleneksel

ilişkilerden köklü bir kopuş gerçekleştirebilecek maddi zemine sahip olmasalardı bir devrimden bahsetmek mümkün olmayacaktı.

Marx'ın bahsettiği bu radikal iki köklü kopuşu gerçekleştirebilmeleri için insanların **komünist devrime** ihtiyacı var. Bugün bu komünist devrimin başlangıç noktasını, Bob Avakian'ın inşa ve önderlik ettiği yeni komünizm sunmaktadır. Bob Avakian'ın da söylediği gibi **“bu komünist devrim mümkün, zorunlu ve arzulanabilir”**.

<http://yenikomunizm.com/kuresel-olcekli-covid-19-salgini-baslayali-4-ay-oldu-kapitalist-emperyalist-sistemin-tiksindirici-anlamsizligi-ve-mutlak-acimasizligi-uzerine-notlar/>. Bu sistem, bu krizin engellenmesi ve mücadele yürütölmesi önündeki en büyük engeldir. Bunun neden böyle olduğuna dair daha fazla görüş edinmek için linkteki yazıyı okuyunuz.

[2Ardea Skybreak, Bilimin ve Bilimin Topluma Uygulanmasının 0'nemi, Komu'nizmin Yeni Sentezi ve Bob Avakian'ın Önderlig'i Üzerine](https://revcom.us/a/378/Ardea-Skybreak-2015-Interview-en.pdf), El Yayınları tarafından basıma hazırlanmaktadır. İngilizcesi için bakınız; <https://revcom.us/a/378/Ardea-Skybreak-2015-Interview-en.pdf>

**Küresel Ölçekli COVID-19
Pandemisi Başlayalı 4 Ay
Oldu... Kapitalist-Emperyalist
Sistemin Tiksindirici
Anlamsızlığı ve Mutlak**

Acımasızlığı Üzerine Notlar

Editörün Notu: Çevirisini aktardığımız bu makale Raymond Lotta tarafından yazılmış ve 20 Haziran 2020 tarihinde revcom.us web sitesinde yayınlanmıştır.

Kaynak

için

b k z :

<https://revcom.us/a/657/four-months-into-global-covid-economic-crisis-en.html>

“Ve insanların her ne kadar bu virüs belasını her yerde aşabilmek için kesinlikle meşru ve pozitif yönde arzuları olsa da, bu sistemin “normal” egemenliği altındaki kitleler açısından gerçek durumun ne olduğu kesinlikle göz önünde bulundurulmalıdır, hiç kimse kapitalist-emperyalist sistemin dayattığı bir “normallığe” geri dönmeyi arzu etmemelidir.”

Bob Avakian, Ölümçül ‘‘Normallik’’ İllüzyonu ve İleriye Doğru Devrimci Yol

Bunlar COVID-19 pandemisinin emperyalist dünya ekonomisine ve insanlığa vurduğu darbeye ilişkin bazı yansımalarıdır. Bu yansımalar, bekleyen bu duruma ve bunun potansiyel olarak doğurduğu potansiyel radikal toplumsal değişikliklerin anlaşılmasına katkıda bulunulması amacıyla yazılmıştır. Bu düşüncelerin devamı da gelecektir.

Birinci Bölüm:

Temellere yönelik kavrama ve oryantasyon noktaları

COVID-19 doğal-biyolojik bir fenomendir. Aynı zamanda çok kolay bulaşabilen ve öldürücü de olabilen bir virüstür. Ancak bu sağlık krizinin nasıl gözler önüne serildiği ve buna nasıl yaklaşıldığı, bu tamamen içerisinde yaşadığımız sistemle alakalıdır. Ve bu sistem kapitalizm-emperyalizm sistemidir.

İnsanlık 1918 yılındaki influenza pandemisi ile paralel

olmayan bir düzeyde, küresel çapta bir sağlık kriziyle karşı karşıya bulunuyor. Geçmişte yaşanmış influenza pandemisi, dünya nüfusunun üçte birine bulaşmış ve 50 milyon insanın ölümüyle sonuçlanmıştı. Koronavirüs ilk kez Çin'de 2019 yılının Aralık ayında keşfedildi ve çok kısa bir sürede küresel çapta bir sağlık krizine dönüştü. Şimdiye kadar dünya çapında tespit edilmiş 14 milyon vaka ve (bilinen) 590,000 ölüm var.

Şimdilik koronavirüse karşı bir aşı olmadığı gibi efektif bir tedavi yöntemi de bulunmuyor. Aynı şekilde insanlığın daha ne kadar süreyle belirsizlik içerisinde yaşayacağı, koronavirüs ve buna bağlı sonuçlarla yüzleşeceği de muğlak (şimdilerde yıllardan bahsediliyor). Bu hastalık insanlığın sıkı sıkıya sarmalandığı, küresel bir ekonomik sistem olan kapitalizm-emperyalizmin içerisinde ortaya çıkmış bulunuyor.

Bu sistem, bu kriz ile dünyada yaşayan milyarlarca insanın çıkarları doğrultusunda mücadele yürütmenin önündeki en büyük engeldir. Niçin?

Kapitalizm, hayli gelişmiş üretim araçlarının -fabrikalar, hammaddeler, ulaşım ve iletişim araçları, ve devasa lojistik ağları- özel mülkiyeti üzerinden organize olan bir sistemdir. Bu sistemin kendi içkin dinamikleri vardır. Kapitalistler, rekabet tarafından harekete geçirilerek, bu üretim araçları üzerinde herhangi bir hakkı bulunmayan emekçilerin sömürüsüne dayalı olarak daha fazla ve daha da fazla kar üretmek zorundadır.

Rekabet, bireysel sermayeleri, pazar payı elde edebilmesi ve rakiplerini yenebilmesi için devamlı olarak masrafları düşürerek, üretimi arttırmaya dayanır, ya da bunu yapmazlarsa kendileri yenilirler... Örneğin telekomünikasyon alanında Nokia, Apple, Samsung ve Huawei pazar üzerinde, patentler üzerinde ve maliyet efektifliği üzerinde (buna Kongo'da madenlerde sömürülen çocuklar da dahildir) devamlı olarak yarışıyorlar.

Bu sistem karın yönettiği, şekillendirdiği ve ekonominin tüm sektörlerinde yatırım önceliklerini buna göre tahrif eden bir sistemdir.

Bu iki hakikati göz önünde bulundurarak, kapitalizm altında hastalıkların engellenmesi ve tedavi edilmesiyle olan ilişkilerine bakalım:

- **1990'ların sonlarında, dünyanın en büyük 39 ilaç şirketi, Güney Afrika hükümetini, makul fiyatlı ve markasız anti-HIV ilaçlarını halka sunmaması için dava etti.** Anti-viral HIV ilaçlarının Afrika'ya ulaşması yıllar sürdü. Bunun adı cinayettir!
- **2016 yılının sonlarına doğru büyük ilaç firmaları, özellikle de Afrika dahil olmak üzere yoksul ülkelerde her yıl yüz binlerce çocuğun ölümüne neden olan malarya hastalığına karşı aşı geliştirmekten ''geri adım attı''.** Neden? New York Times'ın ''business'' sayfalarında kalın harflerle belirtilmiş olduğu gibi: ''Koruyucu aşı için para ödeyemeyecek fakir çocuklar için aşı üretmek için kimsenin parası yok.''

Bu Sistem Altında Hiçbir Şekilde Bilinçli ve Kapsamlı Bir Ekonomik-Ekolojik Planlama Yok

Bu sistem altında, insan toplumunun kaynakları ve yapabilecekleri insanlığın çıkarı ve iyiliği doğrultusunda kullanılmaz. Bu sistem altında bilinçli ve kapsayıcı bir ekolojik-ekonomik planlama YOKTUR. Öte yandan, modern kapitalist-emperyalist ekonomi ciddi şekilde birbirine bağımlı bir sistemdir: GM'nin (General Motors) alüminyuma, makine parçalarına, eğitilmiş işçilere ve araçlarını alması için insanlara ihtiyacı vardır. Ancak özel mülkiyetin ekonomisinde ve kontrolünde hareket eden rekabet halindeki sermayede, her biri karını maksimize etmeye çalışır ve bu gereklilikler pazar içindeki alım ve satım ile karşılanır. Yapılan yatırımların ''hakkını verip vermediği'', ''sonradan'' keşfedilir.

Devasa sermaye blokları, bir bütün olarak Amerikan ekonomisini domine eder ve temelde birbirleriyle devamlı olarak rekabet halindedir. Emperyalist Amerikan devleti, kapitalist yönetici sınıfların stratejik çıkarlarının koruyuculuğunu yapar. (Bu çıkarların nasıl karşılanması gerektiği veya nasıl değiştirileceği ile ilgili hakim sınıflar arasında devamlı olarak bir çekişme mevcuttur)

Ve işte tam da bu sebeplerden ve daha pek çoklarından ötürü bu sistem altında insanlığın yüksek çıkarlarına uygun önlemler almak ve üretimi rasyonel bir şekilde, insanların yiyecek gibi, barınma gibi, sağlık gibi, temel toplumsal ihtiyaçları doğrultusunda yapılandırmak ve entelektüel ve kültürel anlamda zengin bir hayatı sağlamak mümkün değildir. Fakat bu mümkündür! **Bob Avakian tarafından yazılmış olan, *Kuzey Amerika'da Yeni Sosyalist Cumhuriyet için Anayasa*'da öne çıktığı gibi, bu sistemi alaşağı edecek bir devrim yoluyla ve bunu sosyalizm ile değiştirerek, komünizme geçişi sağlayarak bu mümkündür.**

Devamlı olarak pazarların kaymalar yaşadığı ve kar imkanlarının değiştiği, ortada büyük miktarlara dayalı bir rekabetin olduğu bireysel sermayenin ufku kısa vadeli. Tesla, Dell, Microsoft gibi şirketler ve diğerleri, lityum bataryaları için kobalt madenlerinin uzun vadeli çevresel etkilerini düşünmezler (insan yaşamlarından bahsetmiyorum bile). Yine belirtmek gerekirse, toplumsal seviyede ve küresel ölçekte geliştirilen bir plan yoktur. Verili bilgilerimiz ve önceden bilebilme becerimizin maksimumu ile sağlıkla ilgili felaketlere ve doğal afetlere hazırlanabilmeliyiz. Örneğin, iklimle ilgili acil durumlara, hortumlara ve su seviyelerinin yükselmesine karşı, hastalıklara ve sağlıkla ilgili acil durumlara ve diğer başkalarına ve uzun vadeli olanlara karşı hazırlanmak zorundayız.

0 yüzden şunu söyleyebiliriz, COVID-19 pandemisinden önce kriminal bir hazırlıksızlık durumu vardı: uzun süredir dünyada sık bir şekilde karşılaştığımız hayvandan insanlara geçen

hastalıklara yönelik çok az bütçe ayrılmış ve çok az tedavi geliştirilmişti... Bunun bir başka örneği ise koruyucu medikal malzeme ve ekipmanları üretme ve stoklama noktasında çok derin bir başarısızlık olması ve şu anda da bu krize karşı verilen cevabın tamamen gelişigüzel ve rastgele olması ve bütün bunların emperyalist Amerikan devletini yöneten bilim karşıtı, faşist bir kaçık tarafından alevlendiriliyor olmasıdır.

Ezen ve Ezilen Uluslar Şeklinde Bölünmüş Bir Sistemde Baş Gösteren Bir Pandemi

Bu sistem, ABD, Japonya, Çin**, Rusya ve Almanya gibi bir avuç güçlü kapitalist ülkenin ''küresel güneyi'' baskı altına alıp yağmaladığı bir sistemdir. Koronavirüsle ilgili sağlık acil durumu yayıldıkça ve kötüleştikçe, bu emperyalist güçler, bilimsel ve medikal malzemeler için rekabet ediyorlardı. Aynı şekilde bu emperyalist güçler; maske, eldiven, laboratuvar önlüğü, solunum cihazı gibi malzemeler üzerinden **''teklif savaşlarına''** başladılar. Örneğin Brezilya'nın bazı şehirlerinde, virüs testlerinde kullanılan çeşitli kimyasal malzemeler başarılı bir şekilde Amerika'ya kaçırıldı.

Krizin henüz daha başlarındayken, Trump, Üretim Savunma Yasasını çıkarttı. Bu yasa ile birlikte Amerika'dan dışarıya kritik medikal malzemelerin satışı yasaklandı, bu durum virüsle mücadele etmeye çalışan ve sağlık çalışanlarını koruması gereken yoksul ülkelerin pek çoğunu çaresizlik içinde bıraktı. 1 Temmuz'da İnsan Sağlığı ve Hizmetleri Departmanı, *remdesivir* adlı, virüsten iyileşme sürecini düşüren ilacın *küresel çapta üretilen üç aylık stokunu* aldığını duyurdu.

Ana akım medyada kimi zaman Afrika, Asya ve Latin Amerika'nın yoksul ülkelerinin, sözde ''küresel Güney'in'', sağlık sistemlerinin ve altyapılarının yetersizliğinden ötürü pandemi zamanlarında ''kırılgan'' yapıda olabildiklerini söyleniyor. **Bu, büyümesine engel olunmuş ve büyük bir kısmı emperyalizm tarafından yok edilmiş sağlık sistemleri için söylenebilecek acımasız ve kendine hizmet eden bir hasır altı etmedir.**

2019 yılında, yarısı neredeyse Afrika'da olmak üzere, toplamda 64 ülke, emperyalistlerin kredi kurumlarına dış borçlarını ödeyebilmek için sağlık hizmetlerine yaptıkları harcamalardan daha fazla harcama yaptı! Bu ülkeler yıllar boyunca emperyalist ülkelere aldıkları borçları ödeyebilmek için sağlık bütçelerini kesmek, sağlık eğitimlerini durdurmak ve sağlıkla ilgili araştırmalarında kesintiye gitmek zorunda kaldılar. Bu krediler emperyalist sistemin bütün yapısını ve baskı sistemini güçlendirmektedir, ithalata dayalı üretim ve hammadde kaynaklarının kurutulması ile bu ülkeler emperyalizmin tahakkümü altına giriyor ve ihtiyaçlarına hizmet ediyorlar. Ve tam da şu an da bu yoksul ülkeler sağlık krizi nedeniyle derin ekonomik gerilemeler yaşarken, bu durumu atlatabilmek için milyarlarca dolar daha kredi almak zorunda kalacak ve üzerlerindeki yük çok daha artacak.

Emperyalizmin Dünyayı "Yamultması"

Kendimize şunu hatırlatalım, pandemi dünya çapında olan bir fenomendir. (*pan* her yer anlamına gelir.) Ve burada bir pandeminin içerisindeyiz ve **bu hastalığı efektif bir şekilde önlemenin olası bir yolu olan aşının kendisi ilaç sanayisinin devlerinin ve de onları destekleyen Amerika, Çin gibi milli emperyalist devletlerin birbirleriyle olan rekabetlerine tabi.** Kapitalin sapık mantığında, "ilk ulaşan olmak" bunu başaran şirketler için inanılmaz karlar anlamına geliyor. (bunu koruyan ise sözde entelektüel mülkiyet haklarıdır). Ve aynı şekilde "ilk ulaşan olmak" bu emperyalist devletler arasında bir eşik daha atlamak anlamına geliyor.

Trump, Amerika'nın aşı bulma çalışmalarının adını "Warp Speed Operasyonu" olarak koydu. Aslında bu durum, karın ve emperyalist manevraların güvenli gelişim, teknoloji ve bilimsel bilginin uygulanması üzerindeki dayatmasıdır. **"Önce Amerika" için aşı mı? Defolup gitsinler... önce bütün dünya gelir!**

Eğer meselenin temel noktasının anlaşılmasına geri dönecek

olursak: Bu pandemi doğal-biyolojik bir fenomendir, ancak nasıl yayıldığı ve bununla nasıl başa çıkıldığı ayrılmaz ve korkunç bir şekilde içinde yaşadığımız kapitalist-emperyalist sistem ile sıkı sıkıya bağlıdır.

2.Dünya hem son yüz yıldaki en büyük pandemiyi hem de en büyük ekonomik daralmayı tecrübe ediyor. Dünya ticaretinde, üretim ve dağıtımdaki aksamaları ile ekonomik krizin anlık çökerticisi koronavirüs oldu. Ancak dünyanın çevresinde milyarların yaşamları ve sağlıkları üzerinde devasa bir hasar oluşturan *süregelen ekonomik krizin altında yatan karakter ve dinamikler*... kâr merkezli kapitalizm-emperyalizm sistemidir.

Dünya kapitalist ekonomisi pandemiden önce de zaten zayıf ekonomik büyümesiyle ve devasa, denge bozucu borç birikimiyle yüzleşmişti. Pandemi ve bu krizi kontrol altına alabilmek için emperyalist güçler tarafından şirketlerin kurtarılması ve finansal sisteme para enjekte edilmesini de içeren önlemlerin alınması, olayların daha da dengesini bozabilir.

Yatırım akışını ve küresel ticareti sekteye uğratan ABD emperyalizmi ve Çin emperyalizmi arasındaki ekonomik ve jeopolitik rekabet pandemiden önce de yoğunlaşmaktaydı. Pandemiyle birlikte bu rekabet daha da keskinleşmiştir.

Emperyalist Tedarik Zincirleri... Arz “Şokları”... ve Krizin Başlangıcı

Emperyalist tedarik zincirleri ile başlayalım, çünkü bu kriz “arz şoku” adı verilen olayla başladı. Geçen birkaç on yılda dünya kapitalist ekonomisi çok daha küreselleşti.

Çoğu ürün, ister araba, elektronik alet, uçak motoru ya da tıbbi ürünler olsun, farklı üretim birimlerinin karmaşık bir üretim sürecinin bir parçası olduğu devasa bir küresel işbölümü ile üretilir. Örneğin, bilgisayarda kullanılan hammaddeler Afrika’da çıkarılır; bunların montajı Çin’de olabilir. Target, H&M ve Walmart tişört, elbise ve kot pantolon üretmek için Bangladeş firmalarıyla -daha çok

kadınların çalıştıkları cehennem gibi ter atölyeleri ile-taşeron sözleşmeler yapar.

Böylece metalar küresel tedarik zincirinde farklı bağlantılardan ve birçok ülke sınırından geçer. **Ve her üretim ve taşıma aşamasında, kâr dışarı ve yukarı yoğunlaşarak bu tedarik zincirlerini kontrol ve organize eden emperyalist ülkelerde merkezileşmiş büyük uluslararası bankalara, şirketlere ve de emperyalist devletlere doğru çekilir.** Birçok üreticiyi kontratlara bağlamak için fiyatları düşürerek -daha acımasızca emeklerini sömürerek- rekabet etmeleri için onları baskı altında tutarlar.

Mart ayında, koronavirüs küresel tedarik zincirleri üzerinden yayılıyordu. İşçileri enfekte ediyordu ve üretimi sekteye uğratıyordu. Çin'de ve Asya'nın bazı bölümlerinde tesis kapatmaları bunun erken belirtileriydi. Dünyanın farklı yerlerinden bu tedarik zincirlerinde üretime giren parçaların envanterleri giderek küçülüyordu. Bu durum karşısında Çin, ekonomisinin büyük çoğunluğunu kapattı. Virüs Avrupa ve ABD'ye yayıldıkça, yayılmayı kontrol altında tutmak için önlemler alındı: Seyahat kısıtlamaları, perakendecilerin kapatılması, evde kal mesajları ve karantina. Yoksul ülkelerdeki üreticilere verilen siparişler iptal edildi ve bu durum büyük işten çıkarmalara sebebiyet verdi.

Bu nispeten geleceğe yönelik belirsiz kazanç olasılıkları, arz kesintileri ve azalan taleple yüzleşen firmaların yatırımlarını kesmeleriyle hızla dünya kapitalist ekonomisinde "şoka" sebep oldu. Bunu takiben büyük işten çıkarmalar yaşandı; bankalar kredi vermeyi kesti; bunu havayolu sektörü gibi emperyalist ülkelerin önemli sektörlerinin kazançlarının uçup gitmesi izledi; iflaslar ufukta beliriyordu ve birçok küçük işletme tamamen kapandı. Ezilen ülkelerde ekonomik faaliyetler tamamen durdu, limanlar kapatıldı, fabrikalar kapatıldı, uçuşlar iptal edildi ve oteller boşaltıldı. Önceden söylendiği gibi, bağımlı ülkelerin hükümetleri milyarlarca dolarlık borç yükü altına girdi.

Krizin Bazı Ölçütleri

IMF'nin bir finans kolu tarafından dünya ekonomilerinin birçoğunun bu yılın ilk üç ayında yüzde 25 ilâ 40 (yıllık oranda) küçülmüş olabileceği tahmin edilmektedir. **Haziran 2020 IMF Dünya Ekonomik Görünümü [World Economic Outlook] iz düşümlerine göre, gelişmiş kapitalist ülkelerde büyümenin 2020 yılında %8 düşmesi beklenmektedir. Hindistan'da ekonominin %4.5 küçülmesi, Meksika ve Brezilya'da sırasıyla %10.5 ve %9.1'lik küçülmeler öngörülmektedir. 2020'de küresel ticaretin %11.9 düşmesi beklenmektedir.**

Yukarıdaki verilerin içselleştirilmesi neden önemli ve bunlar neden umurumuzda olmalı? Çünkü bu durum ekonomik aktivitedeki ciddi düşüşü yansıtmaktadır. Ve tamamen bundan ötürü, halk kitlelerinin gelir kaynaklarını kaybetmeleri ve yaşayabilmek için mücadele vermeleriyle -daha da sert toplumsal ve ekonomik durumlara maruz kalmaları ile- çok daha kötü biçimlerde yaşanacak acı ve yoksulluğa işaret etmektedir.

- Uluslararası Çalışma Örgütü (UÇÖ) [International Labor Organization (ILO)] Haziran'ın sonuna doğru **ekonomik aktivitedeki azalmanın Nisan-Haziran 2020 arasında küresel çalışma saatlerinde muhtemelen %14 düşüşe sebep olduğunu rapor etmiştir, bu 400 milyon tam zamanlı işe eşittir. ABD'de, işverenler 30-40 milyon arası işçiye işten çıkarmış ya da kovmuştur. İş piyasasına bu darbe özellikle de evden çalışma şansı olmayan düşük vasıflı işçiler üzerinde şiddetli olmuştur.**
- **"Kayıt dışı istihdam" altında oldukları söylenen yaklaşık 2 milyar işçi -daha çok baskı altındaki ülkelerde düzenli iş saatlerine ve ödemeye sahip olmayan, ya hiç ya da çok az güvenlik düzenlemesi ve yardıma erişimi olan işçilerin %80 kadarı (1.6 milyar)- hayatlarını kazanma becerilerine ciddi bir darbe almanın eziyetini çekmektedir.**
- Bu aynı UÇÖ raporu pandeminin kadınlar üzerindeki orantısız etkisinin altını çizmektedir.

Küresel olarak, %36.6'lık erkeğe kıyasla, kadınların %40'ı koronavirüs tarafından en çok zarar gören dört sektörde çalışmaktadır. Kadınların yüksek derecede ev işlerinde, sağlık ve sosyal hizmet sektörlerinde yoğunlaşmış olması da onları daha ciddi şekilde virüs bulaşması ve yayılması riskine ve gelir kaybına uğratmaktadır. Aynı zamanda, çocuk bakımı için iş bölümü, okulların ve bakım hizmetlerinin kapanmasıyla daha da kötüleşerek pandemi boyunca daha da dengesiz hale gelmiştir.

- **Pandemi öncesinde, 820 milyon insan zaten “kronik olarak açlık sınırındaydı”. Ancak şimdi gelirlerin ciddi şekilde etkilenmesi ve göçlerle bu sayı son derece artacaktır. Birleşmiş Milletler tahmini olarak 2020 sonunda 265 milyon insanın akut gıda yetersizliği (aşırı açlık ve açlıktan ölüm) ile karşı karşıya kalabileceği konusunda uyarı yaptı – krizden önceki 135 milyona kıyasla bu önemli bir artıştır.**

Bu sistemin “normal” işleyişi insanlık için kabul edilemez. Bu daralma felaketleri yoğunlaştıracak ve çoğaltacaktır.

Emperyalist Ülkelerde Kârlılık, Uyarıcılar ve Asalaklık

Mart ayında üretimin ve yatırımın yıkılmasıyla, borsa çöktü ve mali piyasalar dondu. ABD Merkez Bankası (ABD'nin, faiz oranları gibi para akışı ve mali politikaları etkileyen merkez bankası) devasa bir para enjeksiyonuyla bu duruma müdahil oldu. **Bu 2008-2009'da olduğundan daha büyük bir finansal erimeyi önlemek için yaklaşık 3 trilyon dolar gibi bir meblağa eşit miktardaydı.** Şirketleri kredi çekmeye özendirmek için bu müdahale faiz oranlarını neredeyse %0'a indirdi. Merkez Bankası, mali yatırımcılara trilyonlarca doların akıtılması ile pek çok krediyi satın aldı

Bundan sonraki 4 ayda, borsa yeni seviyelere erişti. Borsanın altında yatan ekonomiden, nihai olarak bağlı olduğu ve ayrılamayacağı (başka bir zaman tartışılacak) küresel üretim

temelinden bir çeşit ayrışması söz konusu oldu. Böylesi görelî bir kopuş var: Fakat bu durum, ekonomi krizdeyken ve dünyanın her tarafında milyarlarca insan acı çekerken, belirli bir yatırımcı sınıf tarafından türlü spekülasyonlar temelinde borsa ve bono marketlerinde devasa bir mali zenginliğin elde edilmesine dayanır.

Bu pandemi öncesi durumun bir yansıması ve daha da yoğunlaşmasıdır. **Birkaç yorumcunun dikkate aldığı gibi, 2008-2009 buhranından sonraki 10 yıl, ABD ekonomisi kredilerle beslenen bir balonun içindeydi.** ABD ve diğer kapitalist ekonomiler, ancak özellikle ABD, verimli yatırımda düşük gelişme ve artan bir borcu tecrübe etti. Kârlılık, yatırım getirisi, ABD ekonomisinin verimli sektörlerini daralttı ve bu yatırımı sınırlandırdı.

Geçen birkaç yılda dünya ekonomisinin büyümesi giderek yavaşladı. **2019’da, küresel büyüme 2008-9’dan beri en düşük seviyeye indi. Ve bu düşük büyüme ortamında, pazarlar için, teknolojik avantaj için ve tedarik zincirleri üzerinde kontrol için rekabet gittikçe büyüdü.** Şirket borçlanmaları zaten yüksek seviyelerdeydi. Şu an ise, pandemi/ekonomik kriz altındaki 4 ayda şirket iflas beyanları 2009’dan beri en yüksek seviyelere ulaşmış bulunuyor.

Bunlar dünyanın temel para birimi olan Dolar’ın sağlamlığının altını oyabilecek “mali şoka” ve krize sebep olabilecek dengesiz mali ve ekonomik koşullar.

ABD-Çin Çekişmesi Tırmanıyor

Bu durum aynı zamanda ekonomik ve askeri açıdan ABD-Çin arasındaki emperyal rekabetinin arka planının bir parçasıdır. Çin ekonomisi pandeminin başlangıcındaki düşük üretim noktasından az miktarda yükseliş yapabildi. Çin’in bu sene %1 büyümesi bekleniyor ki, bu durum ABD’nin büyümesindeki beklenen düşüş göz önüne alındığında, her ne kadar ABD dünyadaki egemen ekonomik güç olarak kalacak olsa da bu ABD ve

Çin ekonomileri arasındaki boşluğun Çin'in lehine azalacağı anlamına geliyor. **Dolayısıyla pandemi boyunca ABD ve Çin arasındaki gerilim; esas olarak ticaret ve pazar erişimi, yeni telekomünikasyon teknolojileri ve krizi çözmede Dünya Sağlık Örgütü'nün araştırma ve katkıları konusundaki rolü üzerinde yoğunlaştı. Ve hem Çin hem de ABD askeri güçlerini arttırdılar. Bu iki güç arasında çatışma tehlikesi hızlanarak yükselmektedir. İleride bu konuda ve bunun insanlık üzerindeki etkisi hakkında daha fazla yazacağım.**

**Yüksek derecede birbirine bağlı hale gelmiş bir dünyada...
Pandeminin anlatılamaz acılara sebep olduğu bir dünyada...
Uluslararası işbirliğinin çok daha önemli olduğu bir dünyada...
Halen emperyalizmin dayatmaları hükmediyor. Bu acımasız, mantıksız ve gereksizdir.**

* [Lifting the Patent Barrier to New Drugs and Energy Sources](#) [Yeni İlaçlara ve Enerji Kaynaklarına Patent Bariyerini Kaldırmak], *New York Times*, 4/12/16

** Çin Halk Cumhuriyeti kendini sosyalist addetmektedir. Ancak kâr etrafında organize edilmiş ve sömürü temelinde tamamen kapitalist bir toplumdur. Çin dünyanın her yerine sermaye ihraç etmektedir. ABD ve diğer emperyalist güçlerle mücadele ve rekabette küresel bir sömürü ve etki ağı kurmuştur. 1949'da, Mao Zedong tarafından önderlik edilmiş gerçek bir devrim iktidarı almış, sosyalist bir toplum yaratılmış ve yüz milyonlar sömürü ve baskıdan arınmış bir toplum yaratma amacına sarılmıştır. Ancak Komünist Parti ve sosyalist devletin yapıları içinde yeni bir kapitalist sınıf ortaya çıkmıştır. Mao 1966-76 arasında devrimi derinleştirmek ve kapitalist restorasyonu engellemek için Kültür Devrimi'ni başlatmıştır. Ancak 1976'da, bu yeni kapitalist sınıf iktidarı ele geçirmiş ve böylece Çin günümüzde emperyalist bir güç haline gelmiştir.

Ölümcül ve Umutsuz Şartları Tersine Çevirmek

Editörün Notu: Aşağıdaki makale, web sitemize bu hafta iletilmiş bir okur mektubudur. Dünyanın ve bulunduğumuz coğrafyanın gerçek çelişkilerinin analizi ve çözüm önerilerine ilişkin okurlarımızın görüş ve katkılarını önemsiyoruz. Çalışmalarınızı info@yenikomunizm.com adresimize iletebilirsiniz. Takipçilerimizin dikkatine sunarız.

COVID-19 salgınına dair onlarca tez ortaya atıldı. Bu tezler içinde GERÇEĞİ doğru temelde arayan ve bilimsel bilgi birikimi ile deneysel testler ışığında kanıt arayan bilim insanlarının açıklamaları dışında geri kalan her şey saçmalıktır. Bilimden beslenmeyen tezler ve hurafeler aldı başını gidiyor. Bunun üstüne egemen sınıfların aldığı kararlar ve tavırlar bilimin uyarılarını gölgeliyor. İnsanların neye inanacaklarına karar vermeleri iyice zorlaşıyor ve işin içinden çıkamayanların sayısı gün geçtikçe artıyor. UMUTSUZLUK toplumun büyük bir bölümünü esir almış durumda.

AKP Sürece Nasıl Bakıyor?

Türkiye’de de toplumun alt ve orta katmanları şu günlerde neler olacağından emin olmadan yaşıyor. Tüm insanlığın içinden geçtiği bu zorlu günlerde, devletin tüm yapılarını ele geçirmiş olan faşist AKP rejiminin kendi iktidarını koruma ve daha da güçlendirme isteği dışında bir ilgisi olmadığından dolayı toplumun büyük bir bölümünü “çaresizliğe” sürüklüyor .

Uluslararası finans krizinden en az zararla çıkma ve bölgede hayata geçirdiği işgalci planlarından da taviz vermemek üzere şekillendirdiği politikalarından dolayı AKP, kendi hakim sınıf çıkarlarını güder ve bu durum halkın temel ihtiyaçlarına karşıtlık barındırır.

AKP, Diyanet İşleri başta olmak üzere tüm kurum ve yapılarıyla dini ve milliyetçi vaazlar vererek topluma umut aşılama ve aynı zamanda kutuplaştırmaya devam ediyor. Rejim hurafelerle halkı sakinleştirmenin peşinde. Muhlifleri ve istemediklerini ise aşağılıyor ve tehdit ediyor. Son günlerde kazanılmış kadın haklarında kısıtlamalara gitmede, LGBTQ+ bireylerin bastırılıp ortadan kaldırılmalarında ısrarı ve kararlılığında daha da fütursuzlaştı. İnfaz düzenlemesiyle, meseleye HALK SAĞLIĞI temelinde yaklaşmak yerine konuyu hukuksal boyuta çekerek cezaevindeki yandaşları için bir affı hayata geçirdi. Onca hukuksuzluğa karşı fikir beyan edenlere tüm gücüyle saldırıyorlar.

Halk Bu Durumdan Nasıl Çıkacak ?

Türkiye de bugün EVDE KAL tavsiyesi ile yetinmek zorunda olup salgınla ve ekonomik sıkıntılarıyla baş başa bırakılmış milyonlarca insan yaşıyor. Korku ve çaresizlik içinde umutsuzca bekliyorlar. Kimi akla mantığa uymayan hurafelere, kimi rejimin inandırıcılıktan uzak vaat ve planlarına bel bağlamış durumda. Geleneksel kültürden ve kapitalist sistemin zorlamalarından kaynaklı yanlış şeylere bel bağlamaya mahkum bırakılmış insanlar gerçek bir çıkış yolu bulmada zorlanıyorlar. Bu duruma bağlı olarak insanlar yalnızlaşmakta ve toplumda intihar sayıları hızla artmaktadır.

İnsanlığın durumunun niçin bu şekilde olduğunu Bob Avakian “İnsanlık İçin Bilimsel Temelde Umut” adlı makalesinde şöyle özetliyor;

“Korkuyorlardı çünkü belki de dünya böyle olmayabilirdi, belki de bundan kurtulmanın bir yolu vardı. Umut etmekten korkuyorlardı çünkü umutları daha önce çok kez hayal kırıklığına uğramıştı.”

“Bu durum niçin pek çok kişinin dine döndüğüne ilişkin önemli bir etmendir çünkü bu dünyada, bu sistemin işleyişi tarafından onlara dayatılan ve sürekli olarak maruz kaldıkları feci

acılar ve aşağılamaların son bulmasına dair bir umutları yok gözüküyor; fakat bununla birlikte, bu sistemin işleyişinden ve kurumlarının, görevlilerinin ve destekçilerinin rolünden dolayı bunun üzeri kapatılıp belirsiz hale getiriliyor, ve bütün bunlar, dünyanın niçin bu şekilde olduğuna, bunun gerçekten nasıl değiştirilebileceğine, bütün bu gereksiz acılara gerçekten nasıl son verileceğine dair insanları sistematik bir şekilde yanlış yönlendiriyor.”

Dünya böyle olmamalı ve başka bir dünyada mümkündür. Evet, bütün mesele esasında budur. Ve bu durumdan kurtulmak için gerekli olan şey insanların, içinde oldukları bu olağanüstü zor ve tehlikeli durumda rejimin çoğalan suçlarına karşı verimli ve tutarlı bir direniş sergileyebilmeleridir. **İnsanlığın durumu niçin bu şekilde? Bu sorunun cevabı anlaşılmalı ve doğru şekilde kavranılmalıdır.** Bunun için gerçekten sahnede nelerin olduğunu gösteren anlayışla buluşmalılar ve bu temelde hareket etmelidirler.

Bob Avakian'ın bu çalışmasında sahnede nelerin olduğu şöyle ifade ediliyor;

“Tek bir temel sebebi var: İçinde yaşadığımız kapitalizm-emperyalizm sisteminin temel doğası ve işleyiş şekli bunun nedenidir, sistem bu temel doğasından ötürü devamlı olarak dehşet üzerine dehşet üretmektedir.”

Bu duruma tahammül edemeyen herkesin acil olarak **Yeni Komünizm** hakkında kendilerini bilgilendirmesi ve yeni sentezi kavrama cebelleşmesine girişmeleri ihmal edilmeyecek bir ihtiyaçtır. Türkiye’de ve başka yerlerde, **Yeni Komünizm**’de ustalaşmak ve onu kullanmak için mücadeleye girecek çekirdek grupların, devrim için bir hareket ve devrimci insanlar üretme görevini üstlenecek öncü bir güç yaratmaya kendini adayacak insanların ortaya çıkması gerekmektedir. Böylesi bir yolu takip etmenin belirli zorlukları olsa da, bu sürdürülemez, umutsuz ve ölümcül aktüel dinamiği tersine çevirerek bu cinnetten kurtulmanın bilimsel ve kalıcı başka bir yolu da

bulunmamaktadır.

Bir kez iç bağlantı kavrandığında, mevcut koşulların daimi ve kalıcı gerekliliğine olan tüm teorik inanç, onun pratikte çökmesinden önce yıkılır.

Karl Marx

AKP, “Sokağa Çıkma Yasakları” ve Halkın Hayatını Hiç Sayan Düzen

COVID-19 pandemisi dünya üzerinde can almaya devam ediyor. Yaklaşık 3 ayı da geride bıraktı. Bilim insanlarının en iyimser söylemleriyle aşının bulunması 2021'i bulacak. Virüsle mücadele eden ülkeler bazında çeşitlilik arz etse de temel bazı önlemlerde ortak bir yol izledikleri de görülmektedir. Virüs vakasının çıktığı ilk yer olan Çin'in Wuhan eyaletinde alınan tedbirler emsal gösterilerek, en başta karantina olmak üzer sosyal mesafe ve sokağa çıkma yasakları çeşitli ülkelerde yaklaşık bir aydan beri uygulanmaktadır. Ne zaman biteceğine dair de hiç bir hükümet kesin bir tarih vermemekle birlikte, alınan önlemlerin süreleri uzatılmaktadır. Bu uygulamalar, genellikle virüsle berber kurulan bilim kurullarının hükümetlere yaptıkları telkin ve öneriler neticesinde gerçekleşmektedir. Fakat tüm ülkelerde üretim kısmi olarak dursa da başat hizmetler: ulaşım, kargo, fabrikalar vb. bir çok sektörde üretim devam etmektedir.

Virüs nedeniyle Türkiye'de gün geçtikçe vaka ve ölüm sayıları hızla artarken, alınan tedbirlerin yetersizliği gözle görülür

bir hâl almıştır. Halk kendince bazı önlemlere başvurursa da bu önlemler çok yetersizdir. Bilim Kurulu üyelerinin “tam karantina” önerisini Tayyip Erdoğan’ın reddetmesi tartışılırken, AKP hükümetinin gönülsüzce ve göstermelik olarak sokağa çıkma yasağı ilan etmesi tam bir aymazlık örneğiydi. Bu işin birinci dereceden sorumlusu ve tetikçisi İçişleri Bakanı Süleyman Soylu’nun bizzat kendisiydi. Ve üstelik Soylu, iki günlük sokağa çıkma yasağını, yasağın başlamasına iki saat kala duyurmuştu. Halkın panik havasında kitlesel olarak sokağa çıkmasının nedeni elbette temel ihtiyaçların karşılanması çabasıydı. Fakat bir diğer yanda ise burada hükümete ve devlete olan güvensizliğin de büyük rolü söz konusuydu. Çünkü tecrübeyle sabittir ki, ne zaman hangi karar veya uygulamaların çıkacağı ve nasıl yürürlüğe konacağı meselesi halkın nezdinde her zaman büyük soru işaretleri barındırmaktadır. Zira, halkın temel hakkı olan bilgi edinmesi, doğru bilgiye ulaşması bizzat bu devlet tarafından imkansız hale getirilmiştir. Öte yandan sokağa dökülen insanların çoğunun yoksul mahallelerde ve varoşlarda yaşıyor olması dikkat çekicidir. Kimi yazarların “ayılar” diye aşağıladığı bu insanların, ne stok yapacak ekonomik güçleri vardır, ne de onlar şehirlerin zengin semt sakinleri gibi virüse karşı korunaklı bir yaşam sürdürmektedirler. Zira onlar günü birlik bir yaşamı yaşamak zorunda bırakılmış yüz binlerce insandır. Bu görüntüleri çeken ve paylaşan muhalif gazetecilere de pek çok dava açıldı. Böylesi bir sokağa çıkma yasağı rezaleti milyonlarca insanın hayatını tehlikeye attı.

“Soylu” İstifası ve “Muhalefetin” Beklentileri

Elbette yaşanılmakta olan bu sürecin baş sorumlusu AKP’dir. Süleyman “Soylu”, toplumdan yükselen eleştiriler karşısında adres olarak önce “reisini” göstermiş, AKP içerisinden gelen eleştiriler karşısında “istifa restini” çekerek ileri doğru hamle yapmıştır. Her ne kadar bu istifa, Cumhurbaşkanı tarafından kabul edilmemişse de, tüm bu toz duman, AKP içerisinde çok daha derinlerde var olan çelişkilerin, mesela

Korona krizi yönetimine dair veya Suriye’de işgal bölgelerine atanan mülki ve idari amirliklerin ve Türk polisinin başının kimde olacağına dair çelişkilerin su yüzüne çıkmasına neden olmuştur. Öte yandan bu derin çelişkiler kamuoyuna sadece bir Soylu-Erdoğan’ın damadı Albayrak sürtüşmesi şeklinde lanse edilmektedir. Burjuva muhalefet ise bırakalım bu çelişkileri doğru okumayı, sürekli böylesi iktidar ii çekişmelerden medet ummakta, kitlelerin dikkatini değiştirerek temel meselenin gözden kaamasına sebebiyet vermektedir. Ne yaz ki geniş bir yelpazeyi kapsayan tüm muhalefet (“sol”, “sosyalist”, “komünist”ler de dahil) şylesi bir yanılsama içerisindedir: “Hkmet iyi yönetemiyor.” Bu muhalefete göre zm: Yüz yıllardır devam eden bu sorunların seçimle çözülmesidir. Oysa yukarıda bahsettiğimiz tüm i çelişkileriyle birlikte AKP’nin hükümet olarak devam etmesinde ve devletin bekasında bu geniş muhalefetin büyük payı vardır. Özellikle, bu sistemin doğasını ve gerçek yapısını gözardı eden “sol” muhalefet, halka karşı işlenen suların çoğuna da böylece bilerek ya da bilmeyerek ortaklık etmektedir.

Gerici Rejimler Neden Halka Hizmet Edemezler?

Oysa ki, Marx’ın da belirttiği gibi, “Reformist ‘sosyalistler’ de dahil olmak üzere- reformistlerin ayırt edici özelliklerinden biri, ekonomiyi eşitsizlik ve diğer toplumsal rahatsızlıkların kaynağı olarak belirledikleri ölçüde meseleyi bölüşüm alanına yerleştirmeleridir, oysa ki kapitalizm gibi sömürücü bir toplumun karakterini oluşturan baskı ve eşitsizliklerin kaynağı üretim alanında bulunmaktadır ve daha spesifik olarak da üretim ilişkilerindedir.

Marx’ın bahsettiği üretim ilişkileri insanı yok sayan, ezen, sömüren kapitalist üretim ilişkilerinin ta kendisidir.

Söz konusu insan sağlığı olduğu zaman, insanlar, maddi olanaklar dahilinde bu konunun uzmanlarına yani, doktorlarlarına giderler. İnsanlar mide kanaması geçirdiği zaman parlamentoya gitmezler. Ancak te yandan tüm bu sağlık

sitemini belirleyenler her zaman için, Marx'ın yukarıda tarif ettiği üretim ilişkileri üzerinde oturan siyasal sınıflardır. Adına sağlık hizmetleri denen hükümetin sorumluluğu altındaki bu alan, hiç bir zaman halkın sağlığını gözetemez. Bilakis halkı bu "hizmetten" yoksun bırakır. Bugün milyonlarca insan bu acı gerçeğin canlı tanığıdır. Marx'ın bahsettiği üretim ilişkilerinin bir sonucu olan özel hastaneler, klinikler ve diğer sağlık kurumları hastayı müşteri olarak görmektedir. İnsanlar hastalıktan çok bu kurumlarca talep edilen yüklü faturalardan korkmaktadırlar.

Bilim ve Çöp Bilim

Bunlar yetmezmiş gibi bir de COVID-19 pandemisine karşı AKP'nin oluşturduğu Bilim Kurulu'nun kimi üyelerinin hurafeleri, toplumun üzerine boca edilmektedir. Ve tabii ki bu hurafeler haklı olarak halkın önemli bir kesimi içerisinde güvensizlik yaratmaktadır. Bilim Kurulu üyesi Mehmet Ceyhan'ın "İnsanların belli bir sayı üzerinde çoğalmaması için, Allah'ın virüsleri insan ve gıda dengesini sağlamak için yarattığını" dillendirmesi faşist AKP rejimin duygularına ve isteklerine bir nevi tercüme olmuştur.

Hiç kuşkusuz bu hurafelerin ve saçmalıkların bilimle uzaktan yakından alakası yoktur. Bilim meselesinde Ardea Skybreak'in ortaya koyduğu yalın gerçek şudur:

"İnsanların bilimden uzaklaşmasının bir başka nedeni de kötü bilimin olmasıdır. Bilirsiniz, her zaman kötüye kullanılan ve yanlış uygulanan bir 'bilim' olacaktır, fakat bu kötü bir bilimdir, anlaştık mı? Örneğin, tarih boyunca bazı ırkların diğer ırklara göre daha düşük seviyede olduğu, bazı ırkların zihinsel olarak daha geri olduğu gibi bir fikri tanıtmak için bilimin kullanıldığı örnekleri bir düşünelim. Evet, bu çöp bir bilimdir. Aslında bunun tamamen kötü bir bilim olduğunu kanıtlamak için titiz bilimsel yöntemler kullanabilirsiniz. Bu yalnızca 'ahlaki açıdan' kötü değildir, aynı zamanda bilimsel olarak da kötüdür, tamamen yanlıştır ve bunu kanıtlamak için

iyi bilimi kullanabilirsiniz.”

Bu Sitem, Doğası ve İşleyişi Nedeniyle Reforme Edilemez, Alaşağı Edilmelidir!

Tüm bu kurumlar ve uygulamalar dünya çapında işlemekte olan kapitalist-emperyalist sitemin doğası gereğidir – ki bu “doğa”, dünya çapında egemendir ve bilimsel bir yöntem ve yaklaşımla ele alınamazsa yüzeydeki çelişkiler de doğru kavranamaz. AKP rejimi de bu çelişkilerden meydana çıkan bütün büyük eşitsizlikleri ve uçurumları daha radikal şekilde bastırmak için, ne kadar insanlık dışı uygulama varsa hayata geçirmiş durumdadır. Bunun içinde “soylu” gibi insalara ihtiyaç duyulmaktadır.

COVID-19 pandemisiyle birlikte ortaya çıkan en temel çelişkilerden biri de, önlem olarak düşünülen karantina ve sokağa çıkma yasaklarının uygulanmasında yaşanmaktadır. Çünkü hiçbir ülke üretimi durduramamaktadır. Temel ihtiyaçlar dışındaki sektörler, pazar paylarının küçülmesi bir tarafa, hakim olamadıkları pazarları da kapma yarışı içerisindedirler. Kapitalizmin “büyü ya da öl” ilkesi bu sitemin esas dinamiklerinden biridir. Ve tüm bunlar toplumda COVID-19 krizi de dahil olmak üzere, irili ufaklı bir dizi antagonist çelişkileri tetiklemektedir.

Yeni Komünizm’in önde gelen savunucularından Raymond Lotta’nın şu tespiti burada ufuk açacak niteliktedir:

“Kapitalizmin toplumsallaşmış üretimle özel mülkiyet arasındaki temel çelişkisi, bu iki hareket biçimi üzerinden gelişir: burjuvazi ve proletarya arasındaki çelişki ve üretim-şirket birimindeki organizasyon ile genel olarak toplumdaki üretimin anarşisi arasındaki çelişki. Bu hareket biçimlerinin her birinin kendi etkileri vardır ve birbirlerinin içine geçerler. Fakat devam eden bir şekilde, kapitalist üretim tarzı dünya ölçeğinde hakim olduğu müddetçe, sınıf mücadelesi için bağlamı oluşturan maddi alandaki temel değişimleri

meydana getiren, kapitalist üretimin anarşisidir. Anarşinin zorladığı hareket, kapitalist üreticiler arasında rekabetin devindirdiği anarşik ilişkiler, temel çelişkinin ana hareket biçimidir.”

Peki Lotta’nın vurguladığı kapitalizmin bu anarşik dinamiği, şu içinden geçtiğimiz ortamda ne anlama gelmektedir? Ve tüm bu çelişkilerin içerisinde devrim için gerekli potansiyel nasıl elde edilecektir? Edilmeli midir? Yoksa kendi kafamızda, eski ezber ve kalıplardan yola çıkarak bu çelişkileri okumaya devam mı edeceğiz? Ve çözümü keza eski ezber ve kalıpların içerisinde mi arayacağız?

Burada Yeni Komünizmin mimarı ve önderi Bob Avakian’nın son derece yalın ve çarpıcı tespitine kulak verilmesi, anlaşılması ve üzerinde derinlikli olarak düşünülmesi elzemdir:

“Bütün mesele şudur: Ya objektif gerçeklikten hareket eder ve bu gerçekliğin içindeki, radikal değişim için gerekli çelişkili dinamikleri anlarsınız, ya da sadece bir dizi fikirden hareket edersiniz ki, bu, gerçekliğin üzerine empoze etmeye çalıştığınız, idealize edilmiş bir kitleler fikrini de içerir ve hem kitleler hem de objektif gerçeklik temel olarak ‘boş sayfa’ şeklinde görülür.

Bu, toplumu ve dünyayı değiştirmek için yapmamız gerekenlerin ilk aşamasını ve temeli teşkil eden şeye, yani karşı olduğumuz sistem içinde anarşinin itici gücünün anlaşılmasına ters düşen bir bakıştır. Şimdi, hepimiz bundan hoşlanmayabiliriz ama olduğumuz yer burasıdır. Kapitalizmin ve dinamiklerinin bugün dünyada hâlâ baskın olduğundan ve yürütmemiz gereken mücadele için sahneyi hazırlıyor olmasından hoşlanmayabiliriz, fakat gerçeklik budur. Ve bir şeyleri radikal olarak değiştirmenin temeli de bu gerçekliğin içindedir.”

Koronavirüs Sürecinin Sahte Radikalî: Slavoj Žižek

Editörün Notu: Aşağıdaki makale Bob Avakian'ın mimarı olduğu komünizmin yeni sentezini destekleyen okurumuz Rajko Tomas tarafından web sitemize iletilmiştir.

“Tüccarlar sattıkları şeylerin bedenimize yararlı mı yoksa zararlı mı olduğuna bakmazlar. Fakat yine de ellerindeki malları övüp dururlar. Malı alan kimseler uzman değilseler, bu konuda bilgi sahibi olamazlar. Şehirlerde bilgilerini satmak için dolaşanların da bunlardan pek farkları yoktur. Onlar da o konu hakkında bilgisi olmayanlara kendi yaptıklarını överler...”

– Platon, “Protagoras”, s. 31

Slovenyalı kültür felsefecisi Slavoj Žižek, koronavirüs pandemisinin gelişimi sürecinde bir kez daha kamuoyunda ön plana çıkmış bulunuyor. Radikal siyaset ve düşünce çevreleri içinde ele aldığı popüler konuları veya kültür endüstrisinin ürünlerini felsefe tarihinden seçkilerle harmanlayarak yorumlaması ile belirli bir ün kazanmış Žižek, konuları bir şekilde kendi komünizm tasarısına bağlama noktasındaki eğilimiyle de biliniyor. Bu sürecin en son halkalarından birini Žižek'in koronavirüs pandemisi üzerine açıklamaları oluşturuyor. Žižek, koronavirüs tartışmaları evresinde öne çıkan bir makalede ve internet yayını olarak DIEM25 röportajında pandeminin insanlık açısından olası sonuçlarına değindi. Ayrıca bu süreçte bir de kitap yazdı. Bu makale Žižek'in Mart ve Nisan aylarında gündeme gelen makale ve internet röportajındaki hatalı yaklaşımların eleştirisini içermektedir.

Seçim Yapmak Fakat Neyi Seçmek?

Slavoj Žižek'in koronavirüs pandemisinin henüz yeni yeni

ciddiyetini gösterdiği ve dünya çapında eş zamanlı yayılma hızının sıçrama yaptığı Mart ayı başında Independent Türkçe tarafından çevrilen makalesinde [11] “ya barbarbalık ya sosyalizm” sloganının bir uyarlaması olarak da düşünülebilecek “ya en güçlünün hayatta kalması, ya da yeni bir çeşit komünizm” vurgusu öne çıkmıştı.

Yazısına spekülatif bir tuvalet kağıdı örneği ile başlayan Žižek, panik durumunun, kendisinin de dahil olduğu geçmiş bir sosyalizm pratiğinde ne anlam ifade ettiği ve ülkeyi yönetenler tarafından herhangi bir panik durumunun nasıl üzerinin kapatıldığına kısaca değinir. [Žižek gerek konferanslarında gerekse makalelerinde sıklıkla gençlik günlerine atfen Yugoslavya’dan çeşitli örnekler vermeyi seven ve geçmiş dönem sosyalizm pratiklerini bu örnekler üzerinden küçümseyerek okuru yönlendirmeye çalışan biridir. Hemen belirtmek gerekiyor ki, Žižek’in örnek olarak verdiği Yugoslavya komünist toplum yolunda ilerleyen gerçek bir sosyalist ülke değildi. Yugoslavya, kapitalizmin mantığını özyönetim modeli altında uygulamaya çalışmış revizyonist bir ülkeydi. Bu doğrultuda emekçiler arasında rekabeti, meta üretimini ve meta ilişkilerini devamlı olarak canlı tutmuş ve sınıfsız toplum hedefinden uzaklaşmış problemlili bir model olarak tarih sahnesinde yerini almıştır] Sonrasında panik yapmak ile tehdidin ağırlığı arasındaki ilişkiye değinir. Alınmayan önlemler ve hatalı davranışları aynı panik bağlamının unsurları olarak aktarır.

Žižek sonradan koronavirüs ile komünizm arasında bir ilişki kurmaya kalkar. İddiasına göre ilki ikincisinin yaşam gücünü arttırabilecektir. Komünizmden kastının ne olduğunu makalenin sonuna doğru genel bazı ifadelerle aktaran Žižek, öncelikle otoriterlik eleştirisini sürdürmek ister. Geçmişte Yugoslavya’da “gizlenen veya kurgulanan” hakikatin bu kez günümüz Çin’inde benzer şekilde karartıldığını belirtir. Aslında her şeyin yolunda olduğuna dair Çin devleti tarafından yapılan açıklamaların arkasında, ciddi bir totaliterliğin

bulunduğunu, gerçeklerin paylaşılmasının yasaklanması ve ağır cezalar bulunduğunu vurgular Žižek. Bu durum karşısında çözüm olarak gerçek bir hakikat savaşçısı yaratmak ister ve model olarak Çinli bir Julian Assange arzusunu dile getirir. Žižek'in Assange tutkusu DİEM25'teki sohbetinde bir kez daha gündeme gelir, bu kez sadece Çinli değil, "her şirkette ispiyoncu bir Assange" bulunması gerektiğini önerir. [2]

Oldukça yaratıcı (!) "devrimci ispiyonculuk" çözümünün ardından konu bu kez farklı bir komünizm tasarısına gelir. Zira bu tasarı Žižek'in radikalliğinin beslendiği en önemli unsurların başında gelir. Independent Türkçe'de çevrilen yazısında bütün bu hakikatin çarpıtılıp bastırıldığı komünizm uygulamalarından kendini ayırdığını belirten Žižek şunu der:

"Peki o zaman eğer aklımdaki komünizm bu değilse, komünizm diye kastettiğim şey ne? Bunu anlamak için DSÖ'nün (Dünya Sağlık Örgütü) kamuoyu duyurularını okumak yeterlidir..."

Žižek, aradığı ve arzuladığı komünizmin ipuçlarını Dünya Sağlık Örgütü Başkanı Ghebreyesus'un keimelerinde bulmuştur; tekil bir devlet pratiğinin ötesine geçecek "kolektif, koordine ve kapsamlı bir yaklaşım". Yani uluslararası bir koordinasyonun yaratılması gerekir. Bunun da zaten verili koşullarda kolaylaştırıcısını bulur. Žižek'e göre bu kolaylaştırıcı, pandemi ile tetiklenerek hızla değişebilecek bir bilinç durumudur. Žižek, komünizme adeta "yaşam gücü verdiğini" (devrimin kırılma anı olduğunu) iddia ettiği mevcut pandemi durumunu, tıpkı İran'da Şah'ın devrilmesi veya Romanya'da Nicolae Ceauşescu'nun darbe ile tutuklanıp idam edilmesi sürecindeki gibi insanların bilinçlerinde bir dönüşümü sağladığını ve bunun komünizme yaşam gücü verecek bir potansiyeli hazırladığını iddia eder. [3]

Žižek'e göre, küresel koordinasyon ve işbirliği vurgularıyla biçimlenen bu komünizm, "karşılıklı bağımlılığı ve kanıta dayalı kolektif eylemin önceliğini tanıyan başka bir form" olarak doğmalıdır. Yani belirli bir ilişki biçiminin öneminden

bahsetmektedir Žižek, fakat bu ilişki biçiminin nasıl egemen hale geleceğinden, bu ilişki biçiminin verili üretim ilişkileri içinde nasıl mümkün olacağından veya daha temelde bütün bunların kapitalist-emperyalist sistemin en temel işleyiş biçimiyle olan canlı bağlantılarından bahsetme zahmetine girmez yazısı boyunca. Bu yönüyle her ne kadar *“Burada ütopyacılık yapmıyorum, insanlar arasında idealize edilmiş bir dayanışma savunmuyorum”* diyerek kendini korumaya çalışsa da; Žižek’in bu “farklı komünizmi” bir iyi niyet temennisi, bir ahlaki yaklaşım veya en somut haliyle belirli bir iletişim-koordinasyon meselesinden öteye geçemez.

Devlet egemenliğinde ısrar eden milliyetçi yaklaşımların küresel bir fenomenle başa çıkmadaki kaçınılmaz sınırlılıklarına vurgu yapan Žižek’in “yeni türde” bir komünizminin özellikleri böylece biraz daha somutlaşır. Žižek’in *“Devlet kontrolü dışında, insanların yerel seferberliğinin yanı sıra güçlü ve verimli uluslararası koordinasyon ve işbirliğini içerecek”* dediği bu yeni olarak ifade edilen komünizm tanımının tam da kalbinde yer alan bir unsur burada kendini belli eder. Burası aynı zamanda Žižek’in “radikallik” ekmeğini en çok yediği noktadır. Böylece yazısına girişte belirttiği çeşitli revizyonist sosyalizm pratikleriyle kendi düşüncesi arasındaki çelişkinin de yalnızca bir “hakikat tekeli” meselesi olmadığı anlaşılır.

Žižek’in esas derdi, bir kez daha, bir sınıfın diğer sınıfları baskı altında tutma ve toplumu belirli bir sınıfın çıkarları doğrultusunda yeniden üretme aygıtı olan devlet mekanizmasıdır. Žižek kestirme yoldan, mevcut dünya sistemi üzerinde kurulacak bilinçli ilişkiler ve uluslararası koordinasyon ile “devletsiz ve demokratik bir şekilde” komünizme gitmenin yollarını aramaktadır.

Žižek bu bağlamda liberal teorisyenlerin ve anarşistlerin indirgemeci ve idealist düşünce çerçevesini aşamaz. Burjuvazinin devlet biçimi ile bir sınıf olarak kendisiyle birlikte bütün bir insanlığı kurtaracak olan proletaryanın

devlet biçimini aynı potada eritmeye kalkar ve farklı sınıfların farklı hedefler doğrultusunda farklı devlet biçimleri olacağını es geçer. [4] Çünkü Žižek için proletaryanın devlet biçimi kendi geçmişinde yer alan ve konferanslarında üzerine bolca -ve çoğu belden aşağı- fıkra anlattığı Yugoslavya ve eski Doğu Bloku ülkeleri ile günümüzdeki Çin'den öte bir şey değildir. Bu devletlerin antikomünist karakteri ve problemleri revizyonist işleyişleri Žižek'in kendi revizyonist tezlerini besleyen ve "farklı bir komünizm" talebi altında gerçekte açık bir burjuva reformizmini içeren en önemli dinamiklerin başında gelir.

Žižek'in indirgemeci ve problemleri mantığı, genel olarak komünizmden ne anladığını belli ettiği açıklamalarında kendisini daha da net gösterir. Mesela Žižek'e göre İngiltere Başbakanı Boris Johnson'ın British Airways'i geçici olarak kamulaştırmış olması "komünistçe bir davranıştır." [5] Burjuva devlet anlayışının kamulaştırma önlemlerini komünizme atfetmek ve buradan komünizmle hızla eşitlikler kurabilmek için bir bilim olarak komünizmden bihaber olmak gerekir ki, Žižek gerçekte bunun tipik bir örneğidir. Bu tarz ciddiyetsiz benzetmelerle Žižek'in her duruma uyarlanabilir eğilip bükülebilir bir "komünizm" anlayışı olduğunu görebilmek önemlidir. Žižek'in radikalliğinin beslendiği temel çürüktür.

Žižek'in *"Devlet kontrolü dışında, insanların yerel seferberliğinin yanı sıra güçlü ve verimli uluslararası koordinasyon ve işbirliğini içerecek"* dediği türden bu yeni olarak ifade edilen komünizm biçimi esasen ne yenidir, ne de komünist bir toplum yolunda gerçek bir devrim stratejisine yönelik bir şey söyler. Kariyerini komünist devrimcileri karalamak ve sosyalist devrimlerin son derece gerçek çelişkileri ile alay etmek üzerinden kuran birinden insanlığa yönelik ciddi bir sorumluluk ve rehberlik beklemek şüphesiz gerçekçi de değildir.

Žižek'in esasen devrimci komünizm ile büyük bir derdi vardır ve bu derdi açıklamalarındaki çığlıkları canlı tutan temel

dinamiklerden biridir. Žižek'in her tür baskı ve sömürü ilişkisine son verme, toplumda türeyen eşitsizlikleri bilinçli bir şekilde çözme ve sınıfsız toplum yolunda atılan en radikal girişimlerden biri olan Mao Zedong önderliğindeki devrimci atılımlara yaklaşımı düşünüldüğünde, esasen kaçındığı şeyin de ne olduğu daha açık bir şekilde ortaya çıkar. Anımsanacağı gibi Žižek, Mao Zedong'un *Çelişki ve Pratik Üzerine* başlıklı felsefe yazılarından oluşan çalışmasının 2007 Verso baskısına yazdığı önsözde, Mao'nun "insanları kullanılıp atılacak araçlara indirgediğini" söylemiştir. [6] Žižek'in bu tip açık antikomünist iftiralarından beslenmesi ve bunları çalışmalarına yedirmesi yeni bir durum da değildir. Occupy Wall Street eylemleri evresinde Žižek, "komünizmin tamamen başarısız olduğunu" hevesli bir şekilde ilan etmiş biridir. Öte yandan "tamamen başarısız ve iflas etmiş" ilan ettiği komünizme, neredeyse her konuşması ve açıklamasında yana yakıla sarılması ve üzerine konuşması aslında bu malzemenin Žižek açısından pek de tükenmemiş olduğunu göstermektedir. Ancak belirttiğimiz gibi, Žižek'in komünizmden kastı burjuva reformizmine bulanmış, kökten farklı bir dünyanın gerçekten nasıl kurulabileceği meselesinden – insanlık ve gezegen için bu hayati meselenin ciddiyetinden ve biliminden uzak, revizyonist rüzgarların etkisindeki bir komünizm soyutlamasından öte bir şey değildir. Žižek hem geçmişte hem de gelecek açısından aslında aynı reformist bağlamın içindeki bir komünizm tanımına sıkışmış durumdadır. Böylece okurlarına "ölümü gösterip" gerçekte radikal soslu bir "sıtmaya" onları razı etmeye çalışmaktadır.

Devrimci Komünist Parti ABD Başkanı Bob Avakian, tam da bu tip yaklaşımlar karşısında *Yeni Komünizm* kitabında şunu belirtir:

"Bu noktada, insanların komünizmi revizyonizme indirgemek üzere işleri çarpıtabilme biçimleri karşısında devamlı olarak şaşkınlık duyduğumu söylemeliyim. Revizyonizm derken neyi kastediyoruz? Komünizmin devrimci kalbinin revize edilmesini ve onun meselelerin kenarlarını kurcalamak, yalnızca bazı

reformlar için çabalamak, işleri kapitalist sistemin, onun ilişkilerinin, düşünme biçimlerinin sınırları içinde tutmak yönünde zayıf bir yaklaşıma çevrilmesini kastediyoruz. İnsanların komünizm hakkındaki meseleleri alıp, hatta komünizmin daha fazla geliştirilmesinden bahsedip bunları yeniden şekillendirerek saçma bir revizyonizme dönüştürmesi karşısında şaşkınlık yaşıyorum” [7]

Avakian’ın tespiti son derece önemli ve doğrudur. Özellikle sosyal-emperyalist karakterde gerici bir devlete dönüşen SSCB’nin ve güdümündeki ülkelerin 1991 sürecinde çözülmesinin ardından yaşanan büyük karşı devrimci saldırılar ve ağır iftira, çarpıtma, karalama ve hurafelerden örülü ölümcül bir yılgınlık evresi, komünistler arasında bozucu etkileri güçlendirirken Žižek gibi profillerin de ön plana çıkmasını kolaylaştırmıştır.[8] Avakian’ın da belirttiği gibi kendini sosyalist düşünce çevreleri içinde konumlandırmaya çalışan böylesi kişilerin komünizmden kastettikleri şey özünde mevcut toplumsal ilişkilerin reforme edilmiş bir versiyonundan başka bir şey değildir.

İllüzyonlara Değil Gerçek Radikal ve Bilimsel Düşünceye İhtiyacımız Var!

Yazımızın başında da belirttiğimiz gibi popülerliğini kültür endüstrisinin işleyiş mantığı ve ürünlerinin yorumlanmasına borçlu Žižek, kapitalist-emperyalist sistemin “radikallik” kontenjanından özellikle orta sınıftan aydın kesimler ve gençlik üzerinde belirli bir nüfuza sahip durumdadır. Son olarak koronavirüs pandemisinden kendi reformist tezleri için bir malzeme çıkartmaya kalkan Žižek, Dünya Sağlık Örgütü Başkanı açıklamalarında bulduğu “hikmetli sözlere” sarılmış ve buradan idealist ve ilişkisel temelde bir komünizm anlatısını parlatmaya çalışmıştır. Fakat anlatım gücü ve temelleri oldukça zayıf açıklamaları ile bir kez daha reformizmin eklentisi olmaktan öteye geçememiş ve devrimcilere saldırırken kullanmayı sevdiği bir ifade ile “ortaya somut hiçbir şey” koyamamıştır.

Raymond Lotta'nın da belirttiği gibi, Žižek esasen "radikal kılığı giyinmiş kinik bir antikomünisttir ve her zaman kurt postunda bir koyun olarak emperyalizmle uyuşmaya hazır durumdadır." [9]

İnsanlığın büyük trajediler ve korkunç acılar içinde bulunduğu günümüz dünyasında gerçek bir çözüme, tutarlı ve sağlam bir bilimsel yöntem ve yaklaşıma dayanan, "gerçekten radikal" köklü bir çözüme ihtiyacı bulunmaktadır. Günümüzün en radikal devrimci önderi olan Devrimci Komünist Parti ABD Başkanı Bob Avakian'ın geçmiş sosyalizm deneyimlerinin insanlığın ufkunu yükselten büyük kazanımları kadar tali ve kimi çok ciddi hataları sistemli bir şekilde analiz etmesi sonucunda **komünizmin yeni sentezini** insanlığa sunmuştur. Yeni komünizm, gerek gerçek bir devrimin niçin mümkün olduğunu bilimsel temelleriyle açıklamasıyla, gerekse komünist bir topluma doğru ortaya çıkacak gerçek ve çok zorlu çelişkilerin nasıl doğru şekilde ele alınması gerektiğinin analizi ile ezilen halk kitlelerine ve tüm insanlığa muazzam derinlikte bir rehber sunmaktadır. Yeni komünizm, toplumda köklü bir değişim arzulayan insanlığın en çok ezilen kesimleri ve özellikle de radikal düşünceli gençlik tarafından içinden geçtiğimiz koronavirüs pandemisi günlerinde kapsamlı şekilde incelenmeli ve tartışılmalıdır.

Referanslar:

[1] Žižek, S., 2020. *Koronavirüs bizi seçim yapmaya zorluyor: Ya küresel komünizm ya orman kanunları.* [online]

<https://www.independentturkish.com/node/145632/dünyadan-sesler/koronavirüs-bizi-seçim-yapmaya-zorluyor-ya-küresel-komünizm-ya-orman> [erişim tarihi 15 Nisan 2020]

[2] Žižek, S., 2020. *Komünizm ya da Barbarizm, İşte Bu Kadar Basit* [online] <https://www.youtube.com/watch?v=gXC1n80exRU> [erişim tarihi 15 Nisan 2020]

[3] Žižek, S., 2020. *Slavoj Zizek: "Devrimlerin sembolik bir kırılış anı vardır, koronavirüs salgını nedeniyle böyle bir siyasal andayız"* [online]

<https://medyascope.tv/2020/04/05/slavoj-zizek-devrimlerin-sembolik-bir-kirilis-ani-vardir-koronavirus-salgini-nedeniyle-boyle-bir-siyasal-andayiz/> [erişim tarihi 15 Nisan 2020]

[4] Žižek, “Devrimlerin sembolik bir kırılış anı vardır, koronavirüs salgını nedeniyle böyle bir siyasal andayız” röportajında komünizmden Sovyetler Birlięi’ni ve Merkez Komite’yi kastetmediğinin altını çizer ve komünizmi bugün için 3 şeye indirger: (1) Piyasa kurallarını ihlal edecek güçte, (2) sağlık hizmetlerini örgütleyebilecek ve insanları hayatta tutacak, (3) görece olarak etkin bir devlet ve üstte güçlü ve etkin bir uluslararası işbirliği, altta yerel seferberlik. Žižek’in bu 3 maddesi esasen kapitalist sistemin sosyal refah devleti mitinin ve burjuva ufkunun ötesine geçemeyen sahte bir komünizmdir. Bu bağlamda çeşitli eleşitileri olmakla beraber, burjuva egemen sınıfların bir kanadının sözcülüğüne soyunan Bernie Sanders’ın insanları harekete geçirmesinden heyecan duyması oldukça normaldir.

[5] Üstte Age.

[6] Žižek, S., 2007. *Presents Mao: On Practice and Contradiction*. New York and London: Verso Books. s.10.

[7] Avakian, B., 2018. *Yeni Komünizm. Gerçek Bir Devrim ve Kökten Yeni Bir Toplum İçin Gerçek Kurtuluşa Giden Yolda Bilim, Strateji ve Önderlik*. Çev : S. Sezer, N. Koçyiğit, A. Arslan. İstanbul : El Yayınları. s. 75

[8] Gerçek bir devrim ve kökten farklı yeni bir toplumun getirilmesi için Bob Avakian önderliğinde bilimsel temelde yürütölen devrimci mücadeleden son derece rahatsız olan “dürüst pesimit” Žižek, řu ana kadar Avakian’ın mimarı olduğu yeni komünizme karşı iftiraları ve kasıtlı çarpıtmaları ile de bilinmektedir.

[9] Lotta, R. 2020. *Slavoj Žižek’ten Bir Demagojik Performans Daha!* [online] <http://yenikomunizm.com/slavoj-zizekten-bir-demagojik-performans-daha> [eriřim tarihi: 15 Nisan 2020]

Kapitalist Rekabetin Hiçe Saydığı Yaşamlar: Toplumun En Altındakiiler

COVID-19 virüsü nezdinde, üzerinde yaşadığımız sistemin tozu dumanı kısmen de olsa kalkınca, bazı gizlenen ya da değersizleştirilen katmanlar gözle görülür biçimde ortaya çıktı. Buna sistemin iskeleti de diye biliriz. Gündelik karmaşa içerisinde özellikle toplumun en alt sınıfları, neyin ne olduğunu, bu olup bitenlerin nasıl olup bittiğini, doğru bir temel üzerinde düşünmeye ne vakitleri olur ne de ilgileri vardır. Bu, insanların duyarsız oluşlarından değil, –ki, böyle bir duyarsızlık da var olmakla birlikte- içine doğdukları dünyanın hangi ilişkiler biçiminde örgütlendiğiyle alakalı bir meseledir. Burada Marx'ın büyük bilimsel buluşu anlaşılmaksızın bu temel anlaşılamaz.

Peki, nedir bu büyük bilimsel buluş?

“Tarihsel materyalizme göre insan varoluşunun altında yatan temel hakikat şudur: hayatta kalmak ve bir nesilden sonrakine devam edebilmek için, insanlar hayatın maddi gerekliliklerini üretmek ve yeniden üretmek zorundadırlar. Bunun olabilmesi için de insanların bir araya gelip, belli sosyal ilişkiler içine girmeleri, özellikle de üretim ilişkileri içine girimleri gerekir. Bu üretim ilişkileri soyut ve keyfi olarak seçilen ilişkiler değil, verili bir zamanda toplumdaki üretici güçlerin (üretimde kullanılan alet, cihaz, toprak, hammaddeler, vs. ile insanlar ve insanların bu üretim araçlarından faydalanabilmek için gerekli bilgi ve yetenekleri) düzeyi tarafından belirlenir. Bu ekonomik temel üzerine belirli siyası kurumlar, hukuk, gelenekler ve belirli düşünce biçimleri, kültür ve diğer şeyler inşa edilir.

Sınıflı toplumda üretim sürecine hükmeden sınıf, çıkarları

doğrultusunda toplumun geri kalanını kendi yönetimi altında emek vermeye zorlar. Ekonomik hayatı yöneten sınıf, toplumun geri kalanını da yönetir.”

Üretim Çarkları, Ezilenlerin Canı Pahasına Dönmektedir!

Bu bilimsel tespite dayanmayan tüm fikirler, şeylerin gelişiminin ana nedeni üzerinde doğru tespitlere ulaşamazlar. Sürekli ve sürekli idealist ve metafizik idealar dünyasında kaybolurlar. Covid-19 virüsü, mevcut günümüz devletlerini ve bu devletlerin yönetim biçimlerini bir kez daha çok somut ortaya koydu. Bu somutluluk haline bakarak siyasi İslam gericiliğiyle beslenen faşist AKP rejiminin altında ezilen sömürülen çeşitli kademlerdeki toplum, başta ekonomik olarak ve buna bağlı diğer birçok yaşamsal faaliyeti neredeyse sürdürülemez hale getirilmiştir. Bu sürdürülemez hal derinleştikçe, küçük kırıntı düzeyindeki haklar zorla gasp edilerek sistemin tüm yükü her zaman olduğu gibi yine katmerlenerek üretenlerin sırtına vurulmuştur. Bir tarafta "evde kal" çağrıları yapılırken, sosyal mesafenin korunması, izolasyon ve benzeri uygulamalar getirilirken, öte yandan fabrikalarda, ağır atölyelerde, madenlerde, sanayileşmiş çiftliklerde ve diğer sanayi-tarım-taşımacılık-saklama-dağıtım komplekslerinde- hizmet sektörlerinde üretim devam etmektedir. Virüs sebebiyle kapatılan iş kolalarında işlerine son verilenler tamamen güvencesiz bırakılarak, işsizlik ordusuna dahil olurlar. Ki bu insanlar evde kalamazlar. Çünkü işe koyulmak/iş aramak için yollara düşmek zorundadırlar.

İzmir Çiğli'de yer alan, H&M, Zara, Mango, LCW gibi büyük firmalara üretim yapan Akar Tekstil Fabrikası'nda çalışan bir işçi kadınının Covid-19 salgınına yakalanması sonrasında, iş yeri koşullarının düzletilmesini talep eden 7 işçi işten atıldı. Ve işçiler sopalı saldırıya uğradı. İşçilerin evlerinde kalmamanın ötesinde, çalıştıkları yerlerde hiç bir önlem alınmamaktadır. Virüsü bahane ederek neredeyse yıllık

izinler kaldırılmış, hastalandıkları zaman rapor bile almaları güçleştirilmiştir. Uzun bir dönemdir devletle işbirliği içerisinde olan sarı sendikalar, bırakın işçileri savunmayı, kendi pozisyonlarını kaybetmemek adına sermaye sahiplerine yaranma yarışı içerisindeyler. Bu sendikalar, göstermelik talepler sunarak hem işçilerin biriken öfkesinin yönünü değiştirmek hem de devlet açısından "makul" talepler ileri sürmektedirler.

Bu durum şüphesiz yeni değildir. Covid-19 virüs salgını sebebiyle korunaklı yerlere çekilen üst sınıflar (ve üretim ilişkilerinin bireyselleşmesi ve asalaklığı sağladığı kimi orta sınıflar) evlerinin balkonlarından üretenleri, hizmet edenleri alkışlayarak, milliyetçi ve şoven kampanyalarla her çeşit virüsten korunmasız, ekipmandan yoksun bu insanları adeta, silahsız ön cepheye sürmektedirler. İçinde yaşadığımız bu kapitalist-emperyalist sistemin üst yapısı olarak işleyen "demokrasi, hak, hukuk" kavramlarının, kimin için olduğu ve hangi sınıfa hizmet ettiği bir kez daha belirgin bir biçimde ortaya çıkmaktadır.

İşçiler Neden Evde Kalamazlar?

Bu sorunun dünya ölçeğinde hakim olan kapitalist-emperyalist işleyişin dinamiklerine bakılmaksızın ele alınması, yanlış kavrayışlara neden olacak, buna karşı verilecek mücadelelerin de yanlış mecralarda yürütülmesine sebebiyet verecektir. Zira Raymond Lotta'nın da dediği gibi;

"Her ne kadar burjuvazi ve proletarya arasındaki çelişki, toplumsallaşmış üretim ve özel mülkiyet arasındaki çelişkinin ayrılmaz bir parçasıysa da, bu sürecin motor gücü kapitalist üretimin anarşisidir. Emek gücünün sömürülmesi, artı değer üretmesini ve ona el konulmasını sağlayan biçimse de, bu üreticileri işçi sınıfını tarihsel olarak daha yoğun ve daha kapsamlı bir ölçekte sömürmeye iten şey sadece mülksüz proleterlerin varlığı veya kendi başına sınıf çelişkisi değil, kapitalist üreticiler arasındaki anarşik ilişkilerdir.

Anarşinin bu itici gücü, kapitalist üretim biçiminin, meta üretiminin ve değer yasasının tam gelişimini temsil ettiğinin bir ifadesidir. Eğer bu kapitalist meta üreticilerinin birbirinden ayrı olup öte yandan değer yasasının işleyişiyle birbirine bağlı olma durumu olmasaydı, proletaryayı sömürmek için aynı zorunlulukla karşı karşıya kalmazlardı –burjuvazi ve proletarya arasındaki sınıf çelişkisi yatıştırılabilirdi. Bu üretim tarzının, tarihsel olarak eşi görülmemiş dinamizmine sebep olan, sermayenin genişleme yolundaki bu iç itkisidir; bu, değer ilişkilerini devamlı olarak değiştiren ve krize yol açan bir süreçtir.” ((Detaylı bilgi için bkz, Raymond Lotta, Anarşinin İtici Gücü, <http://yenikomunizm.com/anarsinin-itici-gucu-uzerine/>))

Lotta'nın vurguladığı tüm bu dinamikten ötürü, üst sınıf mensubu Cüneyt Zapsu, hiç lafı dolandırmadan, açıkça, “Ayrıca tüm iş hayatı durduğundan 2-3 ay sonra her şey sıfırdan başlayamayacaktır. Çünkü Bill Gates'in dediği gibi herkes aynı anda yapsa, o zaman tamam, ama sadece biz yaptığımızda çalışan ekonomiler bizim pazarlarımızı ele geçirecektir” demekte; hatta faşist AKP rejiminin başı olan Erdoğan, bütün konuşmalarında, “üretim çarkları her şart altında işlemeye devam edecek” demektedir. Milyonlarca insanın canına mal olsa bile bu sitemin bundan başka bir yolu yoktur ve kendisine bağlı tüm zor ve şiddet aygıtını elinde bulundurarak, bu dinamiği böyle işletmek zorundadır. Bu durum egemenlerin varlık koşuludur.

PROLETARYANIN, İNSANLIĞIN KURTULUŞ YOLU MEVCUTTUR, ZORUNLUDUR VE MÜMKÜNDÜR

Kapitalist-emperyalist sitem tüm üst yapısıyla ve kurumlarıyla, bu sitemin yegane doğru bir sitem olduğunu; kimi hükümetlerin yanlış uygulamalar içerisinde bulunabileceğini; bunun çözümünün de her 5 yılda bir seçimlerle olduğunu vaaz etmektedir. Bunları söyleyerek üstünde yükseldiği üretim

ilişkilerinin kanlı yüzünü gizlemektedir. Kendisini sol, hata sosyalist ve "komünist" olarak adlandıran geniş bir kesim de bu sistemi reformlarla değiştirebileceğini, varolan şartların temellerine dokunmaksızın, yüzeyde bazı şeylerin iyileştirilebileceğini ve düzeltilebileceğini iddia ederek, böylece kitleleri sistemin sınırları içerisine hapsetmektedirler. Arzuları ve istekleri çok uzun bir zamandan beri burjuva hakkı temlinde, demokrasinin dar ufuklarında kaybolup gitmektir. Bu böyle olmak zorunda değildir.

İnsanlığın boşu boşuna bu kadar acı çekmesi ne yazık ki, hepimizin bildiği o kötü ünlü, kara liste de resmedildiği gibidir: var olan biricik ömürlerin iş bulma korkusu, işini kaybetme korkusu, evsiz kalma korkusu, sağlık ve eğitimden mahrum bırakılma korkusu, horlanma, dışlanma, göçmenleştirilme korkusu... İnsanlık bütün bu acıları çekmek zorunda değildir. Pek tabii ki hayvanlar ve doğa da katledilmek ve tahrip edilmek zorunda değildir. Tarihi tecrübe tüm bu dertlerin üstesinden gelinebileceğini (kimi eksikliklerine ve tali hatalarına rağmen), 1917-1953 arası Sovyet ve 1949-1976 arası Çin deneyimlerinde bizlere göstermiştir. Bu tarihi tecrübeler ışığında Bob Avakian'ın da vurguladığı gibi;

"Tek bir temel sebebi var: İçinde yaşadığımız kapitalizm-emperyalizm sisteminin temel doğası ve işleyiş şekli bunun nedenidir, sistem bu temel doğasından ötürü devamlı olarak dehşet üzerine dehşet üretmektedir. Ve temel olarak iki seçeneğimiz var. Ya bütün bunlarla yaşamaya devam edeceğiz ve gelecek kuşaklar da -eğer bir gelecekleri olacaksa- aynısını, hatta daha beterini yaşamaya devam edecek – veya devrim yapacağız!" ((Bu alıntının da yer aldığı önemli bir makale için bkz:

<http://yenikomunizm.com/bob-avakianin-mark-rudda-cevabi-1960l-ardan-cikartilacak-dersler-ve-gercek-bir-devrime-olan-ihhtiyac/>))

“Özgürlük, Eşitlik, Kardeşlik” Üzerine Kurulu Emperyalizm: Fransa!

Editörün Notu: Aşağıdaki yazı yeni komünizm taraftarı İbrahim Salik tarafından tarafımıza gönderilmiştir. Takipçilerimizin dikkatine sunarız.

Geçtiğimiz günlerde iki Fransız doktorun yeni tip koronavirüse karşı geliştirecek aşı için “ilk önce Afrika’da denensin’’ ifadeleri tepki çekti. Kendisi de bir Afrikalı olan Dünya Sağlık Örgütü başkanı Ghebreyesus, bu ifadeleri sömürge dönemi kalıntıları olarak nitelendirdi. Peki bu ifadeler gerçekten sadece iki ‘‘marjinal’’ ırkçı doktorun ‘‘sömürge dönemi kalıntıları’’ mı? Dünyanın ezen ve ezilen uluslara bölünmesi gerçeği 19. ve 20. yüzyıllara özgü, tarih kitaplarında utançla hatırlanması gereken bir gerçek mi? Teşhir edilmesi ve ısrarla vurgulanması gerekir ki, hayır! Bu sistem, kapitalizm-emperyalizm, çelişkileri yoğunlaşmaya devam ederek sürmektedir. Bu iki ırkçı doktorun söyledikleri en basitinden “iki aşağılık marjinalin söylemleri” olarak küçümsenemez, bu çok daha büyük bir olgunun, Avrupamerkezci bakışın ve tabii ki emperyalist düşüncenin izdüşümüdür.

Emperyalizm ve Sömürgecilik

Rönesans ile birlikte Avrupa devletleri dünyanın kendi uygarlıklarınca fethini artık gerçekleşebilir bir hedef olarak görmeye başladılar. Bu dönem tam da, benzer şekilde gezegenimizin ilk haritalarının yapılmaya başlanmasına denk geliyordu. Çünkü Avrupa devletleri dünyanın kalan uygarlıklarıyla ilgili ihtiyaçları olan bilgilere sahiptiler ve Avrupa dışı imparatorluklar şu ya da bu şekilde ordulara sahip olsalar da Avrupa devletleri askeri güçlerinin bunlardan kat be kat fazla

olduğunun da bilincindeydi. Böylece Avrupalıların, diğer bütün ulusların tahakküm altına alınmaları biraz daha vakit isteyecek olsa da kendilerine mutlak bir üstünlük atfetme süreçleri başladı.¹

Diğer taraftan Lenin'in dikkatle analiz ettiği gibi kapitalizm yeni bir aşamaya geçiyordu. Kapitalizmin gelişiminin çok yüksek bir aşamasında, temel özelliklerinden bazılarının kendi karşıtlarına dönüşmeye başlaması ile birlikte, kapitalizmden daha yüksek bir ekonomik-toplumsal yapıya geçiş sürecinin özellikleri her alanda oluşup belirdiğinde, bugün adını kullandığımız kapitalist-emperyalizm haline geldi. Ve burada Lenin'in emperyalizm tanımına verdiği beş maddeden ikisine değinmek önemli :

– *Dünyayı kendi aralarında paylaşan uluslararası tekelci kapitalist birliklerin oluşması.*

– *Yeryüzü topraklarının kapitalist büyük güçler arasında paylaşılmasının tamamlanması .²*

“Özgürlük, Eşitlik, Kardeşlik” Üzerine Kurulu Emperyalizm: Fransa!

Bu olgu yani kapitalizmin yeni aşaması olarak kapitalist-emperyalist sistem çerçevesinde dünyanın büyük emperyalist güçleri yirminci yüzyıl boyunca bölgesel ve uluslararası (Birinci Paylaşım Savaşı) pek çok savaşın içerisinde bulundular. Burada özellikle dikkat çekilmesi gereken -bu aşağılık teklifi yapan doktorlar da Fransız oldukları için- Fransız emperyalizmidir. Nitekim Fransız emperyalizmi 1900-1930 arası dönemde yaklaşık olarak Dünya yüzölçümünün %9'unu elinde bulunduruyordu. Sömürgesi olan ve 1954'e kadar ulusal bağımsızlığını alamayacak olan Vietnam örneği Fransız emperyalizminin teşhiri açısından önemlidir. Şu anda hala küresel olarak faaliyet yürütmekte olan Michelin şirketinin kauçuk plantasyonunda otuz yıl içerisinde yaklaşık olarak 12.000 işçinin öldüğü, plantasyondan kaçmaya çalışan köylülerin işkence ve açlığa maruz bırakıldığı bilinmektedir. İkinci Dünya Savaşında ise Fransız emperyalizminin Vietnam'da ki pirinç ambarları ağzına kadar dolu olmasına rağmen iki milyon Vietnamlı açlıktan ölmüştür. Vietnamlı işçilerin köleci toplumu hatırlatan

çalışma koşulları bir yana yıllık aldıkları ücret 48 kuruştı, bu kolonyal bir evin köpeğinin bakım masrafının yıllık 150 kuruş olduğunu söyleyen Vietnamlı tarihçi Ngo Vinh Long'dan da³ öğrenebileceğimiz şekilde zulüm kelimesinin realiteye izdüşümü değil de nedir?

Fransız emperyalizmi yağma ve sömürü düzenini yürüttüğü Vietnam'ın sömürülmesinde kendini meşrulaştırmak içinse bunun bir ''medenileştirme'' misyonu olduğunu söylüyordu. Bu tabirin Avrupamerkezciliği ve ahlakiliği bir tarafa, işgal öncesi Vietnam'da toplumun %80'i okuma yazma bilirken, 1939 yılına gelindiğinde rakamlar tam tersine dönmüştü, nüfusun %80'i okuma yazma bilgisinden mahrumdu⁴... Fransız emperyalizminin talan ve sömürüleri sadece Vietnam üzerinde değil, bilindiği üzere Afrika kıtasının Kuzeyinden, Cibuti'ye kadar geniş bir alanı kapsıyordu. 1956 yılının sonuna gelindiğinde Cezayir'de bulunan Fransız askeri sayısı dört yüz elli bin idi! Her türlü bağımsızlık hareketinin, grevin, protestonun kanlı bir şekilde bastırılmasından, Arap ve Berberi halkın kültürlerinin ve emeklerinin sömürülmesinden, tahakküm altında tutulmasına kadar Fransız emperyalizmi 1830 ve 1962 yılları arasında Cezayir'de sayısız insanlık suçları işledi. Ancak talancıların şiddetti sadece emperyal yağma düzenlerinin üretim kolunu yürüttükleri, iliklerine kadar sömürdükleri ülkelerle sınırlı değildi. 1961 yılında Cezayir'in bağımsızlığı için eylem yapan 300 Cezayirli, Paris'te polis tarafından katledildi. Bu katliam 2012 yılında François Hollande'a kadar kabul edilmedi, yok sayıldı. Her ne hikmetse katliamın gerçekleştiği yıl olan 1961'de iktidarda Hollande'un Sosyalist Partisi vardı! Peki, bu sömürü ve yağma düzeni, bütün bu dehşetler bu ülkelerin bağımsızlıklarını kazanmalarıyla, emperyalistlerin bölgeden çekilmeleriyle son mu buldu? Tabii ki hayır.

Öncelikle belirtmek gerekir ki bugün küresel şirketlerin ve devletlerin kiraladığı kiralık katil sürüleri hariç Fransa'nın sadece Mali'de 4000 askeri bulunuyor. 70'li yılların başlarıyla başlayan bunalıma Batı'nın, talancı emperyalistlerinin Üçüncü Dünya'yı ''yeniden kompradorlaştırma'', bu ülkelerin gelişmelerini çok uluslu sermayeye bağımlı kılmaya yönelik bir karşı saldırısı başladı.⁵ Petrol

devi Total'in Nijerya'da ki sömürsünden, ''Haute-Couture'' Fransız lüks giyim markalarının, fast-fashion seri üretim yapan moda devlerinin tekstil-konfeksiyon atölyelerindeki emek sömürüleri, doğal kaynakların talan edilmesine, üretim hacmi dört milyar dolar olan Fransız askeri gemi şirketi Naval Groupe ve dokuz milyar dolarlık hacmiyle Thales grubuna kadar bu emperyal yağma ve sömürü düzeni hızını kesmeden devam ediyor. Kapitalist-emperyalist sistem, satılık ideologlar, burjuvazinin kalemlı güçleri ile göklere çıkartılan ''medeniyetin göbeği'' Avrupa ve bu ''medeniyetin'' getirdiği bütün konformist rahatlıklar, değerler bu talan ve sömürü düzeni olmaksızın, şu an dünyada çalışan 150 milyon çocuk işçi olmaksızın, her geçen gün ozon tabakası delinmeksizin, hayvan ve bitki türleri yok edilmeksizin, Afrika'da ve Asya'da kol emeğinin sömürüsü olmaksızın süremez, sürdürülemez!

Bu Sistem Reforme Edilemez, Alaşağı Edilmelidir!

Bob Avakian'ın da dediği gibi; ''*Bu emperyalistlerin yanında Godfather, Mary Poppins gibi kalır.*''⁶ Bugün bu sömürü düzeninin reform edilmesi, ''insancıllaştırılması'', ''yeşilleştirilmesi'' mümkün değildir. Kapitalist üretim ilişkilerinin anarşik örgütlenme biçimi, "hırs", "kötü insan doğası" gibi yavan kavramların çok daha ötesinde işlemekte ve devamlı olarak kendini büyütme ihtiyacı duymaktadır. Bu başat çelişkinin tetiklediği rekabet nosyonunun ağırlığı kendisini göçmen işçilerin, göçmen mahallelerinin, çocuk işçilerin ve emperyal sömürünün devam ettiği Üçüncü Dünya ülkelerinin vatandaşları üzerinde hissettirmektedir. Bugün Paris'te yeni tip koronavirüsü yüzünden en çok ölümün göçmenlerin ciddi yoğunluklu yaşadığı Saint-Denis (93) bölgesinde olması ne bir tesadüf ne de basit bir rastlantıdır! Kapitalist-emperyalizmin sömürü düzeni kendisini 1961'de Paris'te katlettiği Cezayirliiler ile devam ettirerek artık sadece Üçüncü Dünya Ülkeleriyle değil kendi ülkelerindeki göçmenleri, diğer etnikleri ötekileştirerek, ezerek ve sömürerek sürdürmektedir.

Evet, bu sistem bütün bu dehşetleri yaratıyor, evet bu sistem başka şekilde işleyemiyor ve evet bu sistemin alaşağı edilmesi gerekiyor! Bu da ancak bilimsel zemini olan, doğru bir stratejik yönelim ve

yaklaşımın izlendiği gerçek bir devrim ile mümkündür! Bugün, bu gerçek devrim ve beraberindeki devrimci anlayış Bob Avakian'ın önderliğini yaptığı yeni komünizm ile maddi zemin ve çerçeve sunmaktadır.

Kapitalist-emperyalist sistemin alaşağı edilmesi ve köklerinden sökülüp atılması için bir kez daha:

DEVİRİM, DAHA AZI DEĞİL!

1: Samir Amin – *Avrupa-Merkezcilik. Bir İdeolojinin Eleştirisi.*

2: Lenin, *Emperyalizm – Kapitalizmin En Yüksek Aşaması*

3: Ngo Vinh Long, *Before the Revolution: The Vietnamese Peasants Under the French–*

4: Age.

5: Samir Amin – *Avrupa-Merkezcilik. Bir İdeolojinin Eleştirisi.*

Ayrıca bu konuya yönelik önemli bir kaynak olarak bkz: Raymond Lotta, *On The Dynamism of Imperialism and the Fettering of Social Development, A World to Win* 1985/2

6: Bob Avakian, *BAasics*

Emperyalizm, Sağlık Sistemi, Normalleşme ve Başka Bir Dünyaya Duyulan İhtiyaç

Covid-19 virüsü on binlerce can aldı ve almaya da devam ediyor. Dünyada 80 binden fazla insan yaşamını yitirmiş

durumda. Türkiye’de resmi olarak verilen ölüm sayısı henüz 800’ü bulmadı. Şüphesiz, insanlara yeterli miktarda test yapılmadığı ve yapılan testlerin bilimselliğinin tartışıldığı bir ortamda bu verilerin inandırıcılığı toplumda bir tartışma konusu.

Toplumun en altında yer alan kesimlerin virüs tehdidiyle doğrudan yüz yüze bırakıldığı ve bu sürecin en ağır sonuçlarını yaşıyor olmaları evrensel bir gerçek olarak karşımıza çıkıyor. Emperyalist yağmanın sonucunda, kendi ülkelerinde oluşturdukları sağlık sistemleri bile toplumun dışına itilmişleri; göçmenleri, işsizleri ve asgari ücretle çalışmaya zorlananları vuruyor. Amerika’dan ve Fransa’dan gelen ölüm haberlerinde bile gettolar ön plana çıkıyor.

Sermaye Denkleminde Toplum ve Sağlık

İnsanların bu toplumun sağlık sistemlerine ulaşmaya “hakları” vardır. Anayasal olarak “falanca şahıs sağlık sisteminden mahrum bırakılmıştır” ibaresini göremezsiniz. Peki, sağlık toplum içinse neden toplumun bütün kesimleri buna erişemiyor? Neden toplumun ufak bir kısmı bütün sağlık imkanlarından sınırsızca yararlanabilirken, insanlığın ezici bir çoğunlu aynı sağlık sisteminden faydalanamıyor? Neden milyonlarca insanın yaşamı hiçbir bilimsel tıbbi tedavi almadan sonlanmak durumunda? Çünkü toplumsal olarak üretilen bütün bu metalar bir sınıfın şahsi gaspından geçirilir ve tüm bu üretilenlere erişim sağlamayı tekil düzeyde “olanaklı” kılar. Paran varsa tedavi edilirsin! Bu durum yerküreyi talan eden birkaç emperyalist ülkenin dışında -ve bir kaç devlet kapitalizmi modelini uygulayan ya da uygulamaya çalışan devlet dışında- dünyanın yaşadığı bir durumdur.

“Önce Benim Çıkarım” İnsanlığı Yok Oluşa Doğru Sürüklüyor!

Dünya sağlık sisteminin kapitalist-emperyalist üretim

ilişkileri üzerine kurulu olmasının başka türlü sınırları vardır. Her ne kadar sermaye sınır tanımadan gelişimini sürdürse de, bu süreçte dönem dönem üst yapının müdahaleleri söz konusudur. Bir taraftan “Avrupa Birliği değerleri”, “Avrupa medeniyeti” “sınır tanımayan” diye beyanlarda bulunulur. Öte yandan tükenmekte olan ilaç stoklarından dolayı “önce benim ulusumun çıkarı” denir. Kısa bir süre önce, Trump, koronavirüs aşısı üzerinde çalışan Alman firması CureVac’a 1 milyar teklif etmişti. Almanya karşılığında yalnızca “satılık değildir” cevabını vermekle kalmadı, böylesi bir satışın yasaklayabileceğinin de sinyallerini verdi. Macron, Fransa’da stoklarda bulunan ve üretimi yapılan tüm maskelere *devlet adına el koyduğunu* duyurdu. Bu maskelerin önemli bir kısmı İspanya ve İtalya’ya gitmek üzere hazırlanmıştı.

“Önce benim çıkarım” anlayışının getirdiği başka ağır sonuçlar da var. Çin dünyanın en büyük tıbbi yardım malzemesi üreten ülkesi olmasından ötürü “sağlığın ipek yolu” namıyla anılıyor. Covid-19’la mücadele esnasında, üretim düşmüş ve üretilen maddelerin bir kısmı ise Çin’deki virüse karşı mücadelede kullanılmıştı. Bu yeni durum -hem talebin artması hem de üretimin yavaşlaması-, dünya çapında büyük ilaç ve tıbbi yardım malzemesi açığına neden oldu. Bu durum ülkeler arasında yapılan birçok anlaşmanın dondurulması ve yeni ihalelerin açılması anlamına geliyor. Böylece “daha güçlü” olan bu tıbbi yardım malzemelerini ve ilaçlarını edinebilecek. “Zayıf dünya” ise virüse karşı açık bir şekilde savunmasız bırakılıyor. Bu sonuç, kapitalist-emperyalist dünya sisteminin -evet bu dünya çapında işlemekte olan bir sistemdir- hazırladığı ve an be an güçlendirdiği bir sonuçtur; altta kalanın canı cehenneme!

Normalleşmeye Değil, Başka Bir Dünyaya İhtiyacımız Var!

Covid-19 ile yaşanan bu durumlar herkesi olumsuz etkiliyor. Toplumun ezici bir çoğunluğu ölüm-yaşam çelişkisinin getirdiği korkuyla birlikte, tüm bu olumsuz tablodan bir an önce

kurtulmak ve “normalleşmek” istiyor. Ancak sorun şu ki, insanlık bu fenomen karşısında yaşadığı “anormaliği” yaşamak zorunda değildi. Bir saniyeliğine durup düşünelim; *hangi normallik?* Milyonlarca çocuğun okul yerine ter atölyelerine gitmesi ve etleri kemiklerinden sökülene dek çalıştırılması mı? Milyonlarca kadının tacize, yüz binlercesinin tecavüze uğradığı, öldürüldüğü patriyarkal ilişkilere mi? Hayatta kalabilmek için tek verebilecekleri şey olan hayatlarını Sahra çölünde ya da Akdeniz’de bırakan insanların çaresizce ölüme itildiği koşullara mı? Hangi normallikten bahsediyorsunuz? Solunum cihazı olmadığı için hastaları ölüme terk etmek zorunda değildik! Göçmenleri ve mültecileri kamplarda virüslere karşı savunmasız bırakmak zorunda değildik! Dünyanın ezilen ülkelerini talan edip, “önce benim çıkarlarım” diyerek insanları doğal içme suyundan dahi mahrum bırakmak zorunda değildik! Tüm bunlar ve sıralayamadığımız dehşetler, bu düzenin işleyişinin bir sonucu ve “normalliğidir”!

İnsanlığın yaşadığı bu gereksiz acılardan kurtulması için, bu sistemin *daimi bir zorunluluğuna dair olan tüm inançlardan* bütünüyle kopulması gerekiyor. İnsanlığın doğa ve diğer canlılarla en mümkün düzeyde uyum içerisinde olduğu, sınıfsal, ulusal, ırksal, cinsel baskının ve sömürünün olmadığı bir dünya, böylesi bir gelecek mümkün! İnsanlar, bu düzenin siyasi iktidarlarını devirmek, bunları temellerinden kazımak üzere ve dünya ölçeğinde nihai hedefi komünist bir toplum olan bir devrim için harekete geçerlerse, ancak bu durumda tüm insanlık ve diğer canlılar için yaşanılabilir bir dünya mümkün olabilir. Bob Avakian’ın da belirttiği gibi;

“İçinde yaşadığımız kapitalizm-emperyalizm sisteminin temel doğası ve işleyiş şekli bunun nedenidir, sistem bu temel doğasından ötürü devamlı olarak dehşet üzerine dehşet üretmektedir. Ve temel olarak iki seçeneğimiz var. Ya bütün bunlarla yaşamaya devam edeceğiz ve gelecek kuşaklar da -eğer bir gelecekleri olacaksa- aynısını, hatta daha beterini yaşamaya devam edecek – veya devrim yapacağız!” ¹

İ “Bob Avakian’ın Mark Rudd’a Cevabı: 1960’lardan Çıkartılacak Dersler ve Gerçek Bir Devrime Olan İhtiyaç”

<http://yenikomunizm.com/bob-avakianin-mark-rudda-cevabi-1960lardan-cikartilacak-dersler-ve-gercek-bir-devrime-olan-ihtiyac/>

AKP’nin “Milli Dayanışma Kampanyası”, “Sosyal Devlet” Arzusu ve Gerçek Alternatif Üzerine

Tüm dünyada yayılan Covid-19 virüsünün Türkiye’de de, 11 Mart’ta ilk vakanın resmî olarak açıklanmasından sonra hızla yayıldığı ve ölü sayısının iki yüzü geçmekte olduğu görülmektedir. Daha ilk andan itibaren AKP, virüsün “teğet geçeceğini” iddia etmiştir. Medyatik yandaş şahıslarla, televizyon programlarında halkla dalga geçer gibi, “kelle paça içilmesi” önerilmiş, anti bilimsel lafazanlıklarla durumu normalleştirmeye çalışmıştır. Rejim, halkın sağlığını düşünmek bir yana, bu durumu fırsata çevirmenin yolları üzerine yoğunlaşmıştır. Erdoğan’ın duyurduğu ekonomik paketle bankalar ve büyük şirketlerin kurtarılması derdine düşülmüştür. An be an virüsün bulaşma riski altında olan işçiler, mahpuslar, göçmenler, işsizler ve evsizlerle ilgili hiç bir şey yapılmamıştır. Yunanistan sınırındaki göçmenlerin çadırları yakılmış ve hiç bir tedbir alınmadan kamplara doldurulmuştur. Mahkûmlar –özelikle de hasta mahkûmlar- adeta ölüme terk edilmiştir. Virüsle ilgili kurulan bilim kurulunun bazı üyeleri “Virüsün Allah’ın işi olduğunu ve doğal dengeyi

sağlamak için yollandığını” iddia etmişlerdir. Halk, virüse karşı kendi imkânlarıyla bazı tedbirler alsa da, bunlar kısıtlı ve yetersiz düzeydedir.

AKP Hangi “Bizi” Temsil Ediyor?

Erdoğan son konuşmasında “Türkiye, her hal ve şart altında üretime devam etmek, çarklarının dönmesini sağlamak zorunda olan bir ülkedir” diyerek niyetini açıkça belli etmiştir. Bu çark, milyonlarca insanın sömürsü ve baskısı üzerine kuruludur. Koşullar ne olursa olsun sistemin işlemesi gerekir ve sistemin olası sendelemesi, hâkim sınıfın ister İslamcı kanadı isterse Kemalist kanadı açısından istenilir bir şey değildir ve bu çelişkili de olsa, buradaki “biz”, sömürücü hakim sınıfların temsilinden başka birşey değildir!

Diğer taraftan ise bu çarkın dişleri arasında un ufak olan toplumun en altındakilerdir: Asgari ücretle yaşam mücadelesi veren işçiler, emeklilik ücretiyle kıt kanaat geçinenler, sürekli olarak ötekileştirilen ve dışlanan göçmenler, yarınsızlaştırılan yüz binlerce işsiz, cinsel baskıyı sürekli olarak gören kadınlar ve vebalı gibi görülen LGBTQ bireyler ve onlarca yıldır sistematik olarak baskı ve şiddete maruz kalan mazlum Kürt ulusu... Erdoğan’ın temsil ettiği hakim sınıflar şimdi tüm bu ayrım yokmuş gibi davranmaktadırlar. “Milli” kampanyalar başlatarak, şoven duyguları köpürtmekte ve toplumu “virüse karşı ulusal birlik” oluşturmak üzere seferber etmek istemektedirler. Böylece hem kendi rejiminin hali hazırdaki hegemonyasını devam ettirmek istemekte, hem de hakim sınıflar için önemli olan “çarkın” işleyişini garanti altına almaya çalışmaktadırlar.

Sosyal Devlet Efsanesi ve Emperyalist Talan

Erdoğan’ın “biz bize yeteriz” kampanyasına yönelik “eleştiriler”, adeta madalyonun diğer yüzünü göstermektedir.

Birçok ilerici –hatta “sol”- çevrenin de dahil olduğu bu kutuplaşma, AKP’nin krizi yönetemediği, “devletin rolünü” oynayamadığı ve “halkın ihtiyaçlarını” karşılayamadığı serzenişidir.

Devlet bir sınıf egemenliği aracıdır ve AKP’nin bir fiil olarak halk düşmanlığı sadece virüs zamanı koşullarında değil, 17 senedir hüküm sürmektedir. AKP’nin İslamcı ve faşist rejimi sadece sömürücü ve baskıcı olan bu devlet aygıtını yürütmekle kalmamış aynı zamanda bu baskı ve sömürü ilişkilerini daha da derinleştirmiş, keskinleştirmiştir.

Devlet hangi sınıf tarafından yönetiliyorsa, derin olarak onun sosyal ilişkilerini yaşatır. Temelleri sömürücü ve baskıcı bir sınıfa dayalı olan hiçbir devlet, halkın çıkarlarını düşünemez. Zira düzenin işleyişı devamlı bunun önünde bir engel teşkil eder. Buna bağlı olarak “sosyal devlet” anlayışı “sınıfların olmadığı”, en azından bir Rousseau’cu sözleşmeyle “birleştirildiği” bir arzu nesnesini çağırır. Fakat bu hep “olmayan şeyin arzusu” olarak kalır çünkü gerçek hayat, sosyalleşmeyi sınıf ilişkilerine ve bunların ürettiği fikirlere göre örgütler.

Erdoğan’ın Merkel’le ya da Macron’la mukayese edilmesinin altında yatan anlayış; “Avrupa’nın sosyal devletleri” ile yarışma arzusu. Halbuki Avrupa devletlerinin bu “sosyalleşmesi”, üçüncü dünya ülkelerindeki ter atölyelerinde gerçekleşen muazzam sömürü olmadan ve dünyanın küresel ölçekte talanı sağlanılmadan gerçekleşemez. Bu ülkeler kelimenin gerçek anlamıyla emperyalist ülkelerdir ve ellerindeki “zenginlik” tamamıyla sömürü ve baskı çarklarının dünya çapında işlemesi sonucunda birikir. Buralara bakınca “muasır medeniyet” gören ama talan düzenini görmeyenler, AKP’den daha büyük bir gericiliğin parçası olmak istemektedirler; bir asırdan fazladır süren savaş, talan ve sömürü üzerine kurulu emperyalist yağmanın!

Bu Sistem Halkın İhtiyaçlarını Karşılayamaz, Köklerinden Sökölüp Atılmalıdır

Covid-19'la dünya ölçeğinde yaşanan bu durum bize göstermektedir ki bu düzen halkın ihtiyaçlarını karşılayamaz. Çin'den Amerika'ya, Fransa'dan Almanya'ya kadar bütün ülkeler, halkın en temel ihtiyaçlarını karşılamak bir yana, olası bir krizde tüm insanlığı ölümcül tehlikelerle karşı karşıya bırakmaktadır. Yaşanılanlar bizlere bir kere daha, bu düzenin insanlık için mümkün olan bir düzen olmadığını ve köklerinden sökölüp atılması gerektiğini göstermektedir. Bob Avakian'ın da dediği üzere:

“İçinde yaşadığımız kapitalizm-emperyalizm sisteminin temel doğası ve işleyiş şekli bunun nedenidir, sistem bu temel doğasından ötürü devamlı olarak dehşet üzerine dehşet üretmektedir. Ve temel olarak iki seçeneğimiz var. Ya bütün bunlarla yaşamaya devam edeceğiz ve gelecek kuşaklar da –eğer bir gelecekleri olacaksa- aynısını, hatta daha beterini yaşamaya devam edecek – veya devrim yapacağız!” ((“Bob Avakian'ın Mark Rudd'a Cevabı: 1960'lardan Çıkartılacak Dersler ve Gerçek Bir Devrime Olan İhtiyaç”, kaynak için: <http://yenikomunizm.com/bob-avakianin-mark-rudda-cevabi-1960lardan-cikartilacak-dersler-ve-gercek-bir-devrime-olan-ihhtiyac/>))

Kaynakça:

Devrimin Yalınayak Doktorlar

Uygulamas1 ve Bugüne İzdüşümler

Editörün Notu: Aşağıdaki makale Bob Avakian'ın mimarı olduğu komünizmin yeni sentezinin Türkiye'den bir destekçisi olan Rajko Tomas tarafından yazılmış ve tarafımıza ulaştırılmıştır. Okurlarımızın dikkatine sunarız.

Giriş

Koronavirüs pandemisi global bir sağlık krizi ve çok yönlü toplumsal bir fenomen olarak etkisini derinleştirerek sürdürüyor. 1 Nisan 2020 tarihi itibarı ile dünya çapında test sonuçları ile kayıt altına alınabilmiş toplamda bir milyona yakın vaka ve kırk bini aşkın ölüm bulunuyor. Bu sayıların katlanarak gelişmesi ve önümüzdeki asgari bir yıllık süre içerisinde insanlığın tarihteki büyük salgın hastalık bilançoları ile karşılaştırılabilecek çok ağır trajedilerle karşı karşıya gelmesi bekleniyor. Sürecin kayıtsız bir insanlık dramına dönüşmesi ve COVID-19 virüsünün etkisini Wuhan'da gösterdiği erken dönemlerden itibaren işlerin hızla kontrol edilemez noktalara gelmesinin altında dünyadaki egemen üretim ve bölüşüm sistemi olan kapitalist-emperyalist sisteminin işleyiş biçiminin rolünün altının çizilmesi gerekiyor. Koronavirüs pandemisi gibi büyük salgın hastalıklar ve çevre krizi başta olmak üzere, gezegen çapında yaşanan ve tüm insanlığı ilgilendiren meselelerde kapitalist-emperyalist sistemin temel çelişkisinin ve bunun tezahür biçimlerinin sorun çözücü olmadığı, aksine milyonlarca insan için ağır bir eziyeti gündeme getirdiği, sistemin dinamiklerinin bu tip yıkımları her seferinde ürettiği ve üretmeye de devam edeceği bir kez daha bütün çıplaklığı ve en grotesk biçimleri ile ortaya çıkmış bulunuyor.

Bu noktada insanlık tarihinde henüz çok da eski olmayan bir

zaman diliminde, kapitalist-emperyalist sisteme *gerçek* devrimci bir alternatifin getirildiğinin altının çizilmesi gerekiyor. Bu devrimci model, kapitalist-emperyalist baskı ve sömürü sisteminin kurulabilecek “en mümkün” toplumsal örgütlenme modeli olmadığını göstermiş, insanlığın ufkunu geliştiren pek çok kazanımı gündeme getirmiş, şu ankinden radikal derecede farklı bir üretim biçimi ve yine radikal derecede farklı toplumsal ilişkilerin doğru bir önderlik ve doğru bir çizgi ile çok kısa sürede kurulabileceğini ispatlamıştır. Bu sistem, komünizm yolunda toplumdaki çelişkileri doğru şekilde ele alma becerisine sahip bir sistemdir, kısaca sosyalizmdir. 1917-1953 yılları arasında Sovyetler Birliği’nde ve 1949 ile 1976 yılları arasında Çin Halk Cumhuriyeti’nde izlenen bu radikal derecede farklı insanlık projesi, her tür baskı ve sömürü ilişkisinin ortadan kaldırılacağı, ezen ve ezilen diye bir ayrımın bulunmayacağı, doğa ve diğer türlerle doğru bir ilişki içinde yepyeni toplumsal ilişkilerin ve yepyeni yaratıcı fikirlerin filizleneceği komünist bir toplum yolunda atılmış oldukça önemli adımlardır. Bu toplumsal projeleri yalnızca kısıtlılıkları, tali veya dönem dönem kritik derecede ciddi hataları ile değerlendirmek ve bunun ötesini göremek tutarlı ve materyalist bir yaklaşımla çelişir. Komünist hareketin tarihteki bu ilk büyük girişimleri, yaşamın pek çok alanında üretilen ve bütün bir insanlığın deneyim ve bilgi hazinesine sunulan eserleriyle de derinlikli bir şekilde öğrenilmesi gereken pozitif pek çok uygulamaya sahiptir. Koronavirüs pandemisi, işleyiş biçimi ile toplumları mezara sürükleyen kapitalist-emperyalist sisteme nasıl radikal derecede farklı ve çok daha iyi bir alternatif getirilebileceği noktasında bu tarihsel mirasa geri dönmeyi, önyargısız ve bilimsel bir yaklaşımla olguları değerlendirmeyi gerekli kılmaktadır. Çin devrim tarihi içinde yer alan ve büyük bir fenomen olarak insanlığa zengin bir tecrübe olarak miras kalan “yalınayak doktorlar” uygulaması, geçmiş sosyalizm pratikleri arasında en dikkat çekici girişimlerden biridir ve bu makalenin de temelini oluşturmaktadır.

Mao Zedong Önderliğindeki Devrimci Çin’de Yalınayak Doktorlar Uygulaması

Çin Devrimi’nin uzun süreli halk savaşı yıllarının erken aşamalarından başlayarak 1976’da Mao Zedong’un ölümü ardından gerçekleştirilen karşı devrimci darbeye kadar devrimin hemen her aşamasında (ve özellikle de Büyük Proleter Kültür Devrimi döneminde) “*halka hizmet etmek*” vurgusu öne çıkarılmış ve bu paradigma doğrultusunda halk kitlelerinin gerçek sorunları ile etkileşim ön planda tutulmuştur. Devrimin önderi Mao Zedong tarafından ısrarla altı çizilen “halka hizmet etmek” demek, sıklıkla karıştırıldığı gibi pragmatik bir halk siyaseti izlemek veya dar amaçlarla izlenen bir kitle kuyrukçuluğu demek değildir. Kitleler devrimin yapıcısı, kapitalist-emperyalist sistemden radikal bir kopuşu sağlayan esas unsurlardır. Devrimden en çok yararı bulunanlardır, bu doğrultuda devrimin taşıyıcısıdır da. Kitleler devrimi yapar, dönüştürür ve aynı zamanda devrimi taşırlar da. Bütün bu süreç kitlelerin kendiliğinden gelişen sınıfsal hisleri ile veya devrimi taşımayı kolaylaştıran ampirik bilgileri ile gerçekleşmez. Özellikle komünist bir toplum yolunda bilimsel bir yönelimle gerekli sistemleştirmeleri ve kritik teorik soyutlamaları yapabilen ve bunu her seferinde kitlelere doğru araçlarla doğru şekilde götürerek, kitlelerin bilinç düzeyini yükselten ve buradan gelen veriyi yeniden analiz eden diyalektik temeldeki bir önderlik – çizgi ile mümkün kılar. Bu aşamada Çin’in devrimci süreçlerindeki kitle – öncü diyalektiğinin altını çizmek “yalınayak doktorlar” uygulamasının arka planında yatan düşünsel mekanizmayı yerli yerine oturtabilmek açısından oldukça önemlidir. Çin’in kızıl kalması ve bütün dünyada komünizme ulaşılması temel hedefinden ve bu doğrultuda izlenen çizgi meselesinden bağımsız tutulduğu zaman “yalınayak doktorlar” uygulaması kendi başına kolaylıkla şeyleştirilip idealize edilebilir, hatta yakın bir dönemde kimi yazarların vurguladığı gibi Çin’in mevcut sosyo-ekonomik durumunun ve revizyonizmin bilimsel analizinden bağımsız ve oldukça biçimci bir şekilde “genel geçer bir sosyalist doğru”

olarak dahi ele alınabilir.((*"Mao'nun Yalınayak Doktorları Emperyalist Çin'de bile salgına karşı mücadeleyi etkiliyor"*, Özgür Gelecek, 20 Mart 2020. Kaynak için bkz: <https://ozgurgelecek18.net/maonun-yalinayak-doktorlari-emperyalist-cinde-bile-salgina-karsi-mucadeleyi-etkiliyor-ceviri/>))

Çin Halk Cumhuriyeti, Mao Zedong önderliğinde sosyalist bir toplumun temellerini oturtmaya çalıştığı uzunca bir evrede ve özellikle de 10 yıllık Büyük Proleter Kültür Devrimi sürecinde doktorların ve sağlık görevlilerinin çalışmalarını, önceden de bahsettiğimiz gibi halk kitlelerini kökten eğitmek, onları yeni bir toplumun gerçek çelişkilerine ve bunların bilimsel şekilde çözüm yollarına dahil etmek ve harekete geçirmekle birleştirebilmiştir. Bu süreç toplum sağlığı meseleleri kadar, acil durumlar ve doğal afetlerle başa çıkma olarak da kitlelerle etkileşim içinde ve her seferinde onların yönetsel süreçlere katılımı ile devamlılık sağlamıştır. Özellikle de Kültür Devrimi ve bu süreçte izlenen komünist çizgi, dünyadaki en eşitlikçi, ihtiyaç temelli sağlık sistemini biçimlendirmiştir. "Yalınayak doktorlar" hareketi kırsal kesimdeki köylerde temel sağlık uygulamaları ve halk sağlığı eğitimini gerçekleştirebilmeleri için köylerden ve kentlerden yaklaşık bir milyon genci eğitmiştir. Bu dönemde tıbbi ve bilimsel bilgi toplumun en ücra köşesine kadar yayılmış, bilginin küçük ve ayrıcalıklı bir azınlığın mülkü olması durumu izlenen sistemli ve ölçülebilir politikalarla büyük oranda ortadan kaldırılmıştır. Tüm bu girişimlerle ve sosyalist sistemin halka yönelik diğer katkı ve önlemleriyle birlikte Çin'de yaşam beklentisi 1949'da 32 yıl iken, 1976'da 65 yıla yükselmiştir.((*"A health crisis like COVID-19 in a genuinely socialist society"*, Revcom.us, 30 Mart 2020. Kaynak için bkz: <https://revcom.us/a/641/a-health-crisis-in-a-genuinely-socialist-society-needs-of-humanity-first-en.html>)) Bu durum komünizm hedefi ile hareket eden devrimci ve doğru bir çizginin çok kısa bir zaman içindeki yaratıcı ve somut başarılarından biri olarak görülmelidir.

Yalınayak Doktorları Yaratan Dinamikler Nelerdi?

Devrimci bir sürecin ürünü olarak yapılan yalınayak doktorlar, esas olarak Çin kırsalındaki ve kentlerdeki liselerdeki gençlikten oluşan sağlık ekipleri pratiği idi. Çin Kırsal Sağlık Yönetimi Bölümü Genel Müdür Yardımcısı Dr Zhang Zhaoyang “yalınayak doktor” kelimesinin ilk kez 1960’ların sonunda “*Halkın Günlüğü*” gazetesini ile popüler hale gelse de, bu terimin aslında güney eyaletlerinde ve özellikle Şanghay’da sık kullanıldığı belirtir. (“*China’s village doctors take great strides*”, Bulletin of the WHO, Volume: 86 No: 12, 2008)) Pirinç tarlalarında çıplak ayakları ile çalışan köylüler ve hekimlere yönelik bir referans söz konusudur. Bu süreçte koruyucu ve temel halk sağlığı kuramları ve uygulamaları ile hızlı bir eğitimden geçen öğrenciler, Kültür Devrimi’nin eşitsizlikleri doğuran bütün koşulları dönüştürme hedefi doğrultusunda hem sosyalist toplumdaki gerçek çelişkileri tanıyor, hem de bunlara kolektif bir şekilde müdahale ederek doğrudan uygulama üzerinde kendilerini geliştirerek halkın sağlığını yükseltme tecrübesi yaşıyordu.

Çin’de bu evrede 8.3 milyon olan kent nüfusunun sağlık harcaması, yaklaşık 500 milyonluk bir nüfusu kapsayan kırsal bölgelerden çok daha fazlaydı. ((Huang SZ Lin SX Health in modern China. Chinese Social Science Press, Beijing 1986: 13)) Kırsalda gerekli hastane ve sağlık birimleri altyapıları yeterli sayıda bulunmuyordu. Kırsalda halk komünleri sağlık ihtiyacının karşılanmasında sorunlar yaşıyordu, özellikle şehirlere gelen nüfus kırsalı unutuyor ve bir şekilde umursamamaya devam ediyordu. Sosyalist toplumda henüz çözümlenmemiş bu çelişkiler ileri atılım yapmak isteyen devrimi geri çekiyor ve komünist partisi içinde gelişen yeni burjuvazinin hareket alanını daha da genişletiyordu.

Mao Zedong, 1965 yılında kırsaldaki duruma ve eşitsizliklere vurgu yapar ve kentlerdeki hastane doktorlarını hareketli birimler olarak kırsal bölgelere gönderme seferberliğini başlatır. Bu seferberlik süreci yaklaşık üç yıl sonraki Kültür

Devrimi günlerinde daha da öne çıkacaktır. 26 Haziran 1968 yılında “Kamu Sağlığı Üzerine Talimat”((Zedong, M., 1976. “Kamu sağlığı üzerine talimat”, Yayınlanmamış Yazılar 1956-1971, F. Berktaş (Çev.), İstanbul: May Yayınları, ss.186-187)) isimli ünlü yazısında Mao’nun şu vurguları dikkat çekicidir:

“Geniş köylü kitleleri birinci olarak doktorsuzdur; ikinci olarak da ilaçtan yoksundur. Kamu Sağlığı Bakanlığı halkın sağlığı ile ilgilenen bir bakanlık değildir, öyleyse adını Şehirlerin Sağlık Bakanlığı, Beyefendilerin Sağlık Bakanlığı hatta Şehirli Beyefendilerin Sağlık Bakanlığı olarak neden değiştirmeyelim?”

Mao’nun bu ironik ve öfkeli serzenişi şüphesiz işlerin iyi gitmediğinin ve sınıfsız bir toplum yolunda devrimi aşağıya çeken, doğru şekilde çözümlenememiş çelişkilerin varlığına dair bir vurgudur. Halk sağlığı meselesini oldukça değerli gören Mao şöyle devam eder;

“Tıp eğitimi yeniden düzenlenmelidir... Bugün hastanelerde kullanılan tıbbi muayene ve tedavi usulleri köylere hiç uygun değildir ve doktorların yetiştirilme tarzı sadece şehirlerin yararınadır. Oysa bugün Çin’de 500 milyonu aşkın köylü nüfusu vardır. Bu doktorlar kitlelerden kopuk bir şekilde çalışıyorlar. Sözümona bilimin zirvesi sayılan nadir, teşhisi zor, zahmetli hastalıklar üzerinde çalışmak için bol miktarda insan gücü ve malzeme harcıyorlar. Oysa çok kimsede görülen, sık sık ortaya çıkan ve yaygın hastalıkların nasıl önlenebileceğini ya da daha iyi tedavi edilebileceğini araştırma konusunda ya ilgisiz kalıyorlar ya da çok az çaba gösteriyorlar... Bir iki yıl önce mezun olmuş çok yetenekli olmayan doktorlardan birkaçını şehirlerde bırakmalı, diğerlerinin tümünü köylük bölgelere göndermeliyiz...”

Mao’nun sağlık alanında da radikal bir dönüşümün gerekliliğine dikkat çektiği bu sözlerinde öne çıkan noktalardan biri de, tıbbi çalışmalarda ve bilimsel araştırmalarda negatif bir

öncelikler hiyerarşinin kurulmuş olması gerçeğidir ve bu negatif hiyerarşinin doğrudan sınıfsal bir yönü bulunmaktadır. Meta üretiminin halen devam ettiği, değer yasasının kısıtlanırsa da halen yürürlükte olduğu ve kademeli ücretlendirme sistemi ile kol emeği ile zihinsel emek arasında dönüştürülmeye çalışılan ayrımların geçerliliğini sürdürdüğü komünizme doğru yönelik bir geçiş evresi olarak yapılanan sosyalist toplumda bilim alanı da diğer tüm alanlar gibi gerçekte eşitsizliklerin gölgesi altındadır. Mao'nun kaygıyla vurguladığı ve sosyalist blokta döneminin egemen gücü olarak Sovyet revizyonizminin de doğrudan izlediği bu "seçkin" politikalarla mücadelede inisiyatifli doğrudan toplumun en dinamik kesimi olan gençlere ve devrimin taşıyıcısı emekçi halk kitlelerine vermesi, aslında yeni bir dünyanın kurulması noktasında yeni kuşaklara verilen devrimci bir sorumluluk olarak da düşünülebilir. 1949 öncesindeki uzun süreli halk savaşı yılları ve Japon faşizmine karşı birleşik cephe evrelerinde henüz doğmamış ve bu dönemleri ancak aile büyüklerinden bilen yeni kuşaktan gençlik bu şekilde yeni bir devrimin özneleri olarak da tarih sahnesine çıkma şansını yakalayacaktır.

"Köylere Gidelim" Kampanyası

Bu sürecin başlangıcında Çin kırsalında coşku ile karşılanan önemli bir filmin etkisini belirtmek gerekir. "Chun Miao (Bahar Atışı)" isimli bu film kırsaldaki yetersiz sağlık hizmetlerini ve köylülerin hastalıklar karşısında yaşadıkları acıları bütün çıplaklığı ile gösterir. Filmde bunların yanı sıra hastane personelinin köylülere bürokratik ve zorba yaklaşımları da işlenmiştir. ((Han, D., 2019. *"Kültür devrimi hakkında bilinmeyenler. Çin'in bir bölgesinde yaşam ve değişim"*, Y.D. Tan (Çev.), İstanbul: Umut Yayıncılık, s.170)) Kırsalın coşkusu kısa süre içinde ülke çapında yayılacak "Köylere Gidelim" isimli büyük bir kampanya izleyecektir.

Büyük Proleter Kültür Devrimi döneminde Şanghaylı doktorların eğitimleri ile yetiştirilen Çiyangçen Halk Komünü'nden 28 kişilik ekip ilk hareketli sağlık ekibi olarak

ve en doğru yaklaşımlarla bu sentezi halka aktarmaya çalışıyorlardı. Kırsaldaki kitleler ise genelde önyargılı oldukları bu gençleri daha iyi kavırıyor, onların iyi niyetini görüyor ve kendilerini geliştirmeye yardımcı olmalarını zamanla daha olumlu karşılıyorlardı.

Çoğunlukla kentlerdeki komünlerde eğitilen bu gençler kendi geliştirdikleri projeleri ile (örneğin sivrisineklerin yumurtlamasını engelleyen bir proje geliştiren gençler) bu şekilde tıp fakültesine doğrudan yazılma hakkı elde ediyor ve daha ileri bir eğitim alıyorlardı.((*"New China's First-Quarter Century"*, Foreign Languages Press, 1975, ss.199-209))

Yalınayak doktorların yalnızca liseli genç sağlık eğitimcilerinden oluşan küçük gruplar olarak düşünülmemesi gerek. Bu genç ekipler yaklaşık 3-6 aylık bir eğitimin ardından kendilerini çok yönlü olarak geliştirerek kırsala gitmişlerdir. Belirtildiği gibi gittikleri üretim birimlerinde doğrudan üretim sürecinde yer almak, gerektiğinde böcek ilacı kullanmak, evlerin sıhhi şekilde yapılanmasını sağlamak, hastane/kentlerle koordinasyonu yürütmek, doğum yapan kadınlara destek olup sağlıklı davranışlar kazandırmak ve bebeklere bakmak gibi çok çeşitli sorumlulukları da bulunmaktadır. Dolayısıyla bu noktada, kırsaldaki insanların gerçek durumunu ve problemlerini yerli yerine oturtan ve bu çelişkilere nasıl müdahale ederek bunları dönüştürebileceği meselesine bilgi ve enerjisini veren, dönüşüm halindeki bir özneyi görebilmek gerekir. Bu sürecin çıktılarını yalnızca hesaplamalar, rakamlar, verimliliklerle açıklamak tek başına yeterli değildir ve sınırlı bir yaklaşımdır. Yalınayak doktorlar uygulamasını aynı zamanda komünist bir toplum doğrultusunda hakikat ile olduğu haliyle etkileşime geçerek yeni değerler ve yeni fikirler geliştiren bir öznenin mayalanma ve dönüşüm süreci olarak da düşünmek gerekir.

Değişimin Dinamikleri ve Yeni Modeller

Kültür Devrimi evresinde, yalınayak doktorların kentlerdeki

karşılığı Kızıl Sağlık Ekipleri'ydi. Bu ekipler gerekli tıp ve sağlık eğitimini aldıktan sonra eğitimleriyle entegre bir şekilde fabrikalarda görev alıyor, işçilerle birlikte üretim sürecinde yer alıyor ve onlarla birlikte günlerini geçiriyorlardı. Temel işleyiş aynıydı, toplumun her alanında olduğu gibi proletaryanın da bilimsel bilgiye hızlı ve efektif şekilde ulaşmasını sağlamak ve eşitsizlikleri bu alanda da giderebilecek organizasyonları hayata geçirebilmeye yardımcı olmak.

Büyük Proleter Kültür Devrimi, tıp eğitiminin hantal, aşırı kuramsal ve pratiğin ihtiyaçlarını karşılamayan yapısını tamamen değiştirmiştir. Eğitim süresi 6 yıldan 3 yıla düşürülmüş, pratisyen hekimlik öne çıkarılmış ve müfredatlarda radikal değişiklikler yapılmıştır. Tıp fakültesi mezunlarının artık büyük bir çoğunluğu kırsalda görev alıp yaşamını burada geçirmektedir. Üstelik eşitsizliklerin teşhiri ve dönüştürülmesi süreci içinde kırsalda görev almak şu an olduğu gibi zorla sürgün olarak değil, büyük bir toplumsal proje için başlı başına bir sorumluluk ve dönüşüm keyfi olarak öne çıkacaktır. Bu evrede, yalınayak doktorların uygulamalarında modern tıp kadar, geleneksel ve alternatif tıp da gündeme gelir. Pek çok hastalık veya semptom, üretimi ve maliyeti daha zahmetli olan modern ilaçlarla tedavi edilmek yerine, geleneksel uygulamalarla modern uygulamaların sentezi şeklinde kolaylıkla ele alınmış ve bu hastalıklara karşı yapıcı çözümler üretilmiştir.((Çin Kültür Devrimi, s. 116))

Yalınayak doktorlardan minimum 3-6 kişinin, çalışma yürüttüğü köyde kalması bu süreçte önemliydi. Bu en küçük ekibin belirli aralıklarda kentteki doktorlar tarafından eğitimleri geliştiriliyordu. 1976 yılına gelindiğinde Çin'in bütün köylerinde artık bir klinik ve köylülere sağlık hizmeti sağlayacak minimum 3 yalınayak doktor bulunmaktaydı.((Gao M, Han D, Qi H, 2018. "Sosyalist Çin'i Hatırlamak 1949-1976", O. Ülker (Çev.), İstanbul: Patika Kitap, ss. 88.)) Köylüler açısından tüm bu süreç son derece olumlu duyguları

canlandırıyor, bu dayanışma ruhundan üreticiler de büyük keyif alıyordu. Shandong eyaletine bağlı Jimo beldesi ölçeğinde Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin etkilerini yüksek lisans tezinde ele alan Dong Pinghan, beldedeki durumu şu şekilde aktarır:

"Bu durum, Jimolu köylülerin o zamana kadar sahip oldukları en iyi sağlık sistemiydi ve köylülere önemli hizmetler ve gönül rahatlığı veriyordu. Jimo köylüleri için yalınayak doktorların değeri basit bir şekilde, aldıkları eğitim ile ölçülemezdi."((Kültür Devrimi Hakkında Bilinmeyenler, ss. 171))

Yalınayak Doktorları Karşı Devrim Dağıttı!

Yaklaşık on yıllık bir tarihi bulunan yalınayak doktorlar uygulaması, ortak bir temelde biraraya gelerek örgütlenmiş insan toplulukları tarihinin şüphesiz en ilgi çekici ve yaratıcı girişimlerinden biriydi. Bu uygulama Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin hedefleri ile doğrudan uyumlu ve bu doğrultuda ortaya çıkmış özgün bir deneyimdi. Kültür Devrimi, Mao Zedong'un ölümünü takip eden süreçte Mao'nun ardılı olan gerçek devrimcilerin karşı devrimciler tarafından hızla tutuklanmaları ve parti/ordu yönetiminde yapılan darbeyi takiben sona erdirildi. Kapitalist yolu tutmuş revizyonistler, Kültür Devrimi'nin ne kadar kazanımı varsa hızla bunları yok etmeye ve halkın gözünde itibarsızlaştırmaya çalıştılar. Yalınayak doktorlar uygulamasına 1978 yılında son verildi. Deng Xiaoping'in reformları tarımdaki kolektifleri dağıttı ve izlenen yeni politikalar ile yalınayak doktorların geçimini sağlayan zemin de böylece ortadan kaldırılmış oldu. Yalınayak doktorlar bu süreçte ya mesleklerini bırakmak zorunda kaldılar ya da artık köylülerden hizmetleri karşılığında para alan doktorlara dönüştüler. Devlet özel muayenehaneleri teşvik ediyor ve köylülerin sosyal güvencelerini ellerinden alıyordu. Pek çok köylü neye uğradığını şaşırmıştı. Yeniden ücretli hale gelen hizmetlerden dolayı birçoğu çocuklarını okuldan aldı veya çocuklarını kentlerde iş bulmaya veya bütün gün tarla

işlerinde çalışmaya zorladı. Bununla birlikte kırsal nüfus içinde artan masrafların giderilmesi için suç eylemleri öne çıkmaya başlayacaktı.

Kapitalist-Emperyalist Sistem Mümkün Tek Sistem Değildir!

Bir tarihsel bağlamın ürünü olarak yapılanan ve yukarıda detaylı şekilde açıklanmaya çalışılan yalınayak doktorlar uygulaması, geçmiş sosyalizm deneyimlerinin sahip çıkılması ve üzerine daha çok düşünülmesi gereken önemli girişimlerinden biridir. Sıklıkla karalanan ve görmezden gelinen, özellikle de bürokratik/totaliter bir devlet biçimi ile eşdeğer tutulan gerçek sosyalizm pratikleri, insanlığın ufkunu geliştirecek önemli atılımlarıyla daha çok araştırılmayı ve anlaşılmayı hak etmektedir. Bununla birlikte insanlığın eskisinden çok daha iyisini yapma sorumluluğu ve kabiliyeti bulunmaktadır. Komünizmin yeni sentezini geliştiren Bob Avakian, geçmiş komünist deneyimin bütün kazanımlarıyla birlikte önemli zayıflıklarını ve bilimsel yaklaşımla çelişen tali hatalarını kapsamlı bir şekilde analiz etmiş ve günümüzde gerçek bir devrimin ve yeni sosyalist bir toplumun canlı, uygulanabilir ve arzu edilebilir bir çerçevesini sunmuştur. Yeni komünizm kapitalist-emperyalist sistemin nasıl ortadan kaldırılabilceğini, bunun için gerekli olan kuramsal çerçeveyi ve somut stratejik düzlemi detaylı şekilde açıklamaktadır. İçinden geçilen bu kriz evresinde esas mesele bu sistemin ve her seferinde getirdiği bütün bu vahşetin olmadığı, bugünden kökten farklı yeni bir toplumun gerçekten nasıl kurulacağına odaklanmak ve gerçek bir devrim için artan sayıda insanın çelişiklere bu doğrultuda, yeni komünizmin bilimsel yöntem ve rehberliğinde müdahale edebilmesini sağlayabilmektir. Koronavirüs pandemisi, kapitalist-emperyalist sistemin insan ve toplum düşmanı karakterini kısa sürede ve yoğun bir şekilde bir kez daha gözler önüne sermiş bulunuyor. Daha çok düşünmenin, daha derin düşünmenin, geçmişteki olumlu uygulama ve modellerin hangi zeminde nasıl mümkün olduğunu daha çok irdelemenin zorunlu olduğu günlerden

geçiyoruz. Bu açıdan içinden geçtiğimiz şu günler kitlelerin çok temel ve kritik bir soruyu daha yüksek sesle sormasına vesile olabilir ve olmalıdır:

Bu sisteme, yaşanan bütün bu kayıtsızlıklara, acılara ve sistemin çözüm olarak sunduğu yeni çözümsüzlüklere gerçekten mecbur muyuz?((

Yeni komünizm takipçisi bir bilim insanı olan Ardea Skybreak, *Bilim ve Devrim* isimli röportajında kritik soruya yönelik şu önemli yanıtı verir:

*“Hepimiz bu kapitalist-emperyalist dünyada çok uzun zamandır yaşamaktayız, ve bugün hayatta olan bizler için, insan toplumlarının her zaman bu şekilde örgütlenmemiş olduğunu ve bu şekilde örgütlenmesi gerekmediğini hatırlamak veya düşünmek bazen zordur. **Kapitalizm-emperyalizm, bir insan topluluğunu örgütlemenin tek yolu değildir** ve bunun kesinlikle en iyi yol olmadığını kuvvetli bir şekilde savunuyorum. Ancak her durumda, tek yol bu değildir ve bu tespit, anlamaya ve üzerine düşünmeye değer bir şeydir.”*

Skybreak A., *“Bilim ve Devrim. Ardea Skybreak ile Röportaj”*.
Kaynak için bkz:
[http://yenikomunizm.com/topluma-bilimsel-yaklasim-ve-dunyayi-degistirmek/\)\)](http://yenikomunizm.com/topluma-bilimsel-yaklasim-ve-dunyayi-degistirmek/)

Koronavirüs ve Göçmenlere Yapılan Saldırıları. Devrime

İhtiyacımız Var!

Editörün Notu: Koronavirüs pandemisinin özellikle göçmenler ve mülteciler bağlamı içinde ele alınması noktasında önemli bir dosya olarak öne çıkan "The Coronavirus and the Attacks on Immigrants: We Need a Revolution!" 23 Mart 2020 tarihinde revcom.us web sitesinde yayınlanmıştır. Çevirisini okurlarımız için aktarıyoruz.

Kaynak için:

<https://revcom.us/a/640/the-corona-virus-and-the-attacks-on-immigrants-we-need-a-revolution-en.html>

Yüzyıllar önce bu kıtayı işgal eden Avrupalılar, kendileriyle beraber çiçek hastalığı gibi pek çok hastalığı da getirdiler. Avrupalılar bu hastalıklara karşı yüzyıllar önce bağışıklık kazanmışlardı. Bu durum, bu tip epidemilerin çıkabileceği, insanları öldürebileceği ama öte yandan çoğunun hayatta kalacağını gösteriyordu.

Ancak burada yaşayan Amerikan yerlileri henüz bu tip virüslerle karşılaşmamışlardı. Sonuç olarak Avrupalılar ile girdikleri temas sonucu her onundan dokuzu yaşamını yitirdi. İşgalciler bu durumu ''tanrının onların tarafında olmasına'' kanıt olarak gösterdiler. Bu soykırım, beraberindeki Afrikalı-Amerikalıların yüzyıllar boyunca köleleştirilmesi ve yine üzerlerinde uygulanan yüzyıllık sömürü ve baskı ilişkilerinin Amerika'da ki başlangıç suçlarından birisidir.

Bugün de Amerikan hükümeti ''kurucu babalarının'' adımlarını izlemeye devam ediyor. ''Yollarında istemedikleri'' insanlar, halklara karşı hastalığın boyutlarından çok daha ölümcül sonuçları olabilecek adımlar atıyorlar. Bu hastalık yeni tip korona virüsü. Ve bu insanlar, ekonomik sefaletten ya da siyasi zulümden kaçarak bu ülkeye gelen, ve gelerek bir ''suç'' işleyen göçmenler. Bu olayın acı ironisiyse, bugün saldırıya uğrayan bu insanların pek çoğunun Avrupalı işgalcilerin silahlarından ve mikroplarından kurtulmuş

yerlilerin soylarından gelmeleri.

ICE (göçmenlik polisi) aylardır insanları topluyor, okullarına çocuklarını götüren babaları gözaltına alıyor, neler olduğunu soran görgü tanıklarını dövüyor, şokluyor, SWAT ekipleriyle iş yerlerini yağmalıyor vb. Göçmenlerin mahallelerini zaten sınır dışı edilme korkusuyla yaşayan insanların mahallelerini, en kötü maaşlarla çürümüş işlerde, hiçbir sağlık sigortası olmadan çalışan, sağlıksız barınma imkanlarıyla yaşayan, zaten MAGA faşistleri tarafından ''olmamaları yerde bulundukları'' için şeytanlaştırılan ve tehdit edilen insanların mahallelerini, Hitler'in Gestaposu gibi yağmalıyorlar.

Ve ICE, bu insanları insanlık dışı şartlar altında, hastalıkların kolayca yayılabileceği yerlerde, kendi tutuklama merkezlerinde kilit altında tutuyor. Şimdiden kırk bin insan buralara kafeslenmiş durumda. Ve şimdi koronavirüsü işleri daha da kötüleştiriyor. Geçen hafta 3.000 sağlık çalışanı bu insanların ve ailelerinin bu cehennem deliklerinden salınmalarını talep eden bir mektup yayınladı. Sağlık profesyonelleri şu noktaya değiniyorlardı :

...genellikle kalabalık ve hijyen dışı şartlarda, havalandırmasız, sabun, su veya el dezenfektanı gibi temel hijyen gereçlerine erişimden uzakta, yetersiz beslenen, ve alınmış izolasyon, önleme ve tespit etme önlemlerinin uygulanmasının imkansız olduğu yerlerde tutuluyorlar. Devamlı olarak bir ceza kurumundan öbürüne taşınmaları, yeni mahkumların devamlı olarak tutuklanıp hücrelere getirilmeleri virüsün tespitini, takip edilmesini ve korunmasını...

Bu sebeplerden ötürü, enfeksiyon hastalıklarının hapishanelerde ve hücrelerde görülmesi inanılmaz derecede yaygın, özellikle de hava damlacıkları yoluyla yayılan hastalıklar...

ICE daha sonra Mart ayında göz hapsine alternatifler getireceğini ve sadece "hassas-misyona" dahil olduğu düşünülen kişilerin tutuklanacağını bildirdi ve bu durum manşetlere çıktı. ÇIKMAMIŞ olan ise, ICE'ın bir gün sonraki açıklamasıydı: Tutuklamayı öncelik olarak tutmaya ve toplumun güvenliğine tehdit oluşturan suçlu göçmenleri ve başka yabancılara çıkarmaya devam edeceklerdi; Trump'ın başkanlığında her zaman olmuş olduğu gibi.

"Her zaman olduğu gibi" demek, insanları toplamaya devam ediyorlar demektir. "Her zaman olduğu gibi" demek, tıp profesyonellerinin itiraz ettiği insandışı ve ölümcül koşullar var olmaya devam edecek demektir. "Her zaman olduğu gibi" demek dayanılmaz ve kesinlikle soykırımcı baskının devam ettiği demektir.

Bu salgın, Trump'ın kışkırtmasının, tacizinin ve şimdi de muhacirleri ICE yoluyla ölüme mahkûm etmesinin önünde engel olamamıştır. Ama bu, bizim, buna bir SON getirmek için göçmenlerin yanında olmamızı durduramaz.

Bu tutuklamalar sinir bozucu ve tamamı ile gereksiz. Radikal derecede farklı bir şekilde yaşamamız mümkün. Bob Avakian tarafından yazılan Kuzey Amerika'da Yeni Sosyalist

Cumhuriyet'in Anayasası şu duruşu sergiliyor:

Kuzey Amerika Yeni Sosyalist Cumhuriyeti'nin oryantasyonu, bütün dünyadan gelen göçmenleri, gerçekten bu Cumhuriyet'in hedefleri ve objektifleri için katkıda bulunmaya arzusu olan bütün göçmenleri, Anayasada ön plana çıkartılan, Anayasadan alınmış yasalar ve politikalar kapsamında buyur ediyoruz. (Anayasanın tamamını revcom.us sitesinde bulabilirsiniz)

Bu Anayasa ile belirtilen bir dünya mümkün, ancak bunun için bir devrim yapılması gerekiyor, daha azı değil. Ve bu devrimin yapılabilmesi için ihtiyacımız olan bilime, stratejiye ve Bob Avakian'ın önderliğine sahibiz. İhtiyacımız olan ise sensin. Senin fikirlerin, enerjin, ruhun, kaynakların ve aktiviten... İlk adım: bu duyuru da dahil olmak üzere bununla ilgili haberleri yay ve ne olup bittiğinden bizi haberdar et...